4820006471071

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ «КЛАС»

К Л А С ®

Музичні посиденьки

Автоклас:

Історії на колесах

Долина нарцисів

Прокляття Текумсе

Жук на літеру «хрущ»

Класний спорт

ВИГРАЙ ПРИЗ

ICE AGE

№5 ТРАВЕНЬ 2006

1 КВІТНЯ: ЯК НЕ ПОШИТИСЯ В ДУРНІ?

1 квітня — День сміху, або День дурнів, і він має бути веселим, сповненим радості та здорового гумору. При цьому бажано, щоб кількість гумору не поступалася йому за якістю. Інакше настрій буде зіпсований, а стосунки із «жартівниками» — розірвані. Наші поради допоможуть зберегти гарний настрій і не стати жертвою чиїхось пустощів.

Не напружуйся. Не розраховуй, що з самісінького ранку всі вишикуються в чергу, аби розіграти тебе. Істеричний сміх та неоднозначні усмішки у розмові з людьми будуть не зовсім доречні. Або ж ти цілий день проведеш у марному очікуванні.

Думай, про що жартувати. Намагайся нікого не образити своїми жартами. Не кричи на всю хату сестрі: «Лесю, у тебе дірка на колготках!». Бо, по-перше, сестрі може стати погано. І звинуватять у цьому тебе. Бо колготки — це святе! По-друге, не оцінивши твого жарту, сестра може помститися. При цьому її «жарти» можуть бути менш образливими.

Адекватно реагуй на чужі жарти. Не кидайся на людей з кулаками, якщо тобі всьоме за день скажуть: «А у вас всі плечі білі». Зрозуміло, це дратує. Стався поблажливо до людей, в яких немає фантазії. Поважай оригінальних жартівників за їхню уяву. Не сварися з телефонними «гумористами». Краще щиро посмійся над тими, кого і справді розіграли.

ГОТУЄМОСЯ ДО ВЕЛИКОДНЯ!

Наближається головне християнське свято — Великдень. Здавна люди у цей день дарували одне одному фарбовані яйця. Як і чим фарбувати яйця, ми розповімо далі, а зараз зупинимося на деяких варіантах виготовлення оригінальних прикрас для свята.

- Для цього використовують видуті яйця. Вістрям штопальної голки або шила акуратно проткни шкаралупу сирого яйця з обох боків. Через один отвір видуй вміст яйця в тарілку. Білки та жовтки можуть тобі знадобитися для приготування великодніх страв.
- Видуті та розписані яйця можна підвісити на гілочку: тобі знадобиться тонка міцна мотузка та сірники. Один кінець мотузки зав'яжи на вузлик рівно посередині сірничка. Тримаючи мотузку за вільний кінець, опусти сірник через один з отворів у порожнину яйця. Тепер можна підвісити його на гілку. Коли сірник опиниться всередині яйця в горизонтальному положенні, то застрягне, надійно закріпивши мотузку.
- Для розпису використовуй гуаш, акрилові фарби, різнокольорові маркери. Наноси тон кусочком губки чи ватним тампоном, а візерунок наноси напівсухим пензликом.
- Використовуй папір-стікер для аплікацій. Виріж з нього фігурки та наклей на видуті яйця. Пофарбуй яйця. Коли поверхня висохне, відклей паперові фігурки і тоненьким пензликом нанеси сріблясту фарбу на незафарбовані ділянки.
- Яйця можна декорувати намистинками та яскравим бісером: роблять це за допомогою клею ПВА та пінцета.

Переважно з квітнем пов'язане одне з найбільших свят християн — Великдень. Великодні дні не дотримуються певного числа — вони можуть бути зміщені в часі.

Напередодні Великодня відзначають Вербну неділю. У цей день люди нарізають вербові гілки (котики), несуть їх до церкви, щоб святити. Галузки ці тримають як «помічні од недуг і грому». Є звичай «бити» кожного стрічного свяченою в церкві лозою: «Верба б'є, не я б'ю, від нині за тиждень — Великдень». Наступний тиждень після Великодня відводиться для поминок за померлими. Його так і називають — поминальний тиждень. Здавен кожна родина мала за святий обов'язок у визначений день тижня відвідати кладовище. На могилках справляли поминальний обід, неквапливо згадуючи небіжчиків і залишаючи їм обрядові страви — крашанки, паску і цукерки.

КВІТЕНЬ ВЕСНУ ЗУСТРІЧАЄ

Квітень зустрічає весну як повноправну господиню: луки, узлісся, видолинки зодягаються у зелень, розквітають перші весняні квіти. Біля осель з'являються тендітними списами півники. Ці справжні лицарі найпершими сповіщають, що весна оселилися біля хати. Найпершою давньоруською назвою цього місяця була «цвєтєнь». Письменники ж послуговувалися переважно словом «апріль» — від латинського «апріліс» чи ще давнішого «апрілюм», тобто «сонячний».

...Цвітень, красенець, водолій. Ці та інші назви пов'язані з середнім місяцем весни. Але в народі є ще одна і не менш цікава назва — «лелечник». Мова йде про найшанованішого у нашого народу птаха — лелеку, який, долаючи далекі відстані, приносить на своїх крилах теплу весну. Недарма кажуть: «Прилетів лелека — весну на крилах приніс здалека...»

USHER БІЛЬШЕ НЕ СПІВАК?

Нещодавно популярний співак Usher повідомив, що хоче трохи відпочити від кар'єри співака і зайняти більш почесне в музичному бізнесі місце — місце випускаючого продюсера.

26-річний R&B-виконавець заявив випускаючому продюсеру компанії «Warner Music» Стіву Стоуту, що він має намір переїхати до Нью-Йорка і хоче сконцентрувати увагу на продюсуванні та випуску музики.

Нагадаємо, що зовсім недавно Usher із захопленням спостерігав за просуванням кар'єри своїх колег по цеху P. Diddy та Jay-Z, котрі свого часу (а останнім часом особливо успішно) зайнялись більше музичним та навколомузичним бізнесом, аніж виконанням пісень. І зауважу, досягли на цьому тлі непоганих результатів, а тепер очолюють власні реп-лейбли.

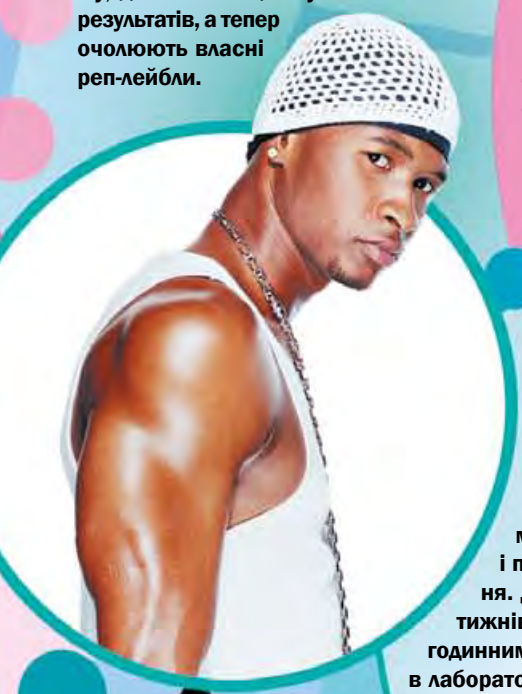

А ЩО ПАМ'ЯТАЄШ ТИ?

Сорокалітню жінку із суперпам'яттю, що пам'ятає буквально кожен день, починаючи з 1974 року, виявили вчені з американського університету в Ірвіні (штат Каліфорнія). Як сподіваються фахівці, вивчення цієї патології пам'яті, що носить наукову назву гіпертимістичний синдром, дозволить допомогти занадто забудькуватим громадянам активізувати процеси запам'ятовування. Учені відзначають, що майже всі колись зареєстровані феномени в цій області використовують різні мнемонічні техніки і виділяють системотворюючі ознаки, допомагаючи своїй пам'яті справлятися з морем непотрібної інформації.

УНІКАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Дослідників, що займаються проблемами сну, давно цікавило, чому відразу після пробудження більшість з нас такі неповороткі і мляві, погано міркують і орієнтуються в просторі. Співробітники Університету Колорадо в Боулдері провели спеціальний експеримент і зуміли досить точно виміряти, наскільки безпомічний мозок людини, розбудженої раннім ранком і покликаної негайно приймати якісь рішення. Дев'ять добровольців протягом чотирьох тижнів насолоджувалися повноцінним восьмигодинним нічним сном. Останню ніч вони провели в лабораторії. І на ранок таке почалося!.. По-перше, з самісінького ранечку їх зненацька розбудили, змусили вдягтися і, не давши прокинутися як слід, випити навіть чашку кави, запропонували вирішити кілька нескладних арифметичних задач. Тест повторили за 20 хвилин, потім з регулярними інтервалами те ж саме проробляли протягом 26 годин, не давши їм заснути ні на хвилину. І що ж з'ясувалося? А те, що найгірші результати усі показали в перші хвилини після підйому — приблизно 65% від кращих досягнень. Тому одразу після того, як прокидаєшся, не намагайся вирішувати жодних важливих завдань.

ЧИ ЗНАЄШ ТИ, ЩО...

- У гірській місцевості півострова Камчатка знайдено озеро, по поверхні якого можна ходити, хоча воно дуже глибоке. Виявляється, що з його дна постійно виділяється газ і виносить на поверхню озера мільярди піщинок, які утворюють наче друге дно. Це дно утримує вагу людського тіла. Але для прогулянок по озеру є одна перешкода — вода надзвичайно гаряча.
- Усім відомо, що птахи перелітають з місця на місце, а от про летючих мишей мало хто знає. За допомогою кільцювання вдалося встановити, що летючі миші, які живуть у Франції, зимують в Японії.
- У замулених водах тропічної Америки живе незвичайна рибка, далекий родич зубастих коропів. Цікава вона тим, що має чотири ока — по парі з кожного боку голови.
- У водах Південно-Китайського моря водиться риба дайюй. Вона клює на хвости своїх родичів. Так, за хвіст пійманої риби чіпляється друга, третя, четверта... Іноді риболови ловлять відразу шість риб.

Літературно-художній,
пізнавально-розважальний журнал
«КЛАС!» №4 (112) 2006

Реєстраційне свідоцтво КВ № 1929 від 10.04.96 р., видане Міністерством України у справах преси та інформації
Періодичність виходу: 1 раз у місяць
Заснований 10 квітня 1996 р.
Журнал розрахований на дітей віком 8-15 років
Засновник і видавець: ТзОВ «W»
Адреса редакції, засновника і видавця:
46008, м. Тернопіль, вул. Живова, 11
тел./факс (0352) 23 63 04, 25 04 98
e-mail: office@schoolboy.com.ua

Кольороподіл «Колір ПРО»
м. Львів, тел. (0322) 40 33 07, 97 81 05

Друк: ТМ «Мандарин»
ТзОВ «Видавнича група «Експрес»
79026, м. Львів, вул. В. Великого, 5-а
тел. (0322) 97 47 68
Розповсюдження «Школярик»
Тетяна Кошелінська, тел. (0352) 23 50 35, 43 10 72
Ціна договірна **Передплатний індекс:** 40240

Редакційна колегія: . . . . . Во Вік
. . . . . duklas@schoolboy.com.ua . . . .ДуКлас
. . . . . .Тетяна Грисюк
Художники: . . . . . Сергій Шемета, Андрій Урбан,
. . . . . .Ліля Рейко, Наталя Гайда,
. . . . . Ольга Кулик, Надія Шеремет
Набір та коректура. . . . . Олександра Вовк
Технічний супровід. . . . . .Андрій Зеленський
Верстка . . . . . Олена Березовська
Директор . . . . . Ольга Косович
Шеф-редактор . . . . . Володимир Головач

Для «Класу» писали, малювали і фотографували:
Василь Тесля, Оксана Копак, Анатолій Саган,
Ірина Вівчар, Володимир Сушкевич,
Галина Коверко, Тетяна Лопушняк

Підписано до друку 29.03.2006
Формат паперу 60×84 $^1/_8$
Обсяг видання 4 ум. друк. арк.
Тираж 20 000 примірників, замовлення № .....

Зміст

Казки та казкарі: Невтомний Всеволод Нестайко
Книжка для Киці: Фігурні страждання
Поряд з нами: Ластівка з твого міста
Who is хто? Життя у Кірстен Данст — немов кіносеанс!
Страшилки від Класного: Світить місяць, світить ясний
Класна проза: Аркадій Аверченко. Індіанська хитрість
Це цікаво: Писанка — сонце в долонях!
Неймовірне-очевидне! Едвард Тіч — голова з пліч!!!
Корисна сторінка + Звідкіля воно взялося?
Здоровенькі були! Геть роботу! Геть навчання!
В нас — весняне слабування!
У всіх на вустах! Словесний компот
+ Слово про слово: Парад планет
Кухня, сповнена див: Лицарі смачної архітектури
Цікавенькі були!
Джентльменклуб: Не маєш друзів? Сам винний...
Hi-Files + Web-планета
Класний спорт: «Формула-1» та її фаворити
Легенди спорту: Брати Шумахери
Класний ді-джей + Поп-урі
Музичні посиденьки: Королева репу +
Карпатська Йолка
Класний гіпертест + Класword
Фокус-покус
Ігротека
Логічні задачки
Кросворди від ДуКласа
Японські кросворди
Трішки десерту із твого конверта

м. Тернопіль, ТОВ «W», 2006 рік
© W ltd, «КЛАС!» 2006

Діти не вміють сміятися заздрісно,
Крізь сльози сміятися і від злості.
Діти завжди сміються радісно,
І їм заздрять дорослі.
Повно щирості в тому сміхові,
Повно сонця розлитого,
Повно пролісків, повно втіхи
І ще чогось невідкритого...

Грицько Чубай
«Коли сміються діти»

НЕВТОМНИЙ ВСЕВОЛОД НЕСТАЙКО

Ну, хто не читав хоч би однієї книги Всеволода Нестайка!? Хто не радів, не сміявся разом із героями цього легендарного українського автора!? Таких у Класній компанії немає. Та й, гадаю, що серед наших читачів таких теж не знайдеться. Бо пише він гумористично-пригодницькі оповідання для дітей і про дітей, про формування їхнього світогляду і духовного світу. Але якщо тобі все ще невідоме ім'я Всеволода Нестайка або ж ти знаєш про нього дуже мало — скоренько вмощуйся і читай... Читай і дивуйся. Бо найбільш читабельного в Україні автора годі знайти...

ПИСЬМЕННИКАМИ СТАЮТЬ...

Всеволод Нестайко — дитячий письменник Божою милістю. Зі своїми читачами він веде розмову завжди зі щирою довірливістю, не нав'язуючи власних оцінок, з веселим іронічно-усміхненим поглядом на своїх героїв, на їх невмілі вчинки, таким чином стверджуючи перемогу добра над злом, чесності і відкритості над малодушністю і заздрістю. Перші оповідання для дітей Всеволод Нестайко почав друкувати в журналах «Барвінок» та «Піонерія». Перша книжка «Шурка і Шурко» побачила світ у 1956 році. Майже п'ятдесятилітній шлях у дитячій літературі він засвідчив виданням близько тридцяти книжок оповідань, казок, повістей і п'єс.

Коли Всеволод Нестайко був маленьким хлопчиком, то страшенно хотів швидше вирости і стати великим та дорослим. «Може тому, що я був справді малий на зріст, чи не найменший у класі. Малий, худий та ще й рудий. Як вогонь червоний. Мене дражнили «Море горить!», «Пожежна команда». А ще в класі мене називали «Рудий африканський їжачок», — згадує письменник. І щоб швидше вирости, Всеволод годинами стояв під дощем і спати лягав о сьомій. Отак у сні і нетерплячці В. Нестайко і не зогледівся, як несподівано виріс майже під два метри і перестав бути рудим. «І раптом збагнув, що даремно поспішав вирости, що дитинство — найпрекрасніша, найщасливіша пора людського життя. І так мені захотілося повернутися назад! Назад — у дитинство. Та нема у часу дороги назад», — зізнається він. І все ж таки Всеволод Зіновійович знайшов цю дорогу. А пролягла вона через уяву і фантазію. Він навчився подумки повертатися у дитинство — почав писати для дітей веселі та мудрі книги. Можливо, саме від діда по материнській лінії, Івана Семеновича Довганюка, він успадкував незвичайне почуття гумору. Звичайно ж, без таланту, без доброти і любові до дітей дитячим письменником стати неможливо.

ПИСЬМЕННИКАМИ НАРОДЖУЮТЬСЯ...

Всеволод Зіновійович Нестайко народився 30 січня 1930 року в м. Бердичеві на Житомирщині в сім'ї службовця. Коли хлопчику було три роки, разом з іншими січовими стрільцями загинув його батько. Йшов страшний 1933 рік, і сім'я, рятуючись від голоду, переїхала до родичів у Київ. Тож все своє свідоме життя Всеволод Нестайко прожив у Києві. Як пише сам письменник: «І хоч би де мені доводилось побувати, хай навіть у найцікавішій подорожі, коли я повертаюсь до Києва, серце у мене б'ється від радісного хвилювання зустрічі з рідним містом». Мати В. Нестайка була вчителькою, і квартира знаходилась у приміщенні тієї школи, де вона вчителювала. «З одного боку — це було весело — жити в школі, а з іншого... Я заздрив моїм друзям, яким наша вчителька Ліна Митрофанівна записувала у щоденник: «Завтра прийди з батьками!» Мені до щоденника нічого не писали: моя мама була поряд», — згадує письменник.

Довгим і безтурботним було життя Всеволода в молодшій школі. Та за-

кінчилось воно раптово одного дня — почалася Велика Вітчизняна війна. Хлопцю було тоді одинадцять років. З мамою він провів два роки у страшній київській окупації. Мама організувала у своїй кімнатці підпільне навчання, щоб учні не забули набутих раніше знань. Ці уроки допомогли — Всеволода прийняли зразу до шостого класу. Це було тоді, коли Київ лежав у руїнах. Хлопець одразу потягнувся до літератури. І коли настав час обирати професію, вирішив, що це буде тільки література.

Скінчивши десятирічку, 1947 року майбутній письменник вступив на слов'янське відділення філологічного факультету Київського університету. Нелегкими були повоєнні роки Нестайка: голодними, але то були роки юності і роки студентства, які запам'ятовуються на все життя. В. Нестайко працював у редакціях журналів «Дніпро», «Барвінок», у видавництві «Молодь». З 1956 по 1987 рік завідував редакцією у видавництві «Веселка».

НАРОДЖЕННЯ ШЕДЕВРІВ

Про те, як народився сюжет майбутньої книги «В Країні Сонячних Зайчиків», точно знає Анатолій Костецький — добре відомий дитячий письменник і приятель Всеволода Зіновійовича. Він розповів, що одного сонячного ранку перед пробудженням В. Нестайку наснилося, що на його носі сидить живий сонячний зайчик і золотим пензликом малює на його щоках ластовиння. Письменник прокинувся і відчув якусь незвичайну радість — йому страшенно закортіло відразу ж сісти за письмовий стіл і розпочати писати про тих лоскотливих сонячних зайчиків.

А щодо іншої популярної книги «Тореадори з Васюківки», то все почалося з того, що якось на початку шістдесятих років минулого століття Всеволод Нестайко поїхав із групою київських письменників і журналістів на полювання. Увечері до багаття мисливців прибився сільський хлопчик на ймення Ява, дуже самостійний і меткий. А незадовго до цього художник Василь Євдокименко, який проілюстрував чимало книжок Всеволода Нестайка, розповів письменнику історію про двох місцевих хлопців, котрі заблудилися у колгоспній кукурудзі. Вони блукали в ній цілий день, аж поки надвечір у селі не заговорило радіо, на звук якого вони й вибралися із кукурудзяного полону.

ЦІКАВО Й ТЕ, ЩО...

- книги В. З. Нестайка перекладено двадцятьма мовами, в тому числі англійською, німецькою, французькою, іспанською, арабською, угорською, румунською, болгарською, словацькою та ін. Російською його книги виходили тринадцять разів;
- за творами В. Нестайка поставлено фільми, які отримали міжнародні нагороди: «Тореадори з Васюківки» одержав на Міжнародному фестивалі в Мюнхені Гран-прі (1968), на Міжнародному фестивалі в Алегзандрії (Австралія) — головну премію (1969). Кінофільм «Одиниця з обманом» премійовано на Всесоюзному кінофестивалі у Києві (1984), відзначено спеціальним призом на міжнародному кінофестивалі у Габрово (Болгарія, 1985);
- одній із дитячих бібліотек України присвоєно ім'я Всеволода Нестайка;
- Всеволод Нестайко — лауреат літературної премії імені Лесі Українки (за повість-казку «Незвичайні пригоди в лісовій школі»), премії імені Миколи Трублаїні (за повість-казку «Незнайомка з Країни Сонячних Зайчиків»), премії імені Олександра Копиленка (за казку «Пригоди їжачка Колька Колючки та його вірного друга і однокласника зайчика Косі Вуханя»). На першому Всесоюзному конкурсі на кращу книгу для дітей за повість в оповіданнях «П'ятірка з хвостиком» він був удостоєний другої премії. 1979 року рішенням Міжнародної ради з дитячої та юнацької літератури трилогія «Тореадори з Васюківки» внесена до Особливого Почесного списку Г. К. Андерсена як один з найвидатніших творів сучасної дитячої літератури.

НАЙВІДОМІШІ КНИГИ ВСЕВОЛОДА НЕСТАЙКА

збірка оповідань «Шурка і Шурко» 1956
«Це було в Києві» 1957
«В Країні Сонячних Зайчиків». . . . 1959
«Супутник ЛІРА-3» 1960
«Космо-Натка» 1963
«Пригоди Робінзона Кукурузо» . . . 1964
п'єса «Марсіанський жених». 1968
«Таємниця трьох невідомих». 1970
«Тореадори з Васюківки». 1973
«Вітька Магеллан» 1975
«Одиниця з обманом». 1976
«Пригоди Грицька Половинки» . . . 1978
«Пригоди журавлика» 1979
«Незвичайні пригоди в лісовій школі» 1981
«Загадка старого клоуна». 1982
«Пересадка серця» 1983
«Чудеса в Гарбузянах». 1984
«П'ятірка з хвостиком» . . . 1985
«Скринька з секретом». . . 1987
збірка казок «Незнайомка з Країни Сонячних Зайчиків» 1988
збірка детективів «Слідство триває», «Таємничий голос за спиною» 1990
«Неймовірні детективи» 1995
та інші непересічні твори.

Фігурні страждання

«Що б іще таке з'їсти, аби схуднути?..» — ось істинно гамлетівське за трагізмом питання, яке частенько весняної (і не тільки) пори міцно засідає у гарненьких дівчачих голівках. «Як жити далі з цими зайвими сантиметрами та кілограмами?..» — зітхає кожна друга красуня і невідомо де знаходить все перераховане на власному тілі. Бріджит Джонс зі своїм щоденником відпочиває. Поясни мені, Кицю, чому часто дівчата в гонитві за «ідеальною», на їх думку, фігурою готові на абсолютно неймовірні вчинки. І деколи навіть не підозрюють, які небезпеки чатують зовсім поруч...

Клопоти з ідеалом

І яким вітром до вас, дівчата, приносить думку про те, що треба худнути? Серіалів передивилися чи журналів з моделями перечитали? О, так, це найнадійніші способи викликати відразу до власної зовнішності, адже засоби масової інформації — подобається це нам чи ні — формують наше уявлення про «ідеальну» зовнішність. І найгірше те, що ми всьому цьому віримо. Не задумуючись навіть над тим, що таких худорлявих краль, як в улюбленому журналі чи серіалі, всього 5 відсотків. То чому саме їх вважають еталоном краси? Це ж як порівнювати твій «банківський рахунок» у поросяткові-скарбничці і капітали Білла Гейтса. І ще: якщо справді існує еталон зовнішності, то чому він постійно змінюється: білявки, руді, брюнетки, плавні форми Клаудії Шиффер, гострі кісточки Кейт Мосс, а то й атлетичний з голеною головою «солдат Джейн»? То який висновок? Єдиний: ти сама повинна його зробити, визначивши, як тобі виглядати, які продукти їсти і якого кумира наслідувати. Можу хіба поділитися інформацією для роздумів. Ну, насамперед такою: медики, дієтологи теж задумувалися над тим, яка вона — ідеальна вага людини. І придумали індекс маси тіла — ІМТ. Визначають його так: вага (у кілограмах)/зріст (у метрах). Якщо ІМТ менше 25 — з вагою у тебе все гаразд. (Наприклад, при зрості 154 сантиметри і вазі 51 кілограм ІТМ=51(1.54х1.54), тобто 21.5). До того ж не забувай: тіло росте і формується як мінімум до 24 років, а деякі системи й органи навіть до 30. Для підліткового періоду характерні «стрибки», які треба просто пережити. То раптом якось швидко тіло витягується, стає якимось гострокутим, неоковирним, то, навпаки, набуває аж надто апетитних округлостей. А ти що хотіла у час гормональних вікових бур? Май терпіння. Прекрасний лебідь навіть у казці виростає з гидкого каченяти.

Сповідь «билинки»

До речі, перш ніж спрямовувати всі зусилля на боротьбу з рідними кілограмами і сантиметрами, може, варто тобі почитати сповідь худенької від природи дівчини.

«Можеш повірити: доброго у тому, що я худа, менше, ніж поганого. Хоча їм я багато і справді можу дозволити собі все, що забажаю: не поправляюся ні на грам. Зате постійно відчуваю на собі стурбований погляд мами, яка вважає, що зі мною щось негаразд. Про родинні свята краще промовчу: там тема «А чи годує тебе мама?» — номер один за рейтингом.

У школі мене теж дражнять. Неможливо змиритися, що ти «мішок з кістками», «суповий набір», «вішак» (фотомоделлю мене ще ніхто не назвав). А віднедавна додалася ще одна проблема. Мої однокласниці набувають жіночних форм, а я почуваюся особливо невпевнено — як хлопчак. Тут навіть думка «я така худа, що можу дозволити собі шоколад у необмежених кількостях» не зігріє. Та й скільки того шоколаду з'їси? Знудить на другій коробці. Моя тітонька заспокоює, що з віком я відчую плюси своєї тілобудови, мені легше буде підтримувати форму... Але я б усе віддала, щоб уже тепер мати жіночнішу фігуру».

Недосконала, як... Барбі

На продовження теми наведу ще один приклад з Барбі. До чого тут вона, поцікавишся ти, Кицюню? А до того, що спеціалісти з краси спробували поцікавитися, як почувалася б Барбі, якби була живою і, скажімо, сиділа з тобою за

однією партою. З'ясувалося та-а-ке... Вона мала б клопоти з сухим, замученим феном і вічними укладками волосся. Шия, якщо перетворити її у пропорції до реальної, здавалася б неприродно худою, спричиняла постійні головні болі і ризикувала б зламатися при найменшому зіткненні. Грудина — надто вузька, здавлювала б легені й утруднювала б дихання. Аналогічна ситуація з шлунком, постійні болі у ділянці надвузької талії (42 сантиметри) не давали б їй передихнути. А 60-сантиметрові стегна? Вони не мають нічого спільного із звичними дівчачими формами. Така статура свідчить про різку нестачу гормонів, при цьому Барбі просто була б волосатою. Ноги-сірнички — явно «жертви» остеопорозу. Гарні туфельки приховують мозолі на ступнях і вросли в шкіру пальців нігті — гарантовані наслідки частого носіння 9-сантиметрових підборів. Моторошна картина, якось аж жаль бідолашну. (Добре, що вона тільки іграшкова...) Та найстрашніше, що і це ще не найбільша неприємність, яка підстерігає тих, хто засліплений боротьбою з власним «неідеальним» тілом.

Анорексія: стан SOS

Ось страшне слово, за яким — серйозна психічна хвороба (лат. anorexia nervoza): людина свідомо відмовляється від їжі, щоб схуднути. Худне, худне, а далі вже й не може спинитися. Страшно мовити, але нині від 1 до 10 відсотків дівчат віком 13-19 років потерпають від цієї недуги. Чи доводилося тобі, Кицю, чути, як хтось з подруг у розмові постійно збивається на тему грамів жиру і калорій, а за столом дзьобає, як синичка (хоча раніше «синичка» і піцу за компанію замовляла, і морозиво)? Доповнюють картину хвороби (а це таки хвороба, бо живе у людській голові) одержимість фізичними вправами, пристрасть до дієтичних пігулок і неймовірних дієт (пророслої пшениці у «горобиних» дозах тричі на день, наприклад), нездорова увага до власної фігури (проявляється у зважуваннях п'ять разів на день). Описаний стан провокує такі порушення, як припинення місячних, судоми, аритмію від нестачі калію в крові. До того ж мозок недоотримує поживних речовин і людина втрачає здатність критично себе оцінювати. Навіть власні 35 кілограмів при зрості 160 сантиметрів здаються їй ожирінням. Якщо вчасно не надати бідоласі допомогу, то анорексія призведе до повного виснаження, а також розвитку респіраторних інфекцій, хвороб нирок, сліпоти, серцевих нападів. У важких випадках «зголоднілий» організм не витримує і може почати харчуватися клітинами власних внутрішніх органів! Все, як бачиш, надто серйозно. Тому, можливо, твоя розмова з подругою не дасть очікуваного результату: ти поясниш, що хвилюєшся за неї, але навряд чи вона в силі буде тебе зрозуміти (не розуміє ж вона, що якби оті «чудодійні» пігулки для схуднення допомагали, то жодної людини з зайвими кілограмами не залишилося б уже у світі, а помічний засіб запросто підмішували б у все, від піц і гамбургерів починаючи). Краще повідом про проблему комусь із дорослих, а вони вже втрутяться.

Нейогівські подвиги

Не подумай, дорогенька, що я надто перебільшую, намагаючись відмовити тебе від схуднення. Усе вищесказане — цілковита правда, чесне-пречесне слово ВоВіка. Інша річ, що треба просто до кінця усвідомлювати наслідки всього, що затіваєш. Згоден, що іноді справді за зиму набирається зайвий кілограмчик-другий (стрілка ваги може підтвердити). Що ж, на такий випадок маю кілька ексклюзивних порад. Записуй і користуйся на здоров'я. По-перше, різко обмеж «зловживання» цукерками і булочками. Якщо вже дуже тягне після вечері пірнути в холодильник, не відмовляй собі у задоволенні, але зупинись на скляночці кефіру або легенькому салатику. І знайди врешті-решт якесь цікаве заняття, щоб дати поживу думкам і задіяти тіло. Йогівських подвигів від тебе ніхто не вимагає, але курси для вдосконалення англійської або комп'ютерні — не така й погана ідея. Ідеально, якби вони розташовувалися далеченько від дому і добратися туди ти могла тільки швидкою ходою, яка місцями переходить у біг. У шафі на видному місці повісь одяг, який віднедавна став трохи тіснуватим. Хай це слугує тобі додатковим стимулом. Не спрацьовує — переміщай «експозицію» на кухню, ближче до холодильника. Дилема — відчиняти дверцята зайвий раз, аби перехопити чогось смачненького, чи не відчиняти? — зникне вмить. Не треба буде навіть понеділка чекати, щоб, за законами байок для лінивих, «почати нове життя зі здоровою їжею і стрункою фігуркою...»

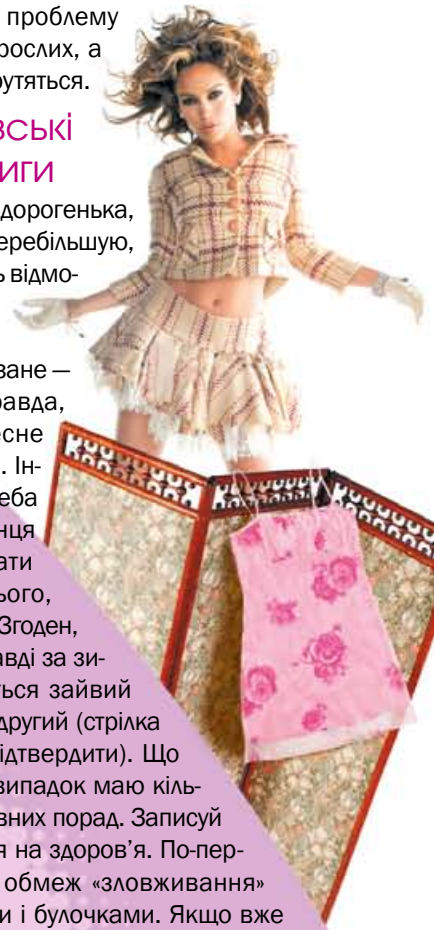

Ластівка з твого міста

Ластівка з мого міста взяла у мене сон...
Ластівка з мого міста б'ється в чиєсь вікно...
Гей, зачекай, зачекай і високо не літай.
Гей, зачекай, зачекай і далеко не тікай, —
то я знайду ластівку з мого міста,
ластівку з мого міста — ти знай!

Славко Вакарчук, «Океан Ельзи»

Грали ми якось у брейн-ринг. І трапилося питаннячко про національного птаха Естонії. Задумалися наші Класні колумби і магеллани, сопуть, потилиці чухають — хвилина збігла, а відповіді нема. Я їм тоді дала підказку — нашу народну загадку:

— Шило-вило-мотовило, німецькою говорило, спереду шильце, ззаду вильце, на спині суконце, зісподу — біле ряденце. Хто це?

У відповідь — тиша. Про соціально-економічне становище Естонії, напевно, й серед ночі готові розповідати, а дитячої загадки не подужають. Пора брати тайм-аут, вирішила я і завела мову про... звичайну ластівку.

Ластовиння — від слова «ластівка»

Непогано було б, коли б ластівка для наочності «зазирнула» з такої оказії у віконце, але вони прилітають аж наприкінці квітня — на початку травня, коли з'являється достатньо комах, адже це їхня єдина їжа. Полюють ластівки на льоту. Коли в ясну сонячну погоду теплі струмені повітря відносять комах вверх, ластівки піднімаються. А перед грозою вологі від пари мошки «прибиває» до землі, то й ластівки теж спускаються. Та навіщо я це розповідаю?

Думаю, не знайдеться людини, яка б хоч раз не бачила цих щебетух. Вони стали улюбленицями багатьох народів. Латвійська легенда розповідає, що ластівка вкрала вогонь у Бога і дала його людям. А білоруси переказують з покоління у покоління легенду, як хоробрі ластівки, намагаючись полегшити страждання Христа, крали цвяхи і намагалися зняти з голови терновий вінок.

Повір'я про те, що за руйнування ластівчиного гнізда людина довіку буде розплачуватися власною удачею, дотепер дуже поширене. Швейцарці кажуть: якщо фермер уб'є ластівку, його корови доїтимуться кров'ю. А німці переконані, що будинок, де поселилася мала щебетуха і її родина, ніколи не постраждає від вогню і бурі. Але дуже дивно серед таких добрих і ніжних повір'їв і прикмет надибувати згадки про ірландські уявлення. Ти не повіриш, але для них ластівка — це диявольський птах. Ірландці вірять, що в кожної людини є кілька смертоносних волосків, висмикнувши які, ластівка може її вбити. Та я гадаю, що такий погляд на тлі усталеного сприйняття ластівки як птахи благодатної, «любимої Богом» можна вважати поодиноким винятком. Вона, за переважною більшістю вірувань, уособлює сили добра і є посередницею між людьми і Богом. Кривдити ластівок або зазіхати на їхні гнізда — великий гріх. Знаєш, як наші предки пояснювали виникнення ластовиння? Це, казали вони, кара Божа за те, що колись необачна людина розорила ластів'яче гніздо. На найбільшу удачу може розраховувати той, під чиїм дахом звила гніздо ластівка — адже вона ще й символ сімейного процвітання і благополуччя!

ЄХИДНА

Її австралійське ім'я — колючий мурахоїд — виказує гастрономічні пристрасті тварини. Щелепи, витягнуті у вузький «дзьоб», і кігтисті лапи допомагають докопатися до термітів. Коротконоса єхидна зображена на австралійських поштових марках і монеті вартістю 5 австралійських центів.

ҐЕДЗЬ

Гроза братів наших чотириногих. Смугасті тільця роблять ґедзів схожими на бджіл. Та не такі страшні ґедзі, як їх личинки: самки ухитряються відкласти яйця під шкіру тварин, де вони й розвиваються. Рибалки цікавляться личинками ґедзя, бо на них клює короп.

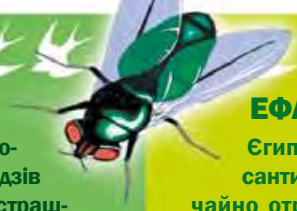

ЕФА ПІЩАНА

Єгиптяни знають цю гарну 60-сантиметрову змійку як надзвичайно отруйну (піддослідна курка вмерла через чотири хвилини після укусу, собака — через чотири години). Її часто використовують у своїх номерах заклиначі змій, щоправда, попередньо, від гріха подалі, видаляють їй отруйні зуби.

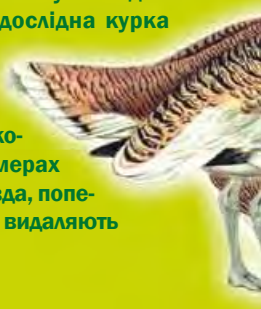

Ластівка чи стриж?

Ластівки гніздяться у всіх країнах, окрім хіба що крайніх арктичних і антарктичних. Там, де різкі відмінності між порами року, ластівки перелітні. У нашій місцевості трапляється міська ластівка, сільська і берегова. Міська відрізняється від сільської коротшим хвостом, білим надхвістям і рівномірно білим черевцем. Берегова ластівка найменша серед усіх.

Звісно, у селах ластівок більше, ніж у містах. Та знаходяться серед них екстремали, які з охотою селяться в гаражах, майстернях, цехах заводів, депо — там, де й хвилини не буває тихо, де люди глухнуть від гуркоту і брязкоту. А птахам — хоч би що! Особливо дивно бачити ластів'ячі гнізда під залізничними і автомобільними мостами, де до постійного гуркоту додається вібрація від поїздів і вантажних машин. І нічого: з гнізд вилітають цілком здорові пташенята.

Часто помилково ластівками називають стрижів. У польоті вони справді як близнюки. Стриж, я б сказала, літун найвищого класу: за весь день може ні разу не сісти на гілку, місцями розганяючись до 150 кілометрів за годину. Тому коли ти бачиш обліплений пташками телеграфний провід — знай, що це ластівки. Аби остаточно переконатися у цьому, можеш у бінокль придивитися до їхніх лапок. У ластівки вони як у звичайної курки, з трьома пальчиками вперед, одним — назад. У стрижа, навпаки: всі чотири пальчики віялом спрямовані вперед. Охопити такою лапкою гілку досить важко. Зате просто чіплятися за найменші виступи на прямовисній поверхні — дерев'яній, кам'яній. Таке положення у стрижа улюблене.

На відміну від ластівок, стриж не будує гнізд, а обходиться дірами, дуплами. При нагоді може й ластівку вигнати-виселити з гнізда.

Двічі один дзьоб не годувати!

Чого ще ми не знаємо про таку, здавалось би, відому пташку, як ластівка? Давай разом з'ясовувати. Чому їх називають розщепленодзьобими, ніби зрозуміло: аби харчуватися на льоту, дзьоб треба мати від вуха до вуха. На кожному крилі по 9 великих махових пір'їн і 9 малих. Лапки слабкі, нетреновані, бо більшість часу ластівки проводять у небі, навіть п'ють і купаються на льоту — на швидкості вдаряються грудьми об воду. Сміливіші пірнають каменем і за секунду вже стріпують воду з пір'їн, голосно при цьому щебечучи.

Гніздяться здебільшого групами, деякі в готових дуплах і дірах, ще інші виривають собі нори у піщаних урвищах. Решта будує собі гнізда із землі і глини, змочених слиною, прикріплюючи їх до стін і балок споруд та скель.

Головна причина довговічності ластів'ячих гнізд у тому, що птахи скріплюють землю солом'яною арматурою. Підібраними у дворах тонкими соломинками, стеблинками прокладають шари грудочок. Ось чому іноді з гнізд звисає рідка «борода» з сухих травинок.

Вигодовують і виховують ненажерливих малюків обоє батьків. Але навіть у найзаклопотанішому сімействі ти ніколи не почуєш сварок, бійок. Зголоднілий молодняк дружно роззявляє роти назустріч мамі чи татові з мухою у дзьобі, але ті самі знають, кого вгостити, двічі поспіль в один дзьоб корм не потрапляє. Підростають пташенята дружно і покидають гніздо разом. Згодом, рятуючись від негоди, молоді ластівки можуть ще вертатися в рідне гніздо на ночівлю. Тут все ще знайоме, рідне, тут дрімають солодкі сни, і мамині пір'їнки гріють так тепло, як у дитинстві. А з настанням холодів вони відлетять у теплі краї. До наступної весни...

ЛАСТІВКА У ПРИСЛІВ'ЯХ І ПРИКАЗКАХ

- ***Ластівка день починає, а соловей його кінчає.***
- ***Ластівка весну починає, осінь закликає.***
- ***Ластівки прилетіли — час сіяти просо.***
- ***Одна ластівка весни не творить.***
- ***Ластівка б'ється у вікно — буде звістка.***
- ***Ластівка в'є гніздо під дахом — у домі пануватиме мир і злагода.***
- ***Ранні ластівки — щасливий рік.***
- ***Якщо ластівка зів'є гніздо, а потім його покине — бути біді.***
- ***Ластівка далеко літає, та весною додому повертає.***
- ***Ластівки низько літають — на дощ, високо — на погоду.***

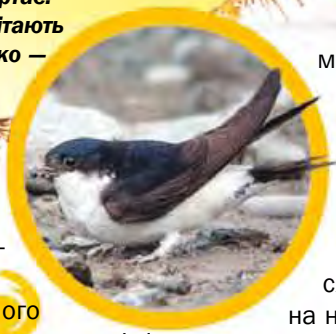

ДРОФА

Катастрофічно зменшується поголів'я цієї мешканки українських степів. По 2-3 яйця відкладають вони у гніздо-ямку, місяць насиджують. А ще через місяць малюки вже самі здіймаються на крильцях. Живляться дрофи комахами, ящірками, мишками, насінням та молодими пагонами рослин.

ЖАКО

Кращий з балакучих папуг, родом із Західної Африки. Природний голос має різкий, неприємний. До неволі звикає легко. Ідеально підходить для дресерування. Живе майже стільки ж, як і людина, тому може стати справжнім сімейним птахом. Здатний запам'ятати в середньому сто слів, легко імітує голоси, інтонації.

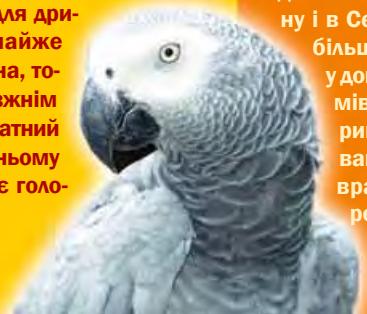

ЕЛЕКТРИЧНИЙ СКАТ

Його можна зустріти біля берегів східної частини Атлантичного океану і в Середземному морі. Найбільші досягають 1 м 80 см у довжину і важать 90 кілограмів. Вилежуються на дні, зарившись у пісок. Здобич вбивають розрядом струму. Може вразити й людину, яка необережно наступила на нього.

Життя у Кірстен Данст — немов кіносеанс

Ото вже потепліло так, що в хаті не всидиш. А вечорами, коли небо розфарбоване різними кольорами, хочеться якусь музику послухати, з друзями погуляти, подивитись щось гарне, та не по телевізору, а на великому екрані.

Одного такого вечора я навіть уявив собі, що небесне тло у нас над головами — це такий велетенський екран, на який можна було би проектувати найкращі фільми. І так, щоб на усе небо!!! Або ще краще — влаштувати літні кінотеатри просто надворі. Кожен би прийшов із своїм настилом, ліг би, підперши голову руками, і дивився кіно на цьому великому небесному екрані. І не тільки фільми про зорі й комети... Хтозна, може колись таку ідею і втілять у життя, а поки що спішу до кінотеатру на фільм, в якому знялась Кірстен Данст. Цю уже доволі відому і ще досить молоду актрису я пам'ятаю за стрічками «Людина-Павук» та «Усмішка Мони Лізи». Подобається мені її манера вільно і просто триматись перед камерою. Здається, що Кірстен почувається на знімальному майданчику наче риба у воді. Оце так мистецтво! Оце так Кірстен Данст!

Дівчина з трьома голосними

Дівчина, в імені та прізвищі якої лише три голосних, народилась 30 квітня 1982 року в затишному зеленому містечку Пойнт-Плезант, штат Нью-Джерсі, США. Татусь Кірстен — німецький лікар Клаус Данст, а матуся — шведка Інес Данст, у минулому власниця художньої галереї. Кірстен опинилась у світі шоу-бізнесу неймовірно рано, із трирічного віку з'являючись у розмаїтих телепередачах. Продюсерам малеча сподобалась, адже була веселої й безпосередньої вдачі. Нарешті її зауважив сам Вуді Ален, знявши в епізоді своєї новели «Крах Едіпового комплексу» у стрічці «Нью-йоркські історії».

Після зйомок у 1989 році родина Кірстен переїхала до Лос-Анджелеса, ближче до кіномекки, що гордо зветься Голлівудом.

Кірстен вступила у кінематограф роллю в готичній фантазії «Інтерв'ю з вампіром». Причому роль цю вона просто з-під носа вихопила у Крістіни Річчі. На знімальному майданчику юна Данст зустрілась носом до носа із живими (!) і цілком реальними Бредом Піттом та Томом Крузом. Знаєш, як вона цьому раділа! Ще б пак!!! Після прем'єри стрічки журнал «People» подав її у список «Найкрасивіших людей 1995 року». Її, ще зовсім малу тринадцятирічну дівчину! Роль маленької нестаріючої дівчинки Клавдії, перетвореної на вампіра, в епічній історії Ніла Джордана про кохання, зраду та самотність, принесла Кірстен престижну премію «Сатурн» від Академії наукової фантастики, фентезі та фільмів жахів, а також нагороду «MTV Movie Awards» і номінацію на «Золотий Глобус».

А потім була участь у кількох не менш відрадних та успішних стрічках: в мелодрамі Джиліан Армстронг «Маленькі жінки» із Вайноною Райдер та Сюзан Сорандон, в екранізації дитячої книги Кріса Ван Алсбурга «Джуманджі» із Робіном Вільямсом та кількох серіях знаменитого серіалу «Швидка допомога» із Джорджем Клуні.

Минуло небагато часу, і Кірстен розривалася між двома павільйонами. В одному з них знімали «Швидку допомогу», а у студії дублювання «Fox» молода актриса озвучувала головну героїню мультика «Анастасія» — доньку російського царя Миколи II.

У 1997 році Баррі Левінсон зняв гучну політичну сатиру «Шахрайство» із Дастіном Гофманом та Робертом Де Ніро в головних ролях. А Кірстен стала тією незабутньою албанською біженкою у псевдорепортажі про балканську війну. А тоді вже були зйомки пригодницького екшну «Солдатики» Джо Данте.

Кірстен зростала разом зі своїми героїнями — свідченням цього стала роль старшої із сестер у яскравому дебюті Софії Копполи «Дівиці-самовбивці». Причому цього ж таки 1999 року Данст мала можливість знятися в іншій, не менш екзистенційній стрічці «Краса по-американськи», але вирішила не розпилюватися і сконцентрувала увагу на роботі із Софією Копполою.

Зранку — до школи, ввечері — на зйомки!

Кірстен Данст — молодчина, адже паралельно із зйомками вона встигала ще й навчатись, а не прогулювати заняття, мотивуючи це напруженим графіком. Після «Дівиць-самовбивць» вона закінчила приватну католицьку школу Нотр-Дам в Лос-Анджелесі. А вже тоді

остаточно замислилась над своєю подальшою кінодолею. Разом з мамою вони навіть заснували власну компанію «Дерев'яні ложки», названу на честь бабусі, котра полюбляла їх майструвати. Як на Кірстен, це був максималістський крок, тому що справа не увінчалась успіхом.

У стрічці Пітера Богдановича «Смерть у Голлівуді» Кірстен перевтілилась у відому актрису німого кіно Меріон Девіс, колишню подругу медіамагната Вільяма Герста. Режисери старанно працювали над тим, щоб якнайефектніше закрутити сюжет. Але... глядачі не «клюнули» на цю стрічку так, як би хотілось її засновникам, тому очікуваного комерційного успіху вона не мала. А от про наступну стрічку Кірстен — мелодраму «Усмішка Мони Лізи» — цього сказати не можна. Вона подарувала дівчині спільну працю із Джулією Робертс. На зміну 1920-м, відображеним у стрічці «Смерть у Голлівуді», прийшла пора 1950-х — ера боротьби жінок за рівні права, за які агітує своїх студенток емансипована викладачка історії мистецтв (власне, Джулія Робертс).

Не залишилась і поза увагою Кірстен у драмі «Вічне сяйво пристрасті» (другорядна роль), де актриса допомагала героєві забути колишню дівчину. А от у романтичній комедії «Уїмблдон» все було значно прозаїчніше — в неї, нову зірочку тенісу, закохався типовий невдаха, і завдяки цьому в його житті відкрилось друге дихання як у професійному тенісному, так і в особистому.

ФІЛЬМОГРАФІЯ

2005 — «Елізабеттаун»
2004 — «Вічне сяйво пристрасті»
2004 — «Людина-павук-2»
2004 — «Вімблдон»
2003 — «Усмішка Мони Лізи»
2003 — «Каєна. Пророцтво»
2003 — «Нерозважність»
2003 — «Життя і смерть Ненсі Ітон»
2002 — «Людина-павук»
2001 — «Котячий нявкіт»
2001 — «Безумна і прекрасна»
2001 — «Вірус кохання»
2000 — «У глибині»
2000 — «Досягни успіху»
2000 — «Ворон-3: Порятунок»
2000 — «Місто удачі»
2000 — «Все пробачено»
1999 — «Дік»
1999 — «Убивчі красуні»
1999 — «Дівиці-самовбивці»
1999 — «Арифметика диявола»
1998 — «Страйк!»
1998 — «Анімовані пригоди Тома Сев'єра»
1998 — «Солдатики»
1998 — «П'ятнадцятирічна і вагітна»
1998 — «Історії з мого дитинства»
1997 — «Шахрайство»
1997 — «Анастасія»
1997 — «Місто терору»
1997 — «Правдиве серце»
1996 — «Мамина ніч»
1995 — «Джуманджі»
1994 — «Жіночка»
1994 — «Інтерв'ю з вампіром»
1993 — «Перед тим, як стемніє»
1991 — «Напнуті нерви»
1990 — «Ватра марнославства»
1989 — «Нью-йоркські історії»

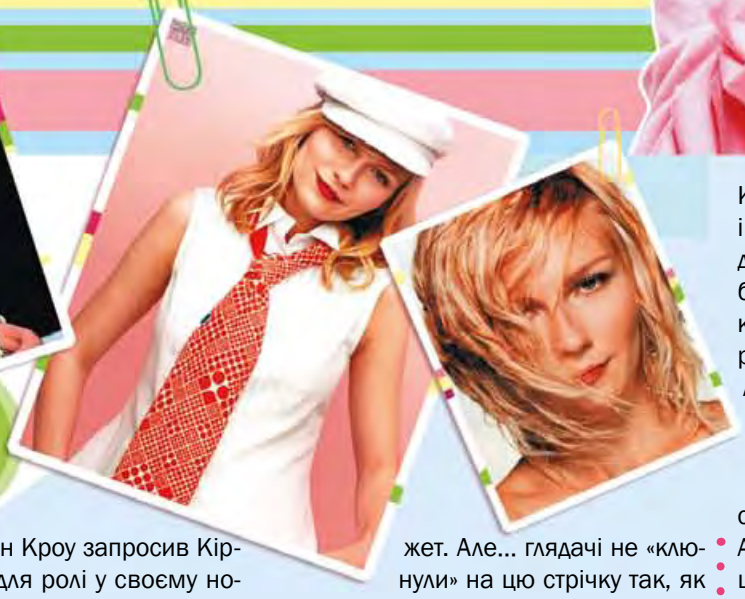

Режисер Камерон Кроу запросив Кірстен на кастинг для ролі у своєму ностальгійному рок-фільмі «Майже знаменитий». І вона дуже сподобалась Кроу, однак... проби на цю роль у Кейт Гадсон були більш переконливими. Та Кроу записав собі координати Кірстен і незабаром запросив вродливу дівчину на зйомку мелодрами «Елізабеттаун». Але через деякий час Кірстен таки зуміла перейти дорогу Кейт і обскакала її у відборі на роль подружки головного героя у кіноадаптації найпопулярнішого в Америці комікса «Людина-павук», який, до речі, став найкасовішим фільмом у 2002 році. Грати роль дівчини супергероя завжди просто, адже публіка переносить свою любов і на тих, кого любить цей супергерой...

Кірстен врятувала від душевного болю і наступного свого персонажа — Орландо Блума у романтичній драмі «Елізабеттаун». У нього, за сценарієм стрічки, помер батько, а сам герой втратив роботу, від нього пішла подруга. Та після дивовижної зустрічі із стюардесою Клер йому вже було не так самотньо і не так гірко.

Цьогоріч заплановано участь Кірстен у стрічці режисерки Софії Копполи «Марія Антуанетта». Не складно здогадатись, що стрічка передбачає оповідь про французьку королеву, яка прославилась своєю марнотратністю. Після революції та занепаду монархії в 1792 році Марію Антуанетту стратили на ґільйотині. Не менш драматичний, зате багатий на психологічні нюанси, персонаж Кірстен чекає в іншій стрічці про 28-річну правозахисницю Марлю Ружичку, котру вбили повстанці в Іраку. Ружичка була засновницею «Кампанії для невинних жертв конфліктів», та за іронією долі сама стала однією з них. Погодься: цілком достойна роль для такої талановитої актриси, як Кірстен Данст. І непоганий приклад для наслідування у Голлівуді.

Світить місяць, світить ясний

— Пундику! Ти чому не вивчив урок?! — грізно блимала через окуляри пані Ганя. Гурман стояв ні пари з вуст і зосереджено роздивлявся носок черевика.

— Я... той... я... цей... — пробелькотів він. І раптом вигукнув: — Та захворів я, пані Ганю! Ось тільки зараз згадав...

— Он як? А що це за хвороба така, що пам'ять віднімає?

— Лунатик я! — промовив Пундик і давай розповідати, як ночами через паркани двометрові стрибає, по дахах ходить, а одного разу серед ночі заліз до холодильника, ум'яв цілий торт, а на ранок нічого не пам'ятав.

Ну, я нашого гурмана відразу розкусив: чого тільки не вигадаєш, щоб двійку тобі не поставили. Бо сон у нього — щоб вам усім так спалося!..

А от лунатики, на жаль, існують не тільки в Пундикових фантазіях. Вони — така ж реальність, як і номер «Класу» в тебе у руках. І не завжди безпечна...

Ходить сон коло вікон...

В одному з оповідань Стівена Кінга герой боїться відкрити багажник своєї машини, бо підозрює, що гучний злочин, про який гуде вся округа, — справа його рук, хоч він про це ні сном ні духом. Може таке статися насправді?

Може, кажуть психіатри. І розповідають таку історію. Колись у місті Торонто, що в Канаді, один службовець залишився без роботи. Він хотів поправити справи картярськими іграми, та тільки наробив боргів. Ніщо йому не клеїлося, все валилося з рук, і мало-помалу він змарнів, позбувся апетиту, втратив сон...

Ну, поспати час від часу йому таки вдавалося, проте сон його був важкий, гнітючий, ніякого полегшення не приносив. А однієї ночі він і взагалі зірвався сонний, схопив ножа, сів у машину, не прокидаючись, проїхав чотирнадцять миль до будинку, де жили його батько й мачуха, і до смерті наполохав їх обох! Прийшовши до тями від їхнього галасу, але не розуміючи, як тут опинився, він попросив у них вибачення і поїхав додому.

Ось така пригода на ґрунті лунатизму. Ні для кого не секрет, що є такі люди, які можуть просто серед сну зірватися з ліжка та й піти собі куди ноги понесуть. Назвали їх лунатиками, бо раніше думали, що гуляють вони лише тоді, коли місяць уповні. Та потім з'ясувалося, що фази супутника Землі тут ні при чому. Просто спостерігати такі мандрівки при місячному освітленні легше, ніж у темряві, та й самі любителі нічних прогулянок ходять там, де світла більше, а надто як ідеться про стрибання по дахах чи інші дива акробатики.

Сьогодні лунатиків частіше називають сомнамбулами (від латинського «сомнус» — сон і «амбуло» — ходжу). Усе, що робиться під час такого сну, робиться з небувалою спритністю. Секрет простий: коли свідомість спить, людина вільна від внутрішньої напруги, страху, скутості, її не хвилює, що вона може щось перекинути чи звідкись упасти. І вона рідко щось перекидає чи звідкись падає.

Зазвичай такі прогулянки закінчуються міцним сном. На ранок людина прокидається, немов нічого й не було, а нічні пригоди вважає сном. Героїня новели Андре Моруа «Дім» розповідає про свій нав'язливий сон, у якому вона відвідує гарний замок. Вона багато разів шукала цей замок і знайшла його випадково в передмісті Парижа. Господарі саме збиралися покинути його, бо сюди занадився якийсь привид. А привидом отим і була ця жінка!

Через те, що лунатики не обмежуються тільки прогулянками, лікарі ввели до вжитку ще один термін: безболісний автоматизм. Сновида діє, наче автомат, часто навіть уві сні повторюючи дії, звичні для свого ремесла. Все це було б доволі потішно, якби не трагічні наслідки цього безсоння.

Не лайтеся з нічними перехожими

Винуватців таких пригод судді зазвичай виправдовують. Хвороба винна, кажуть вони. Сама людина так не підлаштує, щоб щось робити і нічого не пам'ятати, вона чинить зло, сама його не бажаючи й сама від нього потерпаючи.

Нейл Кригер, директор Центру порушень сну в місті Вінніпег (Канада), згідний з виправдальними рішенням суддів, але доповнює: тоді «злочинців мимохіть» потрібно поміщати у клініку та повертати до суспільства тоді, коли ніхто не матиме сумнівів у їхній безпечності для оточуючих. Але за цим ніхто не стежить.

Більшість неврологів та психіатрів сходяться на тому, що сновиди — люди психічно нормальні. Емоційні навантаження, напруження, стреси — цього по вінця вистачить для того, щоб у людини певної вдачі склалася парадоксальна ситуація: вона підіймається, але не прокидається. От і доводиться вдаватися до медикаментів. Крім того, психіатр може навчити пацієнта, як послабити вплив стресу, до котрого той надміру чутливий. Зазвичай вважалося, що сомнамбулізм виникає на стадії дрімоти або так званого повільного сну, коли свідомість уже відключилася, а м'язи ще не розслабилися. У швидкому ж, найглибшому сні, коли людина

бачить сновидіння, це вже неможливо — м'язи її повністю паралізовані. Це правило поширюється на більшість сновид. Але і тут бувають винятки, коли сон людині сниться, а м'язи її працюють. Це явище відкрив у 1986 році Марк Маховолл, невролог з Міннесотського центру сну в Міннеаполісі.

Який сон людини порушений — повільний чи швидкий — і чого можна чекати від неї, все це визначити не важко. Карл Шейк, психіатр з Міннесотського центру, розповідав про сорокатрирічного чоловіка, котрий ночами тероризував дружину, а одного разу мало не задушив. Сам він теж весь час ходив у синцях, бо в темряві постійно то на стілець твердий наткнеться, то з ґанку гримнеться... І так «гуляв» він з п'яти років. А коли мав двадцять п'ять, йому примарилося, що в дім проник злодій. Він, не прокидаючись, узяв та й дременув на машині до батьків, котрі жили за п'ять миль від нього.

Цікаво, що до алкоголю цей пацієнт був цілковито байдужий, наркотиків не вживав, психічних відхилень не мав... Удень він був ніжним чоловіком і люблячим батьком чотирьох дітей, а от уночі...

Аналіз нервових хвиль пацієнта виявив схильність до паніки та агресії. Він смикався, озирався, щось бурмотів, махав кулаками і поривався скочити з ліжка. Прописали йому заспокійливе, і відтоді все пішло належним чином.

АТАС — СНОВИДИ СЕРЕД НАС!

Який відсоток людей можна назвати сновидами? Уточнити ці відомості взявся лікар Гаррі Молдавські та його колеги з Центру сну та хронобіології при університеті в Торонто (Канада). Вони взяли навмання перших шістдесят чотирьох лунатиків, які прийшли на прийом до лікаря, і з'ясувалося, що всякі капості — дрібні та не дуже — у стані сну робило двадцять шість чоловік. Причому тільки троє з них виявилися жінками. Стали вивчати їхній спосіб життя, і тут з'ясувалася цікава деталь: «агресори» нестримно налягали на каву та ковтали всілякі пігулки, бо просто не вилазили зі стресових ситуацій.

З'ясувалося також, що причиною агресії може бути епілепсія і сонне апное — хвороба, вельми поширена в Канаді і США. Апное — це раптові зупинки дихання у сні, котрі закінчуються громовим хропінням. Дихання зупиняється через порушення його регуляції або через анатомічне звуження верхніх дихальних шляхів. Зупинки можуть займати до шістдесяти відсотків усього сну.

Зранку хворого мучать головні болі, а вдень він засинає на кожному кроці. Інтелект його низький, вдача — просто жахлива. Прокидається від власного хропіння лише частково і в цьому напівсні страшний, як бультер'єр без повідка.

Ерик Ностінгер, психіатр із Центру вивчення сну при Пітсбургському університеті (США), висловлює побоювання, що людина, яка скоїла злочин при добрій пам'яті, стане посилатися на сомнамбулізм. І розповів, як у місті Батлер тридцятисемирічний чоловік убив дружину, а потім заявив, що нічого не пам'ятає. Та суд йому не повірив, бо той і при житті загиблої не дуже її шанував.

А в іншому випадку суд виправдав чоловіка, котрий убив дружину під час сну. Шлюб у нього був цілком спокійним, але одного разу вулиця була пробуджена криками: чоловік бив жінку головою об асфальт. Зробивши свою чорну справу, він заліз у машину і спокійнісінько заснув.

Порівнюючи ці випадки, Ностінгер говорить, що коли мова про лунатизм, хворого завжди легко відрізнити від ошуканця.

— Дивна річ, — каже містер Молдавські, — якщо людина калічить сама себе, падає зі сходів, наприклад, то люди охоче цьому вірять. Якщо ж вона у сні скидає зі сходів свого ближнього і каже, що нічого не пригадує, її тягнуть до суду. Та зрештою, по-своєму вони праві, бо себе людина завжди любить більше, ніж своїх ближніх...

Індіянська хитрість

Аркадій Аверченко

Після дзвоника пройшло хвилин з десять, усі вже давно сиділи за партами, а вчитель географії все не з'являвся. Солодка надія почала закрадатися в серця деяких — саме тих, котрі й не розгортали вчора пошарпані підручники з географії... Солодка надія:

— А раптом не прийде зовсім.

Але вчитель таки прийшов на дванадцятій хвилині.

Полосухін Іван схопився, зморщив свою хитру, як у лисиці, гостроносу мордочку і вигукнув зумисно наляканим голосом:

— Ой! Слава богу! Нарешті ви прийшли. А ми тут так розхвилювалися — чи не сталося з вами чого.

— Дурниці. Що зі мною могло статися...

— Чого ви такий блідий, Олексан Ваничу?

— Блідий... Не знаю... Просто в мене безсоння.

— А моєму батькові якось тарган у вухо заповз.

— Ну то й що з того?

— Та нічого.

— При чому тут тарган?

— Я до того, що він теж дві ночі не спав.

— Хто, тарган? — пожартував учитель.

Весь клас догідливо засміявся.

«Тільки б не спитав, — подумали найзатятіші нероби, — бо можна сміятися хоч до вечора».

— Не тарган, а мій батечко, Олексан Ваничу. Мій батечко, Олексан Ваничу, цілих три пуди однією рукою підіймає.

— Дуже радий за нього. Передай йому мої щирі привітання... — дивлячись на Івана, вчитель відсунув стілець і сів.

— Я йому радив іти в борці, а він не хоче. Замість цього служить у банку директором — просто сміх.

Оскільки вчитель уже розгорнув журнал і розмова загрожувала закінчитися, товстун Нечипоренко вирішив «підкинути дров у вогонь».

— Я б на вашому місці, Олексан Ваничу, пояснив цьому дурному Полосухіну, що він сам не розуміє, що каже якусь нісенітницю. Директор банку — це особа шанована, а хто такий борець у цирку...

— Нечипоренко! — грізно сказав учитель, погрозивши йому олівцем. — Це до справи не має відношення. Сиди й мовчи.

Карташевич, котрий сидів на задній лаві, хлопець із дуже тугою головою, вирішив, що і йому треба сторонньою розмовою відтягнути кілька хвилин. Натужився і серед тиші мовив свої слова:

— Мовчання — знак згоди.

— Що таке? — здивувався вчитель.

— Я кажу: мовчання — знак згоди.

— Ну то й що з того?

— Та нічого.

— Ти це до чого сказав?

— Ви, Олексан Ваничу, сказали Нечипоренкові «мовчи». Я й кажу: «Мовчання — знак згоди».

— Дуже доречно. Можна сказати, в самісіньке яблучко. Карташевичу, ти знаєш, коли прийде твоя черга говорити?

— Гм, кхи, — закашлявся Карташевич.

— ...правильно, коли я спитаю в тебе урок. А до того часу сиди і мовчи. Добре?

Карташевич не вбачав у цьому нічого доброго, але змушений був погодитися, стримуючи свій гудючий бас:

— Добре.

— Карташевич через двох хлопців перестрибує, — подумав за доречне повідомити Нечипоренко.

— А мені це навіщо знати?

— Не знаю... вибачте... Я думав, може, вам хоч трохи цікаво...

— От що, Нечипоренко. Ти, брате, хитрий, але я хитріший. Якщо ти скажеш ще щось подібне, я змушений буду написати записку твоєму батькові...

— «До батька тремтливе маля пригорнулось», — продекламував недоречно Карташевич.

— Карташевич! Ходи пригорнися до печки. Хлопці, що з вами? Ви сьогодні подуріли, чи що? Черговий! Що на сьогодні готували?

— В'ятську губернію.

— А-а... Добре-с. Чудова губернія. Ну... спитаємо ми... Кого б нам спитати?

Він подивився на принишклих учнів запитально. Звичайно, відповісти йому міг кожен, не задумуючись. Іванович порадив би спитати Нечипоренка, Патваканов — Блімберга, Сураджев — Патваканова, а всі разом вони щиро порадили би взагалі нікого не питати.

— Спитаємо ми зараз...

Худорлявий мрійливий Челноков спіймав розгублений погляд учителя, опустив голову, але тут же підняв її й не менш розгублено поглянув на учителя. «Ого! — подумав він. — Дивиться на Блімберга. Ану, Блімбергу-друже, тримайся!»

— Челноков!

Челноков бадьоро схопився, захлопнув під партою якусь книжку і сказав:

— Тут.

— Ну? Та невже тут? — здивувався учитель. — От дивно. Ану, що ти нам скажеш про В'ятську губернію?

— Кхе. Кха. Хррр...

— Що це з тобою. Ти що, кашляєш?

— Так, Кхе-Кхе... кашляю, — зрадів Челноков.

— Бідненький... Ти, напевне, добряче застудився?

— Так... напевне... я застудився...

— Напевне... А може, твоєму здоров'ю загрожує небезпека?

— Загрожує, — машинально відповів Челноков і закивав головою.

— Боже мій, який жах! Може, навіть життю загрожує небезпека?

Челноков зробив жалібну гримасу й розтулив уже рота, але вчитель опустив голову в журнал і сказав цілком іншим, попереднім грізним тоном:

— Ну-с... Розкажи нам, що тобі відомо про В'ятську губернію.

— В'ятська губернія, — сказав Челноков, — вирізняється своїми розмірами. Це одна з найбільших губерній Росії... За своєю площею вона займає місце, рівне Мексиці та штатові Віргінія... Мексика — одна з найбагатших і найродючіших країн Америки, населена мексиканцями, котрі ведуть сутички та битви з гверильясами. Останні подеколи виступають спільно з індіанськими племенами шавніїв, гуронів, і горе тому мексиканцеві, котрий...

— Зачекай-но, — сказав учитель, визираючи з-за журналу. — Де ти у В'ятській губернії знайшов індіанців?

— Та ні, не у В'ятській губернії, а в Мексиці.

— А Мексика де?

— В Америці.

— А В'ятська губернія?

— У... Рос... сії.

— Так до чого ж тут Мексика. Давай ти мені краще про В'ятську губернію розкажи.

— Кгм... Ґрунти В'ятської губернії мають мало чорнозему, клімат там суворий, і тому хліборобство йде з труднощами. Жито, пшениця та овес — ось що переважним чином може рости на цьому ґрунті. Тут ми не зустрінемо ані кактусів, ані алое, ані чіпких ліан, котрі, перекидаючись із дерева на дерево, утворюють у диких лісах непрохідні хащі, котрі з важкістю долає томагавк відважного піонера Далекого Заходу, котрий сміливо просувається вперед під непогамовні крики мавп та різноколірних папуг, які оглашають повітря...

— Що?

— Що оглашають, я кажу, повітря.

— Хто і чим оглашає повітря?

— Папуги... криками...

— Одного з них я чую. На жаль, про В'ятську губернію він нам нічого цікавого не розповідає.

— Я, Олексан Ваничу, про В'ятську губернію й розповідаю... Народонаселення В'ятської губернії складається з великоросів. Головне їхнє заняття — хліборобство та полювання. Полюють на хутряного звіра — на вовків, ведмедів та зайців, бо інших звірів у В'ятській губернії немає... Немає тут ані хитрих, гнучких леопардів, ані ягуарів, ані величезних лютих бізонів, котрі цілими стадами спокійно пасуться у своїх льяносах, поки влучна стріла індіанця чи куля з карабіна скватера...

— Кого-о? — окуляри вчителя від здивування сповзли на самісінький кінчик носа. — Куля з карабіна кого?

— Скватера.

— А то ще що за звір?

— То не звір, Олексан Ваничу, а такі... знаєте... американські поміщики...

— І вони живуть у В'ятській губернії?

— Ні... я — до слова прийшлося...

— Челноков,Челноков... Хотів я тобі поставити п'ятірку, але — до слова прийшлося, і поставлю двійку. Нечипоренко!

— Тут.

— Я тебе не про це питаю. Говори про В'ятську губернію.

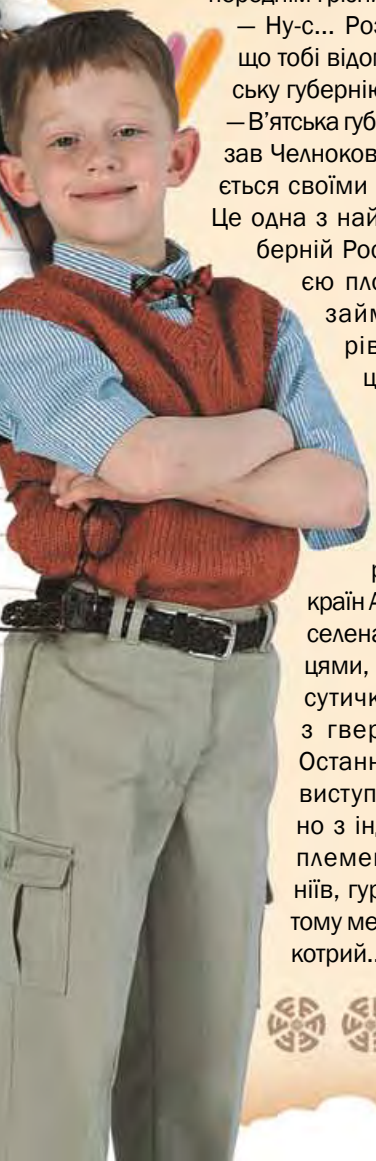

Нечипоренко зблід, як смерть, і за усталеним звичаєм сказав про В'ятську губернію:

— Кхе.

— Ну, — заохотив учитель.

І раптом — усі серця тенькнули — в коридорі несамовито продзеленчав дзвінок на велику перерву.

— Як прикро! — розпачливо зітхнув Нечипоренко. — А я хотів відповісти урок на п'ятірку. Якраз сьогодні усе добре вивчив...

— Це правда? — здивовано запитав учитель.

— Правда.

— Ну, так я тобі поставлю... теж двійку. За компанію. Бо ти забрав у мене цілих півгодини.

Бо лоза звістує —
вона свято чує,
Що вже недалечко
свячене яєчко:
крашанки, крапанки,
скробанки, дряпанки,
писанки, галунки —
сонячні пестунки!

Ігор Калинець

Писанка — сонце в долонях!

Зайшов я до Киці в гості — тільки-но ступив на поріг, як чую, воском пахне, та такий дух, що аж паски захотілось... Киця сидить на кухні — над яйцями «ворожить», у різних барвниках їх «купає» та так зосереджено, що моєї появи просто не зауважила... Нарешті я прокашлявся, і аж тоді Киця якось відсторонено подивилась на мене... «Це я, — кажу, — привіт!» Аж тоді вона ніби повернулась на грішну землю. Та так і залишилась сидіти над столом із недописаним яйцем...

Сонце-писанка!

Зараз ми сприймаємо писанку винятково як християнський символ, готуючись до найбільшого свята — Великодня. А й справді, християнська традиція зробила писанку атрибутом Христового воскресіння і додала до предковічних символів трохи своїх або ж надала споконвічним власного значення. Однак розписане яйце має кількатисячну історію, а символи на ньому — глибоку мудрість, закодовану генетичну пам'ять народу. Цікаво й те, що найдавніші писанки знайшли у різних куточках світу: в Україні, на території Європи, навіть в Африці. Знаходили писанки у могилах і курганах. Археологи вважають, що саме ці символічні речі супроводжували людину в інший світ.

Цікавинка про писанку: перш ніж в Україні з'явився унікальний Музей Писанки (в Коломиї), відкритий на честь одного із Гуцульських фестивалів кілька років тому, пам'ятник цій легендарній символіці з'явився в Канаді стараннями тамтешніх українців-емігрантів. Сталось це в ті часи, коли про українську традицію, а тим більше про християнство і молитву, було заборонено говорити на території колишнього Радянського Союзу, у складі якого перебувала й Україна.

У багатьох міфологіях існує легенда про те, що світ народився з яйця. Згадай казочку про яйце-райце, і тоді стане цілком зрозуміло, чому писанка — символ універсальний і чому найбільше нагадує сонце. У слов'ян яйце було праобразом космосу, де шкаралупа — це небо, плівка — хмари, білок — вода, жовток — земля. Наші пращури присвячували писанку богові Роду, який, перетворившись на сокола, зніс золоте яйце, і з того яйця повстав Всесвіт.

Озброєні писачками!

Кожен, хто вміє тримати в руках писачок, може перевірити свої мистецькі здібності та підготуватись до Великодня самостійно. Варто лише захотіти. Навряд чи твою писанку відразу рекомендують на виставку... Але якщо ти постараєшся, принести до церкви розписані власноруч яйця буде можна.

Для писанок зазвичай беруть яйця курей, журавлів, качок, а також диких голубів. Справжнім шиком є писанка, виконана на страусиному яйці. Тепер це також стало можливим, позаяк в Україні з'явились страусині ферми. Та й погодься, що поле для діяльності на такому яйці — значно ширше, справжній полігон для фантазій!

У кожній родині виготовляють різну кількість писанок — від 12 до 60. Якщо є дівчата на виданні, то «стратегічні запаси» розписаних яєць повинні бути багатими. Почнімо з того, що тобі потрібен писачок — його можна купити на вернісажі або зробити самотужки. Це — металева конусна трубочка, яку кріплять до дерев'яного держачка. Ним будеш черпати віск і розігрівати над свічкою. Для писання беруть лише чистий бджолиний віск. Деколи до нього додають трохи сажі, щоб краще було видно нанесений малюнок, оскільки розтоплений віск прозорий і не завжди добре проглядається на яйці. Розігрівати його слід над свічкою — це і романтично, і раціонально. Та й вогонь живий.

У давнину писали на сирому яйці, аби не зруйнувати первісну структуру світобудови і не знищити паросток життя, який уже заснувався всередині. Зараз розписують на варених яйцях, які святять, а потім їдять. Тепер залишилось тільки дізнатися, що зображати на поверхні.

Перш ніж братися за писачок, чітко уяви, що саме символізуватиме розписане тобою яйце. Подумай, можливо ти комусь його подаруєш. І яке послання в такому випадку «прочитає» адресант. Пам'ятай, що існують певні правила розпису яєць, які не можна порушувати в жодному разі. Всі малюнки мають розташовуватися на писанці у чіткому порядку. Тому переглянь малюнки та їхнє символічне значення, що представлені нижче, і з легким серцем розпочинай роботу.

Кольори

Крашанки червоного кольору присвячували богові Сонця й означали радість життя, а для молодих — любов і надію на одруження. Червоний з білим символізують пошану до духів та подяку за охорону від злих сил.

Жовтий колір символізує місяць і зірки, а в господарстві означає добрий урожай, приріст покоління і тепло.

Блакитний колір присвячений небові, повітрю, а значить здоров'ю. **Туркусова (бірюзова)** барва — це ні синя, ні зелена. Нею пишуть квіти, і ця фарба добре компонується із жовтою, рожевою і червоною.

Зелений колір — втілення весни, воскресіння природи, багатство рослинного і тваринного світу.

Коричневий колір — матір-земля, її врожай і щедрість до людини.

Чорна барва — надра землі, трясовина, чорний крук, чорна ворона, буря, негода і нещастя. Чорна з білим — жалоба і пошана до духів. Чорний колір знаменував пору досвітків та ночі до третіх півнів, а тому чорна писанка особливо зачаровувала злі сили.

Поєднання чотирьох або п'ятьох кольорів означає родинну гармонію, щастя, мир і любов.

На будь-який смак

Писанка — сире яйце, на якому нанесено символічні рисунки. Зазвичай на писанці є кілька кольорів. Люди у давнину вважали, що символічні знаки, нанесені на писанку, мають для людини магічне значення, тому писанкарка не мала права вносити зміни у малюнок, як не можна змінювати слів молитви. Писанка проходить усі етапи свого «народження» — воду, вогонь, віск і фарби. А сам процес розписування писанки триває, немов медитація.

Дряпанка — лінії та крапки видряпують на поверхні гострим цвяхом, старою бритвою, шевським шилом, грубою голкою.

Крашанка — варене яйце, зафарбоване в один колір: червоний, жовтий, зелений, синій, бузковий, чорний. Саме крашанкою Киця збирається розговітися на великодніх забавах. У деяких місцевостях їх ще називають «сливками», «галунками», бо до природних барвників додають алюмінієвий квасець для того, аби фарби краще замальовували шкаралупу яйця.

Мальованка — розписана акварельними фарбами, гуашшю або спеціальним лаком за допомогою пензлика. На них переважно рослинні орнаменти.

Інші види техніки. У словаків поширеною є аплікація на писанці із соломки. Гарно і багато виглядає дерев'яне яйце, вбране у «сорочку» з бісеру. Ще курячі яйця видувають і обклеюють по колу кольоровими нитками. На них також наклеюють бісеринки, стрічки, штучні квіти тощо. Головне — аби трималося!

КОЛО — як знак досконалості, повнота життя і безсмертя, бо виявляється у природі постійним відродженням життя або кругообігом; образ безконечної Божої любові.

СОНЦЕ також зображали у формі кола як центр небесного простору. Бог — це світло, і тому символом Бога є сонце.

ХРЕСТ — інакше «четвероріг» — як знак чотирьох сторін світу, чотирьох пір року, чотирьох вітрів, згодом поєднався із християнським символом відкуплення, яким церква усе благословляє і освячує.

ТРИКУТНИК і **ТРИРІГ** — поєднання трьох земних стихій — вогню, повітря і води; батька, матері й дитини; символ безсмертя, який із приходом християнства став символом Пресвятої Трійці; класичне число культових повторень.

ДЕРЕВО ЖИТТЯ — ознака небесної осі, скарбниця життя, що поєднує в собі тривалість і минущість, стійкість та рішучість, силу і слабкість, верх і них. У Святому Письмі дерево життя посідає центральне місце. Це — символ Божої мудрості, вкорінення у Божу Волю і Боже Довір'я.

СПІРАЛЬ — знак вегетативної та органічної плодючості, символізує біг часу. Це також символ порядку таїнства літургійного року.

ЗОРЯ є знаком неба, символом долі, Христового царства, Пресвятої Богоматері.

СВАСТИКА — один із найдавніших символів святого вогню і сонця, символ безсмертя.

БЛИСКАВКА — небесний караючий вогонь, божий вістун.

КОЛОССЯ і **ЗЕРНО** — уособлення наших предків, символічне зображення святої їжі, символізує Воскресіння, пізніше — символ Євхаристії.

ЦЕРКВА-ВЕЖА — символ святої гори, прагнення до висот.

ГРАБЛІ — знак дощу, горішньої й долішньої води, що вийшла з неба й землі.

ОЛЕНЬ — зображений ріг оленя є символом проміння вранішнього сонця. У християнстві олень є символом шукання Бога і взаємної допомоги.

КІНЬ — Бог-Сонце їхав по небу на вогненних конях, тому кінь — символ невтомного руху, нестримної швидкості. У християнстві — це безстрашний віщун віри, який летить у світ, готовий на смерть.

РИБА — представляє воду і так, як вода, є символом життя і смерті. У християнстві риба — символ новохрещених.

Едвард Тіч — голова з пайцу

Хіба ж є у світі щось страшніше, аніж невиправна людська жорстокість? Пригадай собі хоча б непримиренного Волдеморта, чорного лорда із «Гаррі Поттера»! Жорстокими і нещасними водночас були чи не всі диктатори на землі. Здійснивши один злочин, їх тягнуло на інші... Саме таким — жорстоким і непримиренним — виявився герой нашої сьогоднішньої пригоди — Едвард Тіч, якого недаремно прозвали Чорною Бородою. За своє бурхливе життя він пролив ріки людських сліз і моря крові. Діти залишалися сиротами, а жінки — рабинями. Тіч гадав, що зло супроводжуватиме його у вічність... Але й на нього знайшлась кара.

Едвард Тіч народився в 1680 році в Бристолі. Його справжнє ім'я Джон. Про дитинство та юність його немає ніяких відомостей. Відомо лише, що освіти він не мав навіть початкової, — читати й писати не вмів зовсім. Але існує одна цікавенька гіпотеза про те, що колись він був найманим інструктором, про що свідчить його прізвисько Тіч, яке з англійської перекладається як «вчити, навчати». Так-от, у 1716 році, будучи найманцем-інструктором з рукопашного бою, Тіч познайомився з місцевим кримінальним авторитетом острова Нью-Провіденс Бенджаміном Горнголдом. Той забіяка очолював чималу ватагу розбишак і шукав собі подібних... Горнголд просто заволав від захвату, коли майже двометровий і кремезний молодик Тіч поклав на лопатки п'ятьох озброєних піратів — причому зробив це голими руками. Горнголд взяв Едварда Тіча під своє крильце і нагородив кораблем, якого сам Тіч охрестив «Помста королеви Анни». Вчені довго ламали голову над тим, чому Тіч обрав саме таку назву. За кого чи за що він мстився, і кому саме... Не відомо.

Незабаром Горнголд потрапив під «амністію» — тобто його помилували, вручивши королівське прощення. Окрім старого вовка, таке прощення одержали ще багато піратів, навідріз відмовившись від «Веселого Роджера». А Едвард Тіч, мабуть, не на жарт увійшов у раж, бо не захотів ні королівської милості, ні спокійного життя, ні мирного співіснування. Отож проклявши і свого наставника, і всіх королів разом узятих, він гордо здійняв чорне знамено із зображенням скелета і полум'яного серця, з якого крапала кров, та й подався світ за очі.

У полон він брав тільки молодих та вродливих дівчат і дружин високих посадовців та колоністів. На кораблі Тіч утримував цілий гарем. Мужчин жорстоко убивав та викидав за борт. Оповідали, що перед наступом Чорна Борода наливав собі кухоль рому, всипав туди добрячу жменю пороху, підпалював його і випивав увесь цей «коктейль», оком не зморгнувши. У бою він заміняв щонайменше десятьох. Його чорна і жорстка, немов щітка, борода, сягала пояса. Під час поєдинків Тіч вплітав під капелюхом запалені гнотики: тліючи, вони обвівали димом двометрового гіганта. Все це вкупі з його очиськами, погляд яких від природи був диким та жорстоким, робило його настільки страшним, що неможливо було уявити собі, що в пеклі живуть іще страшніші фурії.

Його боялись усі — і вороги, і друзі. Якось на відпочинку, сидячи у колі своєї команди, Тіч отак ні сіло ні впало задув свічки, витяг два пістолети, схрестив під столом руки та й вистрелив навмання і влучив у коліно помічникові капітана Ізраелю Гендісу, і той до кінця своїх днів

Прототип капітана Флінта

Це сталося 22 листопада далекого 1718 року: свавіллю Едварда Тіча на прізвисько Чорна Борода настав довгоочікуваний кінець. Тіч увійшов в історію як найжорстокіша людина і став прототипом капітана Флінта в романі Стівенсона «Острів скарбів».

залишився старим кульгавим піратом. «Якщо я не вбиватиму когось із вас, хлопці, то ви ще й забудете, хто я такий», — хизувався перед іншими Тіч.

Зі своїми численними дружинами (а у цьому, як я вже казав, він собі не відмовляв) Тіч розважався так само жорстоко, як і з командою: змушував їх танцювати, стріляючи у підлогу, як заманеться. Іноді він зачиняв жінок у печерах, де беріг награбоване, і жінки помирали там від спраги та голоду. Він розвішував їх на «реях», аби «підсохнули», змушував робити чудернацьку фізкультуру — коротше кажучи, знущався, як міг.

Кара на ваші голови!

Станом на 1717 рік команда Чорної Бороди становила 500 осіб і мандрувала на шести суднах. Здавалося б, успіхи мають супроводжувати його завжди і всюди. Та не так сталося, як гадалося. Команда жорстоко поплатилась: після чергової серії успішних грабунків та погромів прибережних селищ людей Тіча почала косити невиліковна хвороба. Кара Господня зійшла на їхні голови, і безсоромні гультіпаки-пірати один за одним почали гинути від страшних хвороб.

Треба було негайно дістати медикаменти, аби зупинити цю пошесть. Чорна Борода відрядив на берег спеціальний загін зі ста осіб. Мерові Чарльстона він пообіцяв жорстоко помститися, спалити усі кораблі в порту, потрощити усе довкола, якщо він вдасться хоч до найменших дій проти його піратів. І мер послухався: не тільки дозволив піратам походжати Чарльстоном, але й видав потрібну кількість медикаментів. Тіч визволив заручників і подався у Бот (Північну Кароліну), аби підлікувати команду.

Губернатор Північної Кароліни Чарльз Іден пособляв Чорній Бороді — той ділився з ним награбованими скарбами. Обурені такими безчинствами, жителі Північної Кароліни звернулись до губернатора Вірджинії Олександра Спотсвуда, і той урочисто пообіцяв порішити з недолюдком. Саме у цей час у водах Вірджинії з'явились два патрульні кораблі його величності — «Лайм» і «Перл». Командував ними лейтенант Роберт Мейнард. Затока Окракоут, де в цей час перебував Тіч, була занадто мілкою для важких військових кораблів. І тоді губернатор спорядив для команди Мейнарда дві легких шлюпки, призначивши нагороду 100 фунтів за голову Чорної Бороди.

Останній бій Тіча

Роберт Мейнард відчалив 17 листопада 1718 року, і лише через п'ять днів підійшов до затоки Окракоут. Помітивши наближення Мейнарда, Чорна Борода наказав готуватися до бою. Незважаючи на обережність, обидва судна відразу сіли на мілину. Піднісши своє страхітливе знамено, Чорна Борода впритул підійшов до шлюпок. Залпом із восьми гармат одразу ж рознесло 20 осіб і вщент зруйнувало одну шлюпку. Судно Мейнарда мало що пошкодило. Наказуючи своїм людям сховатися внизу, Мейнард залишився біля керма. Тіч тим часом хильнув свого улюбленого «коктейлю» і з новою силою та ще більшим завзяттям кинувся на Мейнарда, аби відірвати йому голову. Однак на підмогу капітанові вискочили королівські солдати, почалась справжня бійка. Усе вирішив поєдинок між Мейнардом та Чорною Бородою: вони одночасно розрядили пістолети, і куля потрапила у груди піратові Тічу. Авжеж, жорстокий морський вовк навіть не помітив рани і тому кинувся на Мейнарда та й розрубав навпіл клинок лейтенанта, а потім заніс над ним свою абордажну шаблю...

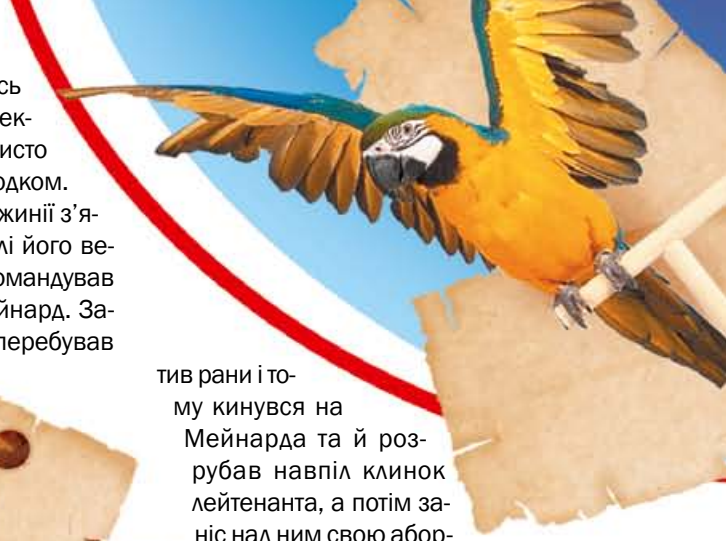

Усе, що було потім, розчинилося в тумані історії. За однією з версій, англійський матрос кинувся на Чорну Бороду та й порішив його, за іншою — самі пірати вирішили прикінчити свого кровожерливого ватажка. Так було чи не так, але убити Тіча було непросто. Кажуть, у нього розрядили сім куль, нанесли понад 20 глибоких ран шаблею, аж поки Тіч не гепнувся на палубу, немов велетенський лантух. Тільки тоді пірати зупинили свою помсту. Але їх чекала така ж невесела доля: усіх пов'язали і за кілька днів повішали — за свої злодіяння довелося відповісти сповна.

Мейнард поспішив у Вірджинію по нагороду. А губернатор Північної Кароліни Іден щез наче його корова язиком злизала. Щезли і незліченні багатства, що належали Чорній Бороді. Історики вважають, що ці скарби стали фундаментом для статків Рокфеллерів. Та є все ж підстави вважати, що на безлюдному острові Амелія ще колись-таки знайдуть награбовані скарби Чорної Бороди — на загальну суму близько двох мільярдів сучасних американських доларів.

А ЯЄЧКО НЕ ПРОСТЕ...

За церковною традицією фарбувати яйця потрібно напередодні Великодня, у Чистий четвер. Аби при варінні вони не потріскали, у воду додай столову ложку солі (можна також попроколювати маленькі дірки на одному кінці кожного яйця). І не забудь протерти їх мильним розчином або спиртом — фарба лягатиме рівномірно.

8 способів фарбування яєць

У лушпинні з цибулі. Це найвідоміший і найдоступніший спосіб. Яйця помити. Приготувати відвар з лушпиння цибулі, дати йому настоятися. Чим довше готувати відвар (хоч би півгодини) і чим більшу кількість лушпиння взяти, тим насиченішим буде колір. Яйця опустити в настій, довести до кипіння і варити 10 хвилин. Вийняти й остудити.

Фарбування в різноколірних нитках Перед початком фарбування потрібно обмотати яйця різноколірними нитками, тоді на них «вимальовуються» цікаві рисочки.

Соками різних плодів і овочів Варені яйця натри соком буряка, моркви, шпинату.

Кип'ятіння у фарбувальному відварі. Поклади яйця у каструлю, залий водою. Додай чайну ложку оцту і натуральний барвник. **Світло-червоний колір** дає буряк, чорниця; **оранжевий** — цибулиння; **жовтий** — апельсини, морква, шкаралупа волоського горіха; **світло-зелений** — листя шпинату, кропива; **синій** — листя червоноголової капусти; **коричневий** — кава.

Кип'яти яйця 15 хвилин. Вони матимуть більш яскраве забарвлення, якщо ніч потримати їх у холодильнику.

Фарбування яєць «у цятку». Для цього мокрі яйця обкачай у сухому рисі, загорни у марлю (кінці марлі треба щільно зав'язати ниткою, щоб рис прилип до яйця) і вари у лушпинні з цибулі звичайним способом.

Мармуровий ефект. Перед варінням обгорни кожне яйце в лушпиння з цибулі і зверху зав'яжи бавовняною ниткою.

Фарбування в шовкових клаптиках. Звари яйця у воді з содою. Загорни у різноколірні шовкові клаптики, перев'яжи ниткою. Знову прокип'яти у цій воді, дай вистигнути, розгорни латочки. Сухі яйця змасти олією.

Барвниками з пакетиків. Читай інструкцію. Не забудь у фарбу додати трохи оцту, щоб вона лягала рівномірно.

ЖИТТЯ У МЕРЕЖІ

Інтернет, безсумнівно, геніальний винахід. Пірнути у нього — суцільне задоволення. Але для більшої певності треба мати якісь маячки у морі інформації. Ну, скажімо, знати, що інформацію найкраще «тягнути» через пошукові системи. Ось адреси найпоширеніших з них:

http:/www.google.com;
http:/www.yandex.ru;
http:/www.rambler.ru;
http:/www.yahoo.com;
http:/www.meta.com.ua.

На сайтах **www.bankreferatov.ru** та **www.referatov.net** шукай реферати з усіх предметів шкільної програми.

Сотні обгорток від початку століття до останніх гітів — на **www.fantik.com**. Цікавишся гороскопами, кулінарними рецептами, секретами краси — тобі на **www.devichnik.ru**. Для гармонійних особистостей, яким цікаво все: стародавні цивілізації, рідкісні тварини, космос, ядерна фізика — сайт **www.n-t.org**

«ШВИДКА ДОПОМОГА» ДЛЯ... СТІЛЬЦЯ

Улюблений стілець розхитався? Спробуй його відреставрувати самотужки. Насамперед розбери його на складові частини і грубою шліфувальною шкуркою зітри на з'єднаннях сліди старого клею. Тоді візьми клей «Момент». Змасти вузли з'єднань, постав усі деталі стільця на місце і простукай їх молотком, «голову» якого попередньо обмотай ганчіркою. Міцно стягни деталі стільця товстою мотузкою і залиши так на одну добу. М'якенько посидіти!

Затерті місця на шкіряних диванах або кріслах відновлюють, протираючи чистою фланеллю, змоченою в яєчних білках (ледь збитих). Для чищення меблів, обтягнутих плюшем, ліпше взяти клаптик м'якої тканини, змочений у теплій воді, і «пройтися» за ворсом — так він не пошкодиться.

ДУМКИ ВГОЛОС

Якщо читач не знає письменника, то винен у цьому письменник, а не читач.

Пишуть тільки втрьох: розум, чорнило та перо.

Перо пише погано, якщо в чорнильницю не додати хоч би кілька крапель власної крові.

Стислість — сестра таланту, а теща — гонорару.

Геніальні твори вміщаються в серці однієї людини.

Життя — сонце, письменник — дзеркало, слова — сонячні зайчики.

Натхнення — це нагорода за каторжну працю.

Музикантів люблять, коли вони грають.

Без пісень рот тісний.

Життя безмежне, мистецтво нескінченне.

ДЖОЗЕФ ПУЛІТЦЕР: «МАЮ ЧЕСТЬ НАГОРОДИТИ...»

Цей американський газетний магнат угорського походження заснував престижну премію. Вручають її за досягнення в галузі літератури, журналістики, музики і театру... Свого часу пан Пулітцер дуже вміло привертав увагу читачів до своїх газет: друкував статті про резонансні злочини, журналістські розслідування, гумористичні замальовки, спортивні новини і розмаїті сенсації. У жовтні 1911 року 65-річний Джозеф Пулітцер помер, залишивши абсолютно несподіваний заповіт: його останньою волею стало заснування Школи журналістики при Колумбійському університеті і фонду його імені. На ті часи сума була величезною — 2 мільйони доларів.

З 1917 року премія, названа Пулітцерівською, вручається щорічно. Щороку в квітні президент Колумбійського університету оголошує про її присудження. 90 членів журі обирають серед тисяч претендентів найдостойніших у різних номінаціях. З 1942 року до усталеного переліку додалася премія з фотожурналістики.

Пулітцерівська премія є однією з найпрестижніших у світі, і кожен журналіст мріє отримати її. Це своєрідний «Оскар» у журналістиці.

ТЕПЛОКРОВКА З «АРКТИЧНИМ» РОДОВОДОМ

Гавайські острови з'явилися декілька десятків мільйонів років тому — за геологічними мірками зовсім недавно. Усі тварини і рослини, що населяють цей архіпелаг, прибули сюди з інших континентів. Тож донедавна біологи вважали, що фіалки, які цвітуть тут пишним килимом, — переселенці з Південної Америки. Але після детального дослідження виявилося, що насправді вони мають спільні корені з... арктичними рослинами. Їхні «предки» прибули сюди разом з перелітними птахами з Аляски, що на зиму перебираються в теплі краї і, буває, переносять у дзьобах насіння різних рослин. Насінини, які при такому далекому перельоті не втратили життєвої сили, потрапивши на родючий ґрунт тропічних лісів, проросли і дали життя новим для архіпелагу рослинам — фіалкам.

У Європу фіалка потрапила з Танзанії (Африка). Там у горах 1892 року її кольорові голівки привернули увагу швейцарця барона Сен Поля — великого любителя квітів. Від нього квітка отримала своє ботанічне ім'я — сенполія — і почала тріумфальну ходу світом.

КОМУ НЕ ПОТРІБНЕ СОНЦЕ?

Довгенько біологи вважали, що сонячна енергія — необхідна умова для існування життя. І лише в 1977 році на дні Тихого океану вперше була знайдена справжня оаза, мешканці якої ніколи не бачили світла. Невідома доти екосистема утворилася біля гарячого джерела — підводного гейзера, що з'явився на розломі земної кори. Десятки видів бактерій ростуть і розвиваються тут за рахунок окислення заліза, сірки, марганцю і сірководню. На нестачу «хімічної їжі» мешканці морських глибин не скаржаться, оскільки біля підводних гейзерів вода по тріщинах розлому потрапляє в надра і збагачена різними речовинами повертається назад в океан. Сотні невідомих раніше живих організмів аж кишать на дні біля гейзерів: мікроби, двостулкові молюски, мідії, краби і риби. Найдивовижнішими представниками цієї фауни виявилися гігантські черв'яки без очей, рота і шлунка. Вони існують за рахунок симбіозу з бактеріями, які живуть усередині черв'яків і синтезують всі необхідні речовини. Є на глибині й організми, що живуть в екстремальних умовах — безпосередньо на стінках джерел, звідки виривається нагріта в земних надрах вода. Так, один з видів черв'яків, знайдених біля підводних гейзерів, здатний витримати температуру до +100 °С, тобто виживе й в окропі. І не забувай про тиск товщі води!

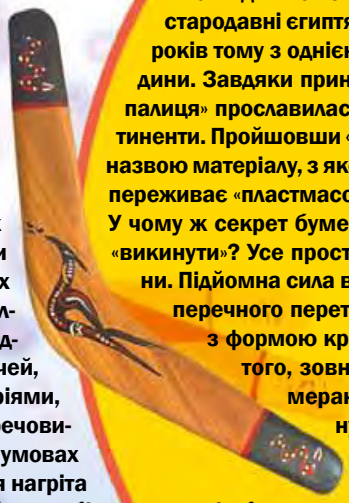

ВІЧНЕ ПОВЕРНЕННЯ

Бумеранг — парадоксальний винахід. Зігнута палиця, яку, як вважають історики, використовували для полювання на деяких птахів і тварин ще стародавні єгиптяни, піднялася в повітря багато тисяч років тому з однією лише метою — повернутися до людини. Завдяки принципу «вічного повернення» «літаюча палиця» прославилася на весь світ, завоювала різні континенти. Пройшовши «кістковий» і «дерев'яний» періоди (за назвою матеріалу, з якого його виготовляли), нині бумеранг переживає «пластмасовий».

У чому ж секрет бумеранга? Чому його не можна «викинути»? Усе просто: «винуваті» фізичні закони. Підйомна сила виникає завдяки формі поперечного перетину бумеранга, яка схожа з формою крила літака або птаха. Крім того, зовнішня опукла поверхня бумеранга створює велику підйомну силу порівняно з його нижньою плоскою поверхнею, що змушує бумеранг у польоті обертатися навколо власної осі. Можеш переконатися у всьому на практиці, але будь обережний: голови не втрать.

ГЕТЬ РОБОТУ! ГЕТЬ НАВЧАННЯ! В НАС — ВЕСНЯНЕ СЛАБУВАННЯ!

Сонце в небі світить яскравіше, природа квітне та буяє пахощами свіжості, пташки от-от із вирію поприлітають, а наші Класні герої — як ведмеді після зимової сплячки: сонні, похмурі, байдужі. Джо після тренування ледве-ледве ноги переставляє. Пундик весь свій апетит утратив і за обідом навіть добавки не просить. Колібрик на уроці руку тягне мляво, немов з останніх сил, немов вона йому от-от назад на парту впаде. Джексон ходить як у воду опущений, і я навіть не пам'ятаю, коли востаннє чула його гру на гітарі. І тільки Киця ще не пускається берега — то зранку я її у парку бачу, ще перед уроками, то прогулюється у дворі перед сном. Одне слово, бадьориться за всіх. Неначе розуміє, що коли й вона ще здасться, то це буде повна капітуляція Класної компанії перед весняною втомою.

Від весняного спаду самопочуття не застрахований ніхто — ні дорослі, ні діти. Причому діти навіть більше, ніж дорослі. Щойно настає пробудження природи, як вони починають гірше вчитися, скаржаться на головні болі, на втому, на сонливість...

Причини такої втоми цілком зрозумілі: за довгу та холодну зиму організм витратив свої ресурси, овочі та фрукти майже втратили вітаміни, навантаження в багатьох дітей непомірно велике. А попереду ще кінець навчального року з його важкими контрольними, а в когось на носі екзамени — випускні, вступні... Одне слово, є від чого чухати потилицю.

Втома — це сигнал нашого організму про те, що навантаження стають нестерпними. Звичайна перевтома зазвичай минає після тривалого сну та гарного відпочинку. Як казала одна відома актриса: «Якщо я відчуваю втому, то не борюся з нею, а навпаки, дозволяю собі полінуватися день-два, а потім із новими силами поринаю в коловорот життя». То, може, й нам повчитися у неї?

А взагалі порад, як поводитися під час весняної втоми, чимало. Якщо зібрати всі докупи, то вийде ось такий «порадничок».

Дотримуйся чіткого розпорядку

Найбільше втома любить тих, хто погано дотримується режиму дня або ж і взагалі його не має. Тож якщо за тобою водиться такий грішок, детально розпиши свій день так, щоб тобі точно було відомо: що, коли і після чого ти робитимеш упродовж дня. Складаючи собі такий розпорядок, пам'ятай: робота має чергуватися з відпочинком; лягати спати треба вчасно, в один і той самий час; а якщо ти вчишся в другу зміну, це не означає, що можна прокидатися опівдні.

А ввечері, перш ніж іти до ліжка, запитай себе: чи зроблене усе намічене тобою? Якщо ні, то чому? Може, варто щось змінити у твоєму розпорядку? Або ж і взагалі вилучити?

Правильно оцінюй власні сили

І ми, дорослі, і ви, діти, ділитеся на два основних психологічних типи: спринтери та стаєри. Ці особливості формуються вже років у 7–8. Перші все роблять скоро, часто міняють заняття, імпульсивні за вдачею, поривчасті. Другі — розважливі та серйозні. Якщо вони вже поринають у якусь справу, то з головою, так, що й за вуха не витягнеш. Якщо ти досі ще не знаєш, до якого типу себе віднести, проаналізуй свою діяльність, пригадай, чим тобі приємніше займатися, як займатися. У крайньому випадку поцікався у старших.

З'ясувавши свій психологічний тип, старайся надалі враховувати це в усьому. Спробуй прив'язати свій робочий графік до своєї індивідуальності. А якщо хтось вимагатиме від тебе поведінки, що суперечить твоїй природі, поясни йому його помилку і скажи, що це — найреальніший шанс заробити собі невроз. Поважай свою індивідуальність сам і вимагай цього від інших.

Не конфліктуй з учителями

Часто-густо саме наприкінці навчального року виникають або загострюються протиріччя з педагогами. Так, я згідна, не завжди у цьому винні

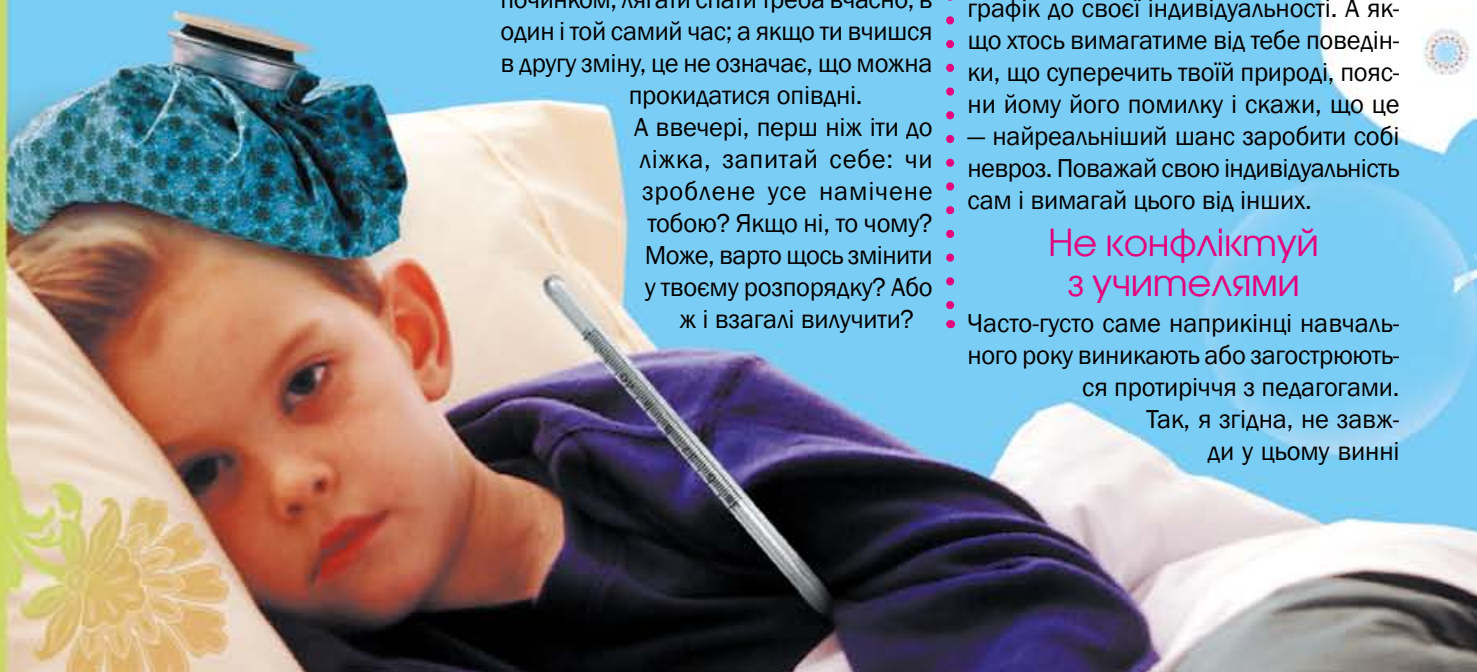

учні, але... Може, подеколи варто згадати, що вчителі також живі люди і вони теж утомлюються, а втомившись, дратуються, нервують і прискіпуються. І хто, як не вчителі, чекають настання канікул ще більше, ніж учні! Просто ви, школярі, цього не знаєте.

Вчитель у класі один, а учнів багато! Як тобі таке співвідношення? А найкращий спосіб вирішити конфлікт — не допустити його. Ну, а якщо ви таки встали на «стежку війни», то постарайся, щоб оця «війна» була швидкоплинною і безкровною.

Вмій розслабитись

У дітей, які часто хворіють, які не відзначаються міцним здоров'ям, навесні нерідко виникає відчуття сонливості. Тож якщо тебе потягнуло на сон і є можливість не відмовити собі у цьому — будь ласка! І пам'ятай: найсприятливіший час для сну — післяобіддя. А тривалість сонного відпочинку має бути кратною 45 хвилинам (1,5 години, 2 години 15 хвилин...) — таким є фізіологічний цикл людського сну.

Не сиди вдома

Ще одна причина весняного недомагання — брак фізичної активності. Взимку день короткий, багато кому не вистачає часу не то що у сніжки погратися чи на санках покататися, а й просто побути на свіжому повітрі. Весняні дні значно довші, ніж грудневі чи січневі, тому якщо досі цим доводилося нехтувати, візьми собі за правило: рухливі ігри на повітрі та прогулянки мають стати для тебе щоденними.

Не намагайся всюди бути першим

Ще одна причина весняної втоми — надмірна честолюбність. Де, в якій книжці написано, що ти маєш найкраще знати математику, найшвидше пробігти стометрівку, найпершим переглянути «Кінг-Конга» в місцевому кінопалаці?.. А організм — він же не безмежний, його ресурси рано чи пізно скінчаться, і тоді... Тож домовимося так: ти опускаєш планку своїх вимог, дозволяєш собі від чогось відмовитися, а щось виконувати мінімально. Бо бути всюди першим просто неможливо. Та й не потрібно нікому. І тобі теж.

Корисні лінощі

Часто саме навесні доводиться чути, як батьки нарікають на своїх чад. «Ой, моя Наталка раніше пурхала, як пташка, а тепер навіть по хліб лінується сходити!» — «А наш Петрик так гарно рибок доглядав, а зараз навіть воду не поміняє!» І так далі...

Батьки, мабуть, і праві, але тільки почасти. Якщо бажання побайдикувати з'являється лише час від часу, то нічого страшного у цьому немає. Для початку краще розібратися з причинами цих лінощів. Може, це просто втрата інтересу до чогось? (Сподіваюся тільки, що не до котиків-собачок-хом'яків, бо ж від нашого до них ставлення залежить їхнє життя-буття.) А може, це бажання убезпечити себе від надмірних фізичних навантажень?

Ось чого слід боятися, так це лінощів постійних, які ні на хвилину тебе не покидають. Це вже доволі тривожний симптом і означає він, що в тих умовах, якими ти оточений, щось не так. Що саме — з'ясовувати тобі, твоїм батькам. Можливо, треба буде звернутися до фахівця.

Не забувай про свій стіл

Навесні як ніколи важливо правильно організувати своє харчування. В учнівському раціоні мають бути овочі, фрукти, зелень, бобові, горіхи, м'ясо. Крім того, не завадять полівітаміни, чай із шипшини, вітамінні напої з журавлини, брусниці, смородини, калини...

Потіш себе солодким

Якщо ти не страждаєш надмірною вагою чи алергією на конкретні продукти, не варто обмежувати себе у солодкому. Ласощі — головний постачальник вуглеводів, а вони ой як потрібні мозку, котрий працює та працює. Скажімо, той же шоколад. По-перше, це джерело калорій. А по-друге, речовини, котрі містяться в натуральному шоколаді, знімають стрес. Сьогодні цього вже ніхто не заперечує.

Добре відпочивай

Якщо в тебе порушився сон, знай: найкраще снодійне — підігріте молоко з медом. Ніяких медичних препаратів! До них звертаються тільки тоді, коли лікар пропише чи порекомендує.

Погуляй перед сном хвилин тридцять-сорок. Прийми тепленький душ. Про молоко із медом я вже казала. Поспілкуйся з батьками або з братами-сестрами. Пригадай усі приємні враження, котрі зібралися за день, постарайся чимось себе розвеселити. А там уже й до ліжка час. Оце, власне, й усе. Скористайся цими простенькими, але надійними порадами, і хай би як тобі дошкуляла весняна втома, це неодмінно дасть свої плоди. Інакше й бути не може.

Словесний компот

Як відомо, кожен китайський ієрогліф має значення, і тому китайцям важче, аніж нам, запозичувати іноземні слова та назви (його ж потрібно не стільки написати, скільки намалювати!). Гарний приклад — як було запозичене слово «хакер» (англійське «hacker»). Китайською цей не дуже приємний рід заняття звучить як «хейке» та передається двома значками. Перший знак означає «чорний, темний, злий», а другий — «гість, відвідувач». Тобто китайською хакер — це «чорний гість».

Знаючі люди кажуть: «американець» японською буде «бака-гайдзін». Ну і що, можливо, скажеш ти, понизавши плечима. А те, скажуть ті ж самі знаючі люди, що «бака» тією ж мовою означає «дурень», а «гайдзін» — «іноземець». Утім, я не буду перекладати значення всього слова. Це ж так не політкоректно!..

Слова «суфле» і «суфлер» звучать дуже схоже. І справді, вони мають спільний корінь — французьке слово «souffle» («видих», «подув»). Суфле назване так тому, що воно легке й повітряне, а суфлер — тому що має підказувати роль дуже тихо.

В англійській мові є таке слово як «fortnight». Американці ним не користуються, зате не цураються британці та австралійці. Означає воно, як не дивно, «два тижні». Чому ж саме два тижні і до чого тут ніч? Це слово походить від «féowertyneniht» (староанглійською) або «fourteen nights», тобто «чотирнадцять ночей». Цьому слову близько тисячі років.

Виявляється, в багатьох мовах слово «семафор» означає те ж саме, що в нас — «світлофор». Іспанською — «semáforo», італійською — «semaforo»... У перекладі з грецької — «переносник сигналу». А чому ж у нас — «світлофор» (і в росіян дуже схоже — «светофор»)? Мабуть, спеціально замінили грецьке «сема» на наше «світло», щоб не плутати з залізничними семафорами. До речі, власне «семафор» англійською звучатиме як «semaphore», французькою — «sémaphore», іспанською — «semáforo» та італійською також «semaforo» (мабуть, їм що залізничні, що дорожні — байдуже), а німецькою — «Flügelsignal» (дослівно — «сигнал для поїздів»).

Токіо в перекладі з японської (точніше, з китайської) означає «східна столиця». Пекін у перекладі з китайської означає «північна столиця». В Китаї є ще одне місто — Нанкін, — назва котрого перекладається як «південна столиця». Куди не кинь — столиця на столиці!

Є в японській мові слово-суфікс «мono», яке можна перекласти як «річ, предмет». Коли воно стоїть після дієслова, то означає предмет, пов'язаний з дією. Наприклад: «таберу» — їсти, «табемоно» — їжа, «ному» — пити, «номімоно» — питво, «татеру» — будувати, «татемоно» — будівля. Не важко здогадатися, що й слово «кімоно» будується за тим же принципом. «Кіру» — носити одяг, а «кімоно»... так, просто одяг!

Чи можна, користуючись мовним матеріалом (тобто словами), з'ясувати, як жили наші пращури, чим користувалися, з чого стіни будували?.. Виявляється, можна! Ні, саме слово «стіна» нашому братові українцю нічого не скаже, але є підказки з іноземних мов. Такі, як сучасне англійське «stein», що означає — «камінь». Звісно, це не єдиний доказ, але інші наразі нас не цікавлять. Гаразд, а з чого ж робили стіни самі німці? Беремо словник, знаходимо у ньому слово «Wand» (та ж сама «стіна»). І в англійській мові є точнісінько таке ж саме слово, але із значенням «прутик», «прутик для плетіння». Отже, стіни давні германці, на відміну від слов'ян, плели з дерева, як тин. Не всі, звичайно, але...

До речі, про тин. Яке англійське слово прямо перегукується з ним? «Town». І в їхньому слові, і в нашому ще зберігся смисловий компонент із значенням «огороджене місце».

До речі, про «огороджене місце». Українське «город», російське «огород» — та це ж з одної гілки ягідки. А он ще російський «город» достигає, а отам — англійський «garden». А як давні скандинави-вікінги називали давню Русь, не знаєш? «Gardarika», тобто «багата на міста» (ті самі, що «город», «град», «garda»). «Rika» — прямий родич італійського «riccо» («багатий»), англійського «rich» (також «багатий»). Може, я і помиляюся, але якесь шосте чуття мені підказує, що й наше «рясний» має чимало з ними подібного. Ех, що не кажи, а філологія — наука цікава!

Парад планет

— Пане професоре, ви дуже гарно розповіли про Місяць і планети, про Сонце та зірки, про галактики і Всесвіт, але я все-таки не зрозумів, як людям удалося з'ясувати назви планет і зірок... — потупивши погляд у підлогу, боязко сказав Пундик.

— Та дуже просто! Ось послухай, що я тобі розповім...

Класний анекдот

Займатися наукою про Всесвіт людей спонукали різні причини. По-перше, треба було визначати час сівби та збору врожаю. По-друге, просто хотілося знати, що воно таке. По-третє, астрологи мали пояснювати людям, як зорі та планети (або «зоряні божества») керують справами земними. І тут хоч лусни, а без назв — ніяк. Та всупереч Пундиковим уявленням про характер пізнання небесних тіл, люди спершу дізнавалися про існування того чи іншого світила, а вже потім давали йому назву.

Греки нічого не знали про планети, що були далі за Сатурн. А найголовнішим «планетарним богом» і вони, і наші предки вважали **Сонце**. Назва цього світила присутня в усіх мовах. Саме слово має індоєвропейський корінь із значенням «світити», а вже суто слов'янські **-н** та **-ц** надають йому ласкавого звучання, так ніби предки наші намагалися задобрити його.

«Номер другий» після Сонця — **Місяць**. Назва нашого супутника пов'язана зі змінами його вигляду (місячними фазами), а корінь цієї назви пов'язаний зі словами «міра», «міряти». Місяцем вимірювали час, місяць став 1/12 року, а суфікс **-яць** додали, щоб задобрити небесне божество.

Давній Рим подарував людству назви таких планет, як Меркурій, Венера, Марс, Юпітер, Сатурн. Уран, Плутон та Нептун очікували на винайдення телескопа, а Земля... Думка, що Земля — також небесне тіло, і не плоске, а сферичне, була на ті часи занадто прогресивною, а за інквізиції — ще й шкідливою, за таке інакомислення спалювали на вогнищі й прізвища не питали.

До нас дійшли римські назви планет, а щоб не було прикро нащадкам Гомера і Сократа, їхнім супутникам давали грецькі назви. Імена планет були не тільки «божественними», а й мали символічне значення: Меркурій, бо «блискучий» (порівняй російське «мерцать», та й наше «мерехтіти» від нього недалеко втекло). А що Меркурій був богом торгівлі (аналог грецького Гермеса), то співзвучні йому і такі слова, як англійське «merchant» (купець) і навіть не вельми гарне «меркантильний»!

Венера — «провісниця ранку» (астрономи Давньої Греції встановили, що яскрава вечірня та вранішня «зоря» — одне і те ж світило), римська богиня самі. У грецькій міфології це Афродіта — богиня кохання і краси, одна із Зевсових дочок). Після Сонця й Місяця найпривабливіше світило на небі — Венера.

Марс — «полум'яний», названий на честь римського бога війни (у греків — Арес). Надто він уже червоний, кривавий, а з чим асоціюється кров, як не з війною. А ще — зі Страхом, Жахом та Смертю (грецькою — Фобос, Деймос і Танатос), як і називаються його супутники.

Юпітер — «променистий». Не знаючи, що Юпітер — найбільша планета Сонячної системи, давні вдало нарекли її на честь найголовнішого з богів. У римлян Юпітер — бог неба, цар богів. У греків це Зевс.

Сатурн — «сяйливий». Так називався у Давньому Римі бог часу, аналог давньогрецького Кроноса.

А тепер кілька слів про слово «планета». Давні греки помітили: п'ять яскравих зірок переміщуються з сузір'я до сузір'я, немов блукаючи по небу. І назвали їх «планети», що в перекладі з грецької означає «блукаючі».

Коли були відкриті **Уран**, **Нептун**, за давніми римлянами вже й слід прохолов, але традицію порушувати не стали, назвали ці планети на честь давньоримських богів. **Плутон** взагалі відкрили у XX столітті й назвали на честь бога мертвих. Дуже влучна назва, якщо взяти до уваги, що світла на цій планеті — як у домовині. І навіть сонце з неї видається крихітною зіркою, як і решта зірок. І супутничок йому під стать — Харон. Так звали міфічного перевізника, що перевозив душі мертвих через річку Стікс. Гарна компанія!..

Смачне читиво

Прегарну книженцію завів на наше прохання Ковба-сан на Класній кухні. У неї він записує кожен рецепт, який ми вже випробували чи ще випробуємо, перетворюючи на смачненьке диво на тарілці. А щоб цей фоліант не загубився на поличці серед купи інших кухарських книг, оформив його гідно. На титульній сторінці жирним маркером вивів «Ням-ням» — книга про смачну і здорову їжу». А на першій сторінці написав: «Прохання масними руками не гортати, сторінок не облизувати, ну хіба б рецептик цікавий знайшовся, то допиши, будь ласка». Оте припрошення Ковба-санове, очевидно, таки зачепило за живе наших Класиків, і вони охоче залишали свої смачні «автографи». Деякі з них, новенькі, пропоную сьогодні разом переглянути.

Салат «Ілюзіон»

(судячи з назви, цей рецептик «наслідив» ДуКлас)

Потрібно: ■ 5 варених яєць ■ 250 грамів крабових паличок ■ 1 банка маринованої кукурудзи ■ 1-2 зубчики часнику ■ 2 великі апельсинки ■ 2 яблука ■ майонез — це все, що потрібно для приготування салату без цибулі.

Приготування: яйця, крабові палички та яблука поріж кубиками. Апельсинки почисть від шкурки, поділи на дольки і поріж шматочками. Часник вичави через часникодавку і змішай з майонезом. Заправ салат. Вимішувати слід акуратно, і буде в тарілці краса королівська.

«Істівні мухомори»

Рецепт від пані Гані

Для приготування цієї симпатичної страви звари кілька яєць — стільки, скільки гостей до тебе завітає. Почищені розріж навпіл — вийде дві білкові скляночки. Вибери з них жовток, натомість приготуй таку начинку: нарізані жовтки, натертий голландський сир, весняна зелень, майонез, дрібка солі. Щільненько нафаршируй білкові скляночки і переверни їх догори денцем кожну на листок салати. Отримаєш «ніжки» «грибочків». «Шапочки» приготуй із половинок-вершинок помідора. Прикраси кожну крапельками майонезу. Мухомори готові. Щоправда, на відміну від звичайних, вони цілком їстівні.

Суп «Райська свіжість»

Рецепт від Киці

Потрібно: ■ 1 банан ■ 1 ківі ■ 2 мандаринки ■ 2-3 яблука ■ половинку граната ■ літр апельсинового соку (або великий йогурт).

Приготування: фрукти (можна замінювати їх іншими) поріж кубиками, гранат почисть, влий сік (йогурт). Усе змішай, додай цукру до смаку. Готова страва нагадує густий суп.

«Весняні «черв'ячки»

Мій, тобто Пундика, рецепт

Три пакети вермішелі швидкого приготування «Мівіна» поламай на дрібні шматки, залий окропом, додай вміст одного пакетика з приправою і накрий кришкою. Через 20 хвилин відкинь готових «черв'ячків» на друшляк, щоб стекла вода і вони охололи.

А поки вони там сохнутимуть, дрібненько наріж пучок молодої зуленої цибулі (помити не забудь, як і всі решту овочів, — окей?), кружальцями — редиску, молоді зелені огірки (можна зі шкіркою, тільки на кінчиках зріж, бо там вона товста і гіркувата), кубиками наріж ковбасу. Усі інгредієнти ретельно змішай з готовою «Мівіною», заправ майонезом.

Салат із солоної соломки

Рецепт від професора Крапки

Беремо: ■ 100 грамів солоної соломки ■ 200 грамів голландського сиру ■ 1 банку шпротів ■ 1 варене яйце ■ 1 цибулину ■ майонез.

Приготування: соломку, яйце і шпроти подрібни. Сир і цибулю дрібно наріж. Усе змішай і заправ мойонезом. Посоли до смаку.

Салат «Змій Горинович»

Екзотика від Немо

— Ех, записав би я рецепт салатику з акулячих плавців або рагу з кажанятини, але пошкодую твій ніжний шлуночок, запропоную щось цивілізоване.

Візьми: ■ 2 пачки чіпсів ■ 3 помідори ■ 1 цибулину ■ трохи лікарської ковбаси ■ майонез.

Приготування: ковбасу наріж кружальцями, помідори — невеликими кубиками, цибулю — якнайдрібніше. Чіпси і майонез слід домішувати перед подачею на стіл, щоб салат занадто не розм'як і чути було на зубах «хрусь-хрусь» — як з пащі Змія Гориновича.

«Нутелла немагазинна»

(написано почерком Класного, після візитів якого у нашому холодильнику і з'являється баночка коричневої смакоти)

200 г вершкового масла розітри зі склянкою цукрової пудри і 3 ст. л. какао, додай склянку мелених (або посічених — хто як любить) горіхів чи арахісу, потри цедру лимона — і знову все розітри. Солодка паста готова. Дуже смачно намастити нею скибку булочки. Але особливо не захоплюйся: «Нутелла» дуже калорійна.

Салат «Несподіванка»

Рецепт від Колібрика

Наріж манюсінькими кубиками 2 помідори, чверть цибулини, половину маринованого огірка, 150 г плавленого копченого сиру.

Усе змішай, додай майонез, дрібку солі, перцю — і ще раз перемішай з половиною пакетика майонезу.

Фірмовий сметанковий соус

Рецепт від Приходька

Зелену цибулю потрібно дрібно нарізати, подрібнити часник, з'єднати все це зі сметаною, столовою ложкою лимон-

ного соку і трьома ложками олії. Старанно все вимішай. Унікальність рецепту в тому, що він смакує з усіма гарнірами. Захищає від вовкулаків, упирів і іншої нечисті, яка цибульно-часникових запахів боїться.

«Кучеряві колобки»

Рецепт від Джексона

250 грамів масла ретельно розітри в каструлі зі склянкою цукрової пудри, вимішаної з 2 столовими ложками какао і пакетиком ванільного цукру. До маси всип 250 грамів потертого на дрібній тертці печива («Апельсинового», «Кокосового» або «До чаю»). Додай сире яйце, трохи січених ядер волоських горіхів або арахісу (хто любить, може домішати подрібненого чорносливу або родзинок, попередньо розпарених окропом і підсушених на салфетці). Усе перемішай і поклади у холодильник. Через дві години можна починати формувати з охололої маси «колобки». «Кучері» роблять з поламаної на дрібні крихти вафлі або кокосової стружки.

Чайний коктейль «ВоВік»

Щоразу, коли за інтелектуальними бесідами з цікавими людьми я забуваю, що мене на кухні чекає запашна заварка, виручає рецепт мого фірмового коктейлю. Беру половину літра молока, півтори склянки холодного міцного чаю, 4 столові ложки ванільного морозива і гарненько все збовтую. Наливаю у високу склянку і тягну через соломинку — смакота!

«Апельсинове молоко»

Ковба-санове

Хто сказав, що коти люблять тільки віскас, ліверну ковбасу і молоко? Я, наприклад, ніколи не відмовлюся поласувати «апельсиновим молочком». Спробуй і ти. Для його приготування необхідні ■ 2 склянки йогурту ■ півтори склянки молока ■ сік з 2 апельсинів ■ столова ложка меду. Йогурт ретельно змішай з молоком, додай апельсиновий сік і мед. Напій у склянці прикраси скибочками апельсина.

Канапки під парусами

від Джо

Купи: ■ пачку солоних крекерів ■ пачечку домашнього сиру ■ майонез із часниковим смаком (можна й інший) ■ невеликий зелений огірок ■ 150 грамів копченої ковбаси.

Рівненькими рядами поскладай на таці крекеринки. Сир розітри з кількома ложками майонезу, посоли, заправ отриманою масою кондитерський шприц і акуратно витискай на кожну крекерину білу «хмарку». Якщо немає шприца, можна обійтися саморобним згорнутим з поліетилену кульком з отвором на кінці. Щоб додати корабликам вітру в паруси, в кожну сирну «хмаринку» встроми тоненьке кружальце ковбаски або огірочка (шкірку не знімай, достатньо ретельно помити — так «парус» буде з яскравою зеленою облямівкою). Підправ «парусники» на таці і можеш сміливо нести на святковий стіл.

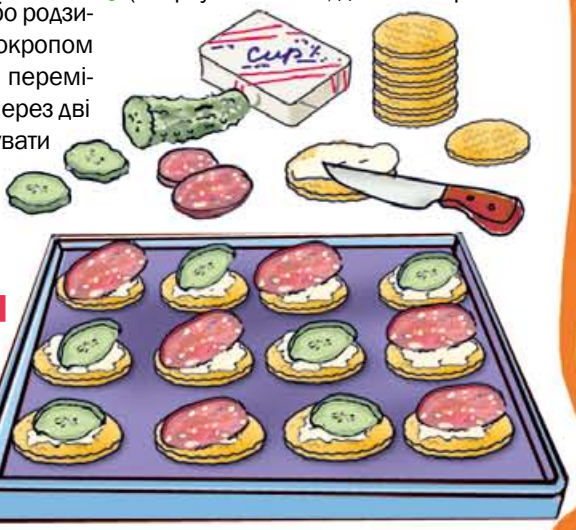

Ось така незвичайна «Книга про смачну та здорову їжу» у нас вийшла. Гадаю, Ковба-санове запрошення буде актуальним і в подальшому, і наші Класики поповнять цей смачний нотатник своїми новими рецептами.

КОРОЛЬ ЦИТРУСОВИХ

Давня східна легенда розповідає про те, що улюбленець одного царя потрапив у немилість, а потім і в тюрму. Але він мав привілей — міг вибирати їжу на свій смак. І в'язень вибрав лимони, бо їх аромат веселить, шкірка і зерна корисні для серця, а сік втамовує спрагу. Лимон — джерело вітаміну С, укріплює судини організму, зміцнює кістки, гоїть рани. Пектини м'якоті виводять з організму холестерин.

МАКАРОННА САГА

Поряд з найдорожчими речами в гробницю єгипетським фараонам клали... локшину. Макаронні вироби смакували також стародавнім китайцям і грекам. На Сицилії першими «макаронниками» стали араби, які ще середньовічної пори навчилися висушувати смужки тіста на сонці. Такий продукт брали в дорогу мореплавці. Сучасне слово «макарони» родом із сицилійського діалекту і означає «оброблене тісто». Обробляли його просто: тісто замішували ногами, стискали-пресували довгою дерев'яною жердиною, а нарізали вручну. Наші пращури скуштували справжні макарони понад 200 років тому.

ДРІБНИЧКИ З КУХОННОЇ ПОЛИЧКИ

За французькою традицією, на кухарському ковпаку має бути 100 складок — за кількістю способів приготування кухарем страв із яєць.

1 унція містить приблизно 28 грамів.

Рис — головна харчова культура приблизно для половини населення земної кулі.

Варені овочі містять стільки ж вітаміну А, як і сирі.

Тигрові кішки

Якщо колись тебе занесе на східне узбережжя Австралії, то там ти неодмінно зустрінешся з цим представником родини котячих. І, сподіваюся, його зовнішній вигляд не введе тебе в оману, адже ззовні ця тваринка дуже схожа на мангуста чи мініатюрного оцеола. Але насправді це далекий родич наших Барсиків та Мурчиків. Це тигрова, або сумчаста, кішка. Її можна зустріти в прохолодних дощових лісах та прибережних заростях уздовж північного та західного штату Австралії, Мексики та Бразилії. Незрівнянна повітряна акробатка, вона залишає дерева лише для полювання і частенько звисає з верхньої гілки, недбало зачепившись за неї задньою лапкою. Живуть кволи переважно на деревах. Окрас хутра варіює від

червоно-коричневого до темно-шоколадного з білими плямами по всьому тілу та хвості.

Кволи — нічні хижаки, котрі ведуть самітній спосіб життя, проте інколи можуть виходити на пошуки їжі і в денний час. Харчується в основному мишами, кролями, рептиліями та комахами, а також птахами (курми, цесарками) та їхніми яйцями. Однак завдяки своїм розмірам і досить великій силі тигрова кішка полює і на більших за себе тварин: чапель, деревних опосумів і навіть на молодих валабі. Розмножуються раз на рік, на початку зими, проте якщо після народження потомство гине, то кволи паруються знову. У самки народжується до 6 дитинчат, яких через 10 днів вона залишає у сховищі, поки полює. Якщо потрібно змінити лігво, самка переносить дитинчат на спині. До кінця листопада, коли малятам виповнюється 18-29 тижнів, вони вже повністю самостійні. В залежності від того, є у кішки котенята чи ні, сумка відсутня або добре розвинута. Кволи прекрасно піддаються дресируванню. Активні вночі, а вдень сплять у своєму лігві — ущелині скелі чи дуплі.

Сумка з джинсів

Збираєшся на дискотеку чи звичайну тусовку, але не хочеш брати з собою звичну сумку? Тоді пропонуємо тобі зшити невеличку симку зі старих джинсів. У ній можна носити мобілку, різні жіночі дрібнички (ключі, помаду, дзеркало тощо). Щоб виготовити цю сумку, тобі знадобляться старі джинси та кольорова мотузка діаметром 0,5–0,7 см для ремінця (можна взяти шкіряну смужку або ланцюжок). Один з варіантів — взяти 3–4 шкіряні стрічки та сплести з них ремінчик потрібної довжини косичками чи улюбленими вузлами макраме. Для застібки можна використати металеву кнопку чи липучку. Можна також зробити перекидну застібку з кнопкою, липучкою чи карабіном. Як тобі більше подобається. Отже, почнімо.

1 Відріж обидві штанини з припуском 2 см. Якщо джинси були потерті, не засмучуйся, всі недоліки ми рясно задекоруємо вишивкою. Голку для машинки краще взяти звичайну джинсову №100.

2 Якщо ти плануєш декорувати потертості за допомогою аплікації (пришивної) або вишивки, то це потрібно зробити саме зараз. Це також стосується і тих, хто вибрав у ролі застібки липучку. Потрібно намітити на поясі зі зворотного боку місце і прострочити липучки з вивороту ворсом одну до одної.

3 Виверни заготовку навиворіт і з'єднай шпильками по нижньому краю. Можна трохи зволожити тканину, щоб денім краще тягнувся. Прострочи. Тепер підійшла черга ремінця. Його ми будемо пришивати до пояса колишніх штанів. Пристрочи його рівно посередині по бокових швах (до речі, можеш взяти контрастні нитки). Буде важко строчити, але саме тут не поспішай, пожалій машинку і допоможи їй, проколюючи шилом численні шари тканини. Щоб приховати невдало прокладену строчку, радимо сплести ще один пасочок або затягти звичайний ремінець через петлі на поясі. Інший варіант — недоліки можна приховати елементами декору.

4 До днища сумки приший бахрому, яку можна купити в будь-якому магазині товарів для рукоділля. Ось сумка і готова!

5 Тепер щодо декору. Його можна нашити вручну чи приклеїти. Щоб випадково не захопити тканину зі зворотного боку, вклади у сумку картон. Можна зробити змінний декор, який буде прикріплюватися на кнопках чи липучках. Так у тебе буде щоразу нова сумка.

ДО ПОТЕПЛІННЯ ГОТОВІ!

На всіх любителів анімаційного 3D-шного кіно чекає черговий приємний сюрприз — на екрани вийшла друга частина захопливої стрічки про пригоди веселого мамонта Менні, привабливого лінивця Сіда та філософськи налаштованого шаблезубого тигра Дієго у Льодовиковому періоді. Гадаю, якщо ти вже встигнув переглянути першу частину мультфільму, вона тобі сподобалася. А, значить, ти з нетерпінням чекав на продовження пригод друзів. Як на мене, то розчарованих глядачів після перегляду, мабуть, не залишиться. Дотепні жарти, цікаві персонажі і досконаліша графіка — усім цим міг насолодитись кожен, хто вже подивився «Льодовиковий період-2: Глобальне потепління».

Отже, коротенько розповім тобі сюжет. Наші добрі знайомі — мамонт, лінивець та тигр — вже виконавши одну добру справу (пригадай першу частину стрічки), вирішили на цьому не зупинятись. Адже на носі глобальне потепління, а випадкове виявлення смертельно небезпечної загрози — обвалення льодяного муру та затоплення рідної долини — аж ніяк не сприяє ствердженню душевної гармонії мешканців сніжної країни. Тож попереду чекають складні випробування: треба вижити, та не лише вижити, а ще й товаришів врятувати від наслідків потепління. А що тут вже казати про порятунок власного виду! Бідний Менні на якомусь етапі починає сумніватися в існуванні таких самих мамонтів, як і він. І тут одразу ж з'являється приємна, але вперта мамонтиха Еллі. Але ситуація ускладнюється тим, що бідна тваринка вважає себе... опосумом. Тож без веселих жартів та приколів, а також дотепних ситуацій тут не обійшлося!

Що ж, якщо говорити про рівень «веселості» стрічки, то вона нічим не гірша за попередню частину, і це в основному завдяки чарівній білочці. Звичайно ж, Сід також може претендувати на роль головного веселуна фільму, але все ж ніхто не заперечить того, що саме чудернацька невгамовна білочка зі своїм омріяним жолудем викликає посмішку у глядачів будь-якої статі та віку незалежно від того, чи встигла вона щось власне зробити на екрані. Такому персонажеві навіть не потрібні якісь слова, бо уже одним своїм виглядом (чи то поглядом) він змушує усіх глядачів у буквальному сенсі згинатися від сміху. Що ж, велика подяка аніматорам за цей неймовірний персонаж, але ж повернімося до самої стрічки.

Звичайно, те, що найбільше відрізняє другу частину від першої, це наявність так званої «лінії кохання». Насправді, уся ця історія з мамонтами та пошуками особистого щастя виглядала, як би це сказати, трохи важкувато як для фільму для дітей (ну скажи мені, кому з твоїх однолітків цікаво спостерігати за душевними муками здоровенного мамонта, коли під боком такі дотепні та веселі опосуми?!). Але навіть незважаючи на це, стрічка все ж виграє за рахунок смішних жартів та продуманих персонажів (без сумніву, творці стрічки в основному робили ставку на колоритність героїв).

Тож якщо ти все ще вагаєшся, чи варто дивитись другу частину популярної стрічки, то окрім власних спостережень, пропоную більш переконливі дані: як відомо, в американському бокс-офісі «Глобальне потепління» за перші три дні прокату вже встигло заробити близько 70 мільйонів доларів, побивши рекорд касових зборів квітня (попередній рекорд, до речі, належав першій частині стрічки), та й досі тримається на першій сходинці прокату. Ласий жолудь, чи не так?..

Школярі всіх країн — листуймося!

Подолянчук Ірина
вул. Молодіжна, 1-а/2
смт. Білогір'я
Хмельницька обл., 30200

Мені 13 років. За гороскопом — Діва. Люблю слухати гарну музику. Займаюся танцями. Мрію стати перекладачем. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 13-15 років. Пишіть!

Попельницька Марина
вул. Галкіна, 8
с. Шипинці
Кіцманський р-н
Чернівецька обл., 59341

Мені 11 років. Дуже люблю співати. Обожнюю сучасну музику. Хочу листуватися з хлопцями та дівчатами віком 11-13 років.

Половнікова Ліля
вул. Калініна, 44
м. Жашків
Черкаська обл., 19200

Мені 15 років. Я симпатична і прикольна дівчина. Люблю весело проводити час із друзями, ходити на дискотеки, слухати сучасну музику. Захоплююсь вокалом, танцями. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами з усієї України.

Горалюк Ольга
вул. Садова, 57
с. Воробіївка
Немирівський р-н
Вінницька обл., 22844

Мені 12 років. За гороскопом — Лев. Обожнюю цуценят і кошенят. Люблю співати, танцювати, складати вірші. Хочу познайомитися з дівчатами віком 12-14 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Никоненко Оксана
с. Спасове
Новгородківський р-н
Кіровоградська обл., 28222

Мені 11 років. За гороскопом

Мальцева Лідія
вул. Київська, 24
с. Чапаєве
Чутівський р-н
Полтавська обл., 38832

Мені 14 років. За гороскопом — Телець. Люблю танцювати, слухати сучасну музику. Хочу листуватися з хлопцями та дівчатами віком 14-18 років. Відповім на всі листи.

Костюк Ганна
вул. Калініна, 28
с. Ковалівка
Немирівський р-н
Вінницька обл., 22830

Мені 12 років. За гороскопом — Водолій. Люблю слухати музику, дивитися цікаві фільми, читати журнал «Клас». Хочу листуватися з ровесниками. Пишіть! Відповім на всі листи.

Лабік Діана
вул. Шевченка, 71
с. Владична
Хотинський р-н
Чернівецька обл., 60032

Мені 15 років. За гороскопом — Терези. Люблю природу, подорожі, друзів, гарний настрій. Хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть!

Капустяк Наталя
с. Владична
Хотинський р-н
Чернівецька обл., 60032

Мені 14 років. За гороскопом — Водолій. У вільний час займаюся спортом. Хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть! Відповім на всі листи.

Федорук Наталія
вул. Привокзальна
с. Поворськ
Ковельський р-н
Волинська обл., 45050

Міндзяк Юля
вул. Горького, 94
с. Переїзне
Артемівський р-н
Донецька обл., 84529

Мені 13 років. За гороскопом — Овен. Люблю слухати сучасну музику, дивитися телевізор, читати книжки. Детальніше про себе напишу в листах. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Шурубор Богдана
вул. Підлісна, 3
с. Ненадиха
Тетіївський р-н
Київська обл., 09843

Мені 14 років. За гороскопом — Терези. Вмію грати на гітарі. Люблю кататися верхи на конях. Буду листуватися зі всіма, хто мені напише.

Григоренко Катя
вул. Спортивна, 4
с. Книничувате
Нікопольський р-н
Дніпропетровська обл., 53244

Мені 13 років. За гороскопом — Терези. Люблю слухати музику. Захоплююсь танцями. Хочу листуватися з хлопцями віком 13-15 років. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Прейзнар Христина
пр. Злуки, 35/78
м. Тернопіль, 46000

Мені 15 років. За гороскопом — Риби. Люблю слухати сучасну музику. Займаюся спортом — відвідую гурток боксу та катаре. Вільний час проводжу у колі друзів. Хочу листуватися з дівчатами та хлопцями приблизно мого віку.

Гуцайлюк Іра
пр. Злуки, 35/83
м. Тернопіль, 46000

КЛАСНА МАНДРІВКА

Вибери назви трьох міст, у яких, на твою думку, побувають Класні герої у четвертому етапі мандрівки, стартуючи із Харкова. Впиши їх у стрічку гри «Класна мандрівка», яка знаходиться на плакаті, виріж та надішли її в редакцію до 31.05.2006 р. Детальні правила гри у рубриці «Ігротека», «Клас» №1 2006.

Лапенко Марія
вул. Свердлова, 54
с. Новоіванівка
Нікопольський р-н
Дніпропетровська обл., 53260

Всіх, кого не залишає байдужим українська мова і література, історія, видатні діячі нашої держави, хто не загасить іскорки патріотизму в своїй душі — прошу надіслати мені листа, і ми обов'язково запалимо свічку нашої дружби.

Семенюк Сергій
вул. Березина, 62
м. Почаїв
Кременецький р-н
Тернопільська обл., 47025

Мені 11 років. За гороскопом — Рак. Люблю слухати музику, дивитися телевізор, грати у фут-

Москаленко Анна
вул. Комсомольська, 30/2
м. Новомиргород
Кіровоградська обл., 26001

Мені 16 років. За гороскопом — Лев. Люблю слухати музику, танцювати, читати. Хочу листуватися з однолітками. Пишіть!

Мельничук Світлана
вул. Леніна, 82
с. Борушківці
Любарський р-н
Житомирська обл., 13123

Мені 14 років. Обожнюю дискотеки, веселі компанії, туристичні походи. Хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть! На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Проданчук Анастасія

Андрущенко Світлана
вул. Ворошилова, 99
м. Жашків
Черкаська обл., 19200

Мені 10 років. За гороскопом — Телець. Люблю малювати, читати журнал «Клас», вишивати хрестиком. Хочу знайти друзів по листуванню віком 9-13 років. Чекаю на ваші листи.

Карацюба Юля
пр. Злуки, 35/134
м. Тернопіль, 46000

Мені 11 років. За гороскопом — Стрілець. Люблю слухати сучасну музику, танцювати, дивитися серіали. Хочу листуватися з дівчатами і хлопцями приблизно мого віку. Відповім на всі листи.

Кузьмович Жанна

КЛАСНА МАНДРІВКА

Виріж, **наклей на конверт** і надішли в редакцію **до 31.05.2006 р.**

Впиши назви трьох міст, у яких, на твою думку, побувають Класні герої, стартуючи з Харкова.

Етап № 5

КЛАСНА МАНДРІВКА

Г
S
С
Хризантема
Е
Ш
Ь
Ф
Б
Ї
Ж
П
Тюльпан
Підсніжник
Й
З
И
У
О
Х
Щ
Волошка
В
Є
Р
Фіалка
І
Гвоздика
М
Ч
Л
Д
У
К
А
Т
Айстра
Я
Н
S

Мені 11 років. За гороскопом — Діва. Люблю малювати, читати, танцювати. Хочу знайти друзів по листуванню віком 9-12 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Горалюк Ольга
вул. Садова, 57
с. Воробіївка
Немирівський р-н
Вінницька обл., 22844

Мені 15 років. За гороскопом — Козеріг. Люблю слухати рок-музику. Моє хобі — колекціонування кактусів. Хочу познайомитися з дівчатами-ровесницями. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Мені14 років. За гороскопом — Скорпіон. Обожнюю танці, сучасну музику. Захоплююсь волейболом. Хочу листуватися з дівчатами і хлопцями віком 14-16 років. Обов'язково відповім на всі листи.

Карацюба Юля
пр. Злуки, 35/134
м. Тернопіль, 46000

Мені 11 років. За гороскопом — Стрілець. Люблю малювати, танцювати, дивитися телевізор. Хочу знайти друзів по листуванню приблизно мого віку. Дівчата і хлопці — пишіть!

Мені 13 років. За гороскопом — Стрілець. Люблю слухати сучасну музику. Улюблені уроки — фізкультура і малювання. Вільний час проводжу за комп'ютером. Хочу познайомитися з хлопцями і дівчатами віком 12-15 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Мотака Ірина
вул. Української Дивізії, 17/11
м. Івано-Франківськ, 76007

Мені 13 років. Люблю слухати сучасну музику, читати, активно відпочивати зі своїми друзями. Хочу листуватися з ровесниками. Пишіть!

бол, шахи. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами різного віку. На листи із фотографіями відповім у першу чергу. Пишіть!

Ліщина Таміла
вул. Котовського, 9
с. Слобода-Шаргородська
Шаргородський р-н
Вінницька обл., 23505

Мені 14 років. За гороскопом — Терези. Люблю слухати сучасну музику, дивитися телевізор, розмовляти по телефону. Хочу знайти друзів по листуванню. Відповім на всі листи. Пишіть!

вул. Першотравнева, 24
с. Нічин
Кам'янець-Подільський р-н
Хмельницька обл., 32320

Мені 10 років. За гороскопом — Діва. Люблю грати у футбол, танцювати, займатися гімнастикою. Хочу знайти друзів по листуванню віком 10-12 років. Пишіть!

Горбатюк Вікторія
вул. Незалежності, 6/4
смт. Теплик
Вінницька обл., 23800

Мені 13 років. За гороскопом — Лев. Люблю природу. Хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть!

вул. Котляревського, 1/7
м. Тернопіль, 46001

Мені 13 років. Захоплююсь графіті. Люблю слухати сучасну музику, дивитися класні фільми. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами різного віку. Пишіть!

Аня
вул. Вільна, 71
смт. В. Олександрівка
Херсонська обл., 74100

Мене звати Аня. Хочу знайти друзів по листуванню. Якщо хтось хоче дізнатися про мене більше — пишіть!

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ З «КЛАСНИХ ІГОР» №4'2006

ТРІШКИ ДЕСЕРТУ ІЗ ТВОГО КОНВЕРТА

1 *Автобус їде вліво, адже не видно дверей, через які входять пасажири.*

2

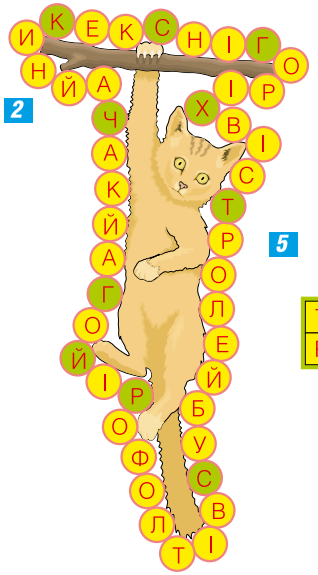

3 *КІТ*

Л	Т	И	А	М	Я	Г	У	
Е	В	Г	Р	У	П	Л	А	
Р	Д	К	Е	Г	І	Е	Р	
И	Р	А	П	Д	Р	О	Л	
С	Ь	Т	Н	А	А	П	У	
А	Р	Е	Т	П	М	А	Н	

4

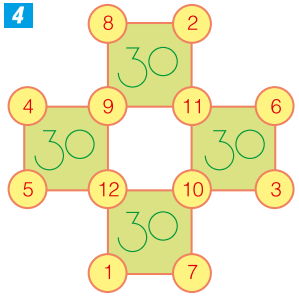

5

G	O	L	D
R	E	D	
T	E	N	
P	E	O	P	L	E
N	I	N	E

D	O	G		
A	P	R	I	L
Y	E	S		

6 *РОУЛІНГ*

Т	О	Р	С	О	В	Д	Г	Р	Е
С	Л	Н	О	Л	І	Н	У	А	Н
Т	О	Й	Т	О	К	Е	Р	Й	Л
Р	А	С	В	Л	Л	О	Р	Д	Ь
С	У	П	Е	К	І	П	Л	І	Н
В	І	Е	Н	В	Л	Р	О	Д	Г
Т	Ф	Т	Л	О	Л	К	І	А	Р
М	Е	Р	О	Н	В	О	Й	И	І
І	В	Е	Н	Д	У	С	П	К	Ь
Л	Н	Р	С	О	Н	Ґ	Е	Н	С

7
БІЛОСНІЖКА — ГНОМ
КАЙ — ГЕРДА
БУРАТІНО — МАЛЬВІНА
ВІННІ ПУХ — КРОЛИК
АЛЛАДІН — ДЖИН
МАТРОСКІН — ДЯДЯ ФЕДІР
КАРЛСОН — МАЛЮК
ПОПЕЛЮШКА — МАЧУХА

8

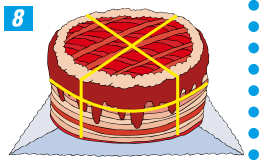

9 *Матуся вставала і говорила: «Досить, доню!» Але я міцно **ТРИ**мала її за долоню*

10
***1**. Підлога*
***2**. Скарб*
***3**. Пташка*
***4**. Намисто*
***5**. Поло*
***6**. Парк*
***7**. Рак*

11

К	А	К	Т	У	С				
		Л	И	М	О	Н			
М	А	Т	Е	М	А	Т	И	К	А
		С	Л	О	Н				

12

Г	О	Р	И	Н	Ь				
		Н	І	Л					
	Д	Н	І	С	Т	Е	Р		
А	М	А	З	О	Н	К	А		
		Д	Н	І	П	Р	О		
		Б	А	Й	К	А	Л		

13

К	І	Л	І	М	А	Н	Д	Ж	А	Р	О
	Р	У	С	Л	А	Н	А				
		В	І	Й							
			С	А	М	У	Р	А	Ї		
		В	А	Л							

				М	І	Л	А	Н			
	М	А	Р	І							
				Л	О	Т	О	С			
				А	Д	А	М				
	Р	О	Н	І							
	С	К	О	Р	П	І	О	Н			

КЛАСНА МАНДРІВКА

Результати тиражу №3

*У другому етапі мандрівки Класні герої, стартувавши з Житомира, подорожували за маршрутом: **Київ — Чернігів — Суми**. Відгадати обраний маршрут пощастило:*

Шереметі Наталії, м.Горохів, Волинська обл.;
Анні Лісній, с.Промінь, Дніпропетровська обл.;
Тарасу Лелюку, с.Марківці, Хмельницька обл.;
Олені Діброві, с.Підлісне, Вінницька обл.

Усі вони отримують по одному призовому балу у загальній грі. Вітаємо з виграшем призів від видавництва «Школярик»!

Бажаємо всім успіхів у наступних іграх!

Хто виграє приз у піврічній грі — мандрівку для двох осіб у Тернопіль? Запитання без відповіді. Це можеш бути і ти. Хай щастить!

ВІДПОВІДІ НА «ЛОГІЧНІ ЗАДАЧКИ» — 4'2006

Гурмани
З умови відомо, що 4 банки меду та 4 банки джему Вінні з'їдає за 60 хвилин, а Кролик — за 140 хвилин. Тоді по одній банці джему та меду Пух «знищує» за 15 хвилин, а Кролик — за 35 хвилин. Використавши першу умову задачі, отримаємо, що 2 банки джему Вінні з'їдає за 10 хвилин, а Кролик — за 20. Тоді шість банок джему вони разом з'їдають за 20 хвилин.

Три випробування
Співставляючи написи на дверях кімнат з твердженнями короля щодо їх істинності, в'язень прийняв такі рішення:

Перше випробування. *В'язень обрав кімнату II.*
Друге випробування. *В'язень обрав кімнату II.*
Третє випробування. *Цього разу король був занадто добрим і в обох кімнатах були принцеси. В'язень лише обирав собі дружину.*

Страшна кішка
Кішка коштувала 4 ліри.

Мандрівка Джо
Звичайно, що є таке місце. Уяви собі, що на зустріч нашому Джо в один і той же час одного й того дня вийшов такий собі Джо-2. Тоді, очевидно, що вони обов'язково б десь зустрілися.

Kelly Clarkson

Модне літо-2006

Наша сьогоднішня модна сторінка присвячена вам, хлопці. Гадаю, ви раді, адже для того, щоб полонити мінливі дівочі серця, я допоможу вам розібратися з тим, що модне в цьому сезоні.

Сучасна мода не нав'язує тобі ніякого певного іміджу. Ти можеш невимушено демонструвати всім постійну трансформацію іміджу. Головне — залишатися впевненим у собі та винятково стильним.

Цієї весни та влітку актуальним залишається спортивний стиль — яскравий одяг, динамічний за своїм характером і з мінімумом елементів. Нагадаю, що для цього стилю характерні вільний силует, безліч кишеньок та застібок-блискавок. Хлопці і дівчата, які віддають перевагу цьому стилю, носять футболки, сорочки-поло, безрукавки, шорти, бермуди, спортивні костюми, джинси тощо. Все це доповнюють бавовняні чи шерстяні шкарпетки, білі, можливо, зі смужкою по краю, кросівки з оригінальним малюнком, відкриті туфлі на низьких підборах з китичками та строчками, товсте взуття на шнурівці. Представники спортивного стилю полюбляють носити великі сумки, сумки через плече, наплічники.

Заяви про себе яскраво

Цього року в моді переконливе буйство фарб. Помаранчеві піджаки, зелені нашийні хусточки чи стилізовані краватки, малинові брюки — подібні неординарні речі, звичайно, змусять тебе насолоджуватися своєю унікальністю. Тим не менше, все це має відповідати твоїй індивідуальності, тому творчий підхід до власного гардеробу та вічний пошук персонального стиль-фактора — ось найголовніші «родзинки» в сьогоднішній моді.

Розстав акценти

Стиль і певну ауру завжди допомагають створити дрібниці — це ти знаєш, але які дрібнички актуальні у цьому сезоні? Найстильніший акцент року — колір. От, наприклад, до чого ти підбираєш ремінь? Кажеш, береш такий, щоб пасував до кольору штанів, або — на всі випадки життя — чорний, який підійде до всього? Вітаю! Відповідь неправильна. Ремінь цього року слід підбирати до одягу верхньої частини: сорочки, кофти, краватки. Якщо ж колір взуття сильно відрізняється від відтінку штанів — підбирай ремінь в тон до взуття. Чорний сьогодні вибирають лише «люди в чорному» і різні загадково-консервативні мінімалісти, які вважають слово «мода» непристойним.

Отже, якщо ти не боїшся виглядати витончено і одночасно експресивно, кілька актуальних порад від знаючих людей:

- бажано однаковий візерунок на сорочці (футболці) та взутті;
- світле бежеве взуття пасує до темних штанів;
- ремінь з візерунком в тон до спортивної куртки чи футболки;
- краватка, що за кольором підходить до верхнього одягу (при цьому сорочка відіграє роль нейтрального фону).

Зверни увагу: кольоровий акцент має бути один, в іншому випадку ти нагадуватимеш новорічну ялинку.

Додай білого

Білий — колір «упаковки» стильного та впевненого в собі парубка. Навколо такого хлопця завжди присутній деякий невловимий шик. Хочеш привернути її увагу? Одягай біле — не помилишся!

Порада: зі світлими штанами одягай світле взуття. Кращий варіант — взуття тон в тон.

Проте як би там не було, а основна концепція молодіжної моди на весну-літо-2006 — творчий підхід, поєднання стилів та вдумливий пошук власного «я». Будь собою!

У погоні за шпигунами

— Синку, хто так читає книжку? Ти ж пропускаєш по кілька сторінок.
— Це ж книжка про шпигунів, і я хочу їх скоріше зловити.

Боюся

— Андрійку, чого ти не встаєш? — питає його сестричка Оля.
— Адже ти давно вже не спиш.
— Чекаю, поки мама піде на роботу, — шепоче Андрійко.
— Чому?
— Бо якщо я встану, вона відразу ж скаже мені: «Мерщій вмиватися!»

Розподіл

Маленький хлопчик сестричці:
— Коли виросту, то заробляти́му так багато грошей, як батько.
— А я коли виросту, то витрачатиму їх стільки, як мама.

Оцінка

— Ну, Павле, — цікавиться мама, — що ти одержав сьогодні з читання?
— Десять, — відказав синок.
— Не дотяг до дванадцяти?
— Через Галинку.
— Як це через Галинку?
— Марія Андріївна викликала її першою і відмінна оцінка дісталась їй...

Класний анекдот

Конкретна відповідь

Вчителька показує олівцем місто на карті й питає:
— Оленко, що це?
— Олівець! — підтвердила дівчинка.

Задача

Дівчинці треба було розв'язати кілька задач, які навіть її мамі видалися важкими. Наступного дня в школі вона одержала погану оцінку.
Мати була дуже засмучена.
— Нічого, мамо! — втішила її донька. — Ти ж не одна: інші мами також одержали двійки!

Перевірив

— На тобі, Юрчику, гроші, купи в магазині два кілограми яблук. Та попроси продавця, щоби зважив хороших, бо це для гостей.
Купив хлопчик яблук і подався додому.
— А що, Юрчику, чи добрих купив яблук?
— Добрих, мамо. Поганого жодного. Я кожне куштував.

Про всяк випадок

Івась лягає спати і кладе під подушку виделку.
— Сину, — питає мама, — а навіщо це тобі?
— Розумієш, мамо, вчора мені приснилися вареники, а я не мав чим їх їсти. Тож так голодний і прокинувся.
— Ну що, наївся вареників? — сміється зранку мати.
— Ех! — зітхає Івась. — Цієї ночі мені приснився смачний борщ. Тепер, як буду лягати спати, покладу під подушку ложку, виделку і ножа. Про всяк випадок.

All My Life

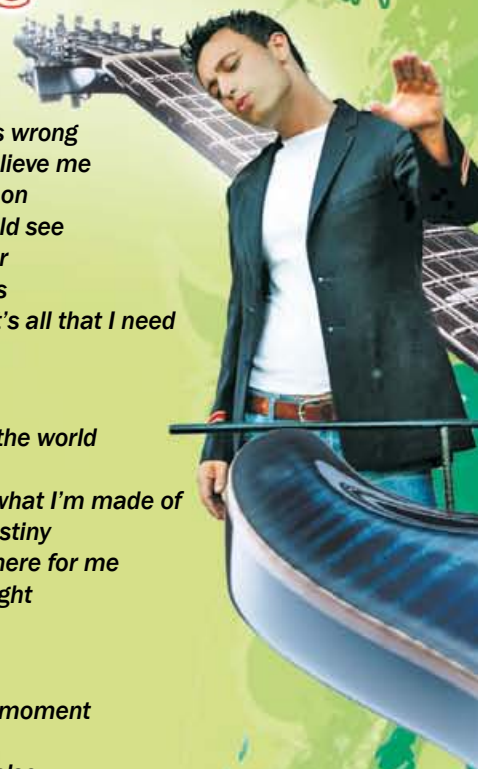

All my life
It's my life
People thought that I was wrong
and I know they didn't believe me
I knew that I would carry on
and I knew that they would see
I made a wish upon a star
and that I had my dreams
Hoping I'll go far 'cause it's all that I need

Refrain:
All my life
I'd been waiting to show the world
cause it's my life
gonna let you know just what I'm made of
and now that I see my destiny
must have been waiting here for me
now I'm gonna make it right
It's my life

And I think to myself
I've been longing fot this moment
I feel I've got nothing left
But I don't want nothing else
Cause I know that my time
has finally come
And I only hope that I'll be the one

I'm standing here
I made it this far
And I know I will never be the same
I close my eyes
I can feel the changing rise within
they call my name
they call my name

Розповідає Колібрик: «Осінь. Вечір. Дощ за вікном. Нудьга безпросвітна. І тут тебе запрошують на день народження далекі-предалекі родичі. Настільки далекі, що ти навіть прізвище не відразу згадуєш. І тут перед тобою такі варіанти: **а**) я йду, аби розважитися; **б**) я йду, бо «так треба»; **в**) я не йду, бо це буде нещиро...»

До уваги всіх добродіїв

До цього вибору ми ще повернемося, а поки що давай-но розберемося, що таке **альтруїзм**. У словнику подається таке його визначення: «*безкорислива турбота про благо інших та готовність жертвувати заради інших власними інтересами*». Так-так-так... А як же тоді горезвісне «бери від життя усе, самостверджуйся як можеш, живи у своє задоволення і ні про що не думай»?

Ти поки подумай, а я тим часом розповім таку притчу.

Одного холодного зимового дня стадо дикобразів збилося в купу, намагаючись хоч якось зігрітися. Та чим тісніше вони збивалися, тим дужче кололи одне одного довгими голками. Довелося тваринкам розійтися. Але допікав мороз. Тож знову тулилися вони докупи і знову розходилися, поки до них не дійшло: можна стати так, що ніхто нікого не колотиме, і тепло сусіда при цьому відчуватимеш. Отак і люди: туляться один до одного (бо самому, яким би ти не був веселуном, таки сумно), а всякі вади та недоліки, мов ті голки дикобраза, змушують розходитись назад. І виходить, що нормальна відстань між людьми тоді, коли їм не сумно і немає відчуття, що хтось когось комусь нав'язує. Саме так і поводяться ввічливі люди.

Якщо порівняти наше життя з океаном, то життєві негаразди — це підводні рифи. І якщо ми вже говоримо про безкорисливі турботи, то як тут не згадати Риф Удаваної Доброти. На який ти неодмінно наткнешся, чекаючи винагороди за добру справу. Такі собі «ринкові відносини» в особистих стосунках. Але хіба можна все розмаїття людських відносин зводити до банального «купи-продай»? Уяви, що хтось допоміг старенькій бабусі перейти дорогу і чекає, поки вона вишкребе йому зі свого гаманця рештки жалюгідної пенсії. Бр-р-р!.. Ні, таки добро (справжнє, а не вдаване) не купується і не продається. Воно дарується — щиро, з відкритим серцем. Якщо хтось захоче тобі віддячити — це його особиста справа. А не захоче — і не треба.

Якщо людина живе за принципом «ти мені — я тобі», нічого, крім роздратування й самоти, їй «добрі» справи не дадуть. У голові роїтимуться капосні думки: «Зрадять! Обманут! Покинуть!». Отак народжується песимізм. Людина уже не вірить у добро, безкорисливу допомогу, дружбу, любов... І хто, скажи, у цьому винний? Вона сама. Чи не вона переконала себе в безглуздості добрих вчинків? У тому, що в житті нічого не дається даром? У тому, що дріб'язкові чвари мають стати сенсом буття? За що боролися, панове...

Хотіли як краще...

Дехто вдає із себе добряка, щоб здобути якісь преференції. Ощасливить когось допомогою, а потім чекає покірливості, поваги, ба навіть поклоніння власній персоні. Навіщо? Психологи тут називають дві причини — одну явну, а другу приховану. Явна — це невиправдана гордість, зверхність і надмірне самолюбство. З ними все ясно, до того усі як одна з когорти людських вад. Прихована ж причина, цілком вірогідно, криється у страхові залишитися непоміченим, незатребуваним іншими. Крім того, коли тебе поважають, і сам починаєш себе поважати. А це вже наслідок психологічної слабкості, невпевненості у собі. І знову бачимо: роблячи добрі справи, але з корисливими цілями, людина дурить і себе, і інших, а життя справжнє минає тебе стороною.

А найгірше те, що перекручується саме поняття добра. Люди вже не вбачають у ньому того цінного безцінного дару, котрий не купується за гроші й не вимінюється на всякі привілеї.

Якось в одному університеті викладач вирішив зробити добру справу для студентів: відмінив курсову роботу, вважаючи, що за короткий термін, на неї відведений, годі сподіватися високої якості, тож чи не краще відвести цей час на підготовку до екзамену. Рішення було слушне, але він попросив студентів, щоб ті — нікому анічичирк. Звісно ж, у когось язик виявився довший, ніж у решти, і педагог мало не вилетів з роботи. Авжеж, була образа на студентів. Допоки одна студентка не сказала: «Якщо ви впевнені,

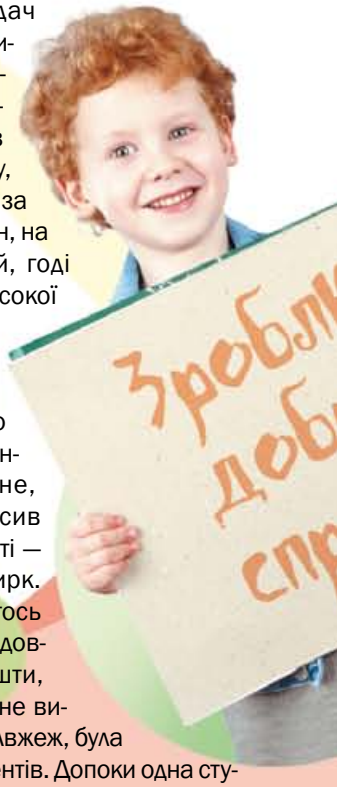

що робите добру справу, то не станете критися з нею, а навпаки, гордитиметеся». Студентка ця, сама того не відаючи, просто і ясно пояснила вчинок свого наставника. А саме: кінцева мета його — не благо для студентів, а власна вигода. Може, він просто хотів здобути авторитет. А може, й ще щось. Та це вже нас не обходить.

Що посієш, те й пожнеш

Підбиваємо підсумки. І удавана доброта, і просто егоїзм завжди залишають людину в програші. З цим усе зрозуміло. А от як ми ставимося до людей, які задалися такою метою — творити добро? Чого гріха таїти, всяко. Діапазон цей — від повного несприйняття (а часто й насмішок) до благоговійного трепету перед ними. Але чого в них точно не знайдеш, так це відчуття душевної порожнечі. Може, ти думаєш інакше? Що ж, я готовий до дискусії.

І все ж таки альтруїсти — по-справжньому щасливі люди, вони вільні, не залежать від умов, волі, настрою інших — вони самі творять свій світ. Я не кажу, щоб ти знімав із себе останнє і не мав нічого свого — цього нікому не треба. Але якщо у тебе є можливість протягнути руку, підставити плече чи просто усміхнутися — протягни, підстав та усміхнися. Тебе від того не поменшає, а комусь знаєш як полегшає! Адже таку людину не бентежить відсутність чиєїсь підтримки, бо вона вірить у людську гідність і у власні сили, для неї це не просто гарна фраза. Для неї це — життєвий принцип.

Повернімося до тесту на початку нашої розмови. Відповіді були складені так, щоб виявити, на що орієнтується людина у вчинках. У першому — тільки на себе, на вигоду з першої-ліпшої нагоди. Чистої води егоїзм. Друга відповідь каже: ти не виявив належної поваги ні до себе, ні до інших. Типовий вияв удаваної доброти. І лиш останній вибір можна вважати найчеснішим, найменш корисливим. Давні казали: «Пожертвуй малим щастям — і знайдеш велике». І коли ми по-справжньому навчимося поважати себе, нам буде просто гидко принижувати гідність інших.

А зараз дай відповіді на такі запитання:

1 Краще вже війна, ніж кепський мир?
а) ні в якому разі! **б)** так, з ворогами не можна миритися; **в)** так, бо нещирість — ще гірше.

2 Знайомлячись із новими людьми, ти прагнеш:
а) розважитися; **б)** знайти вдячного співрозмовника; **в)** зустріти людину, на яку можна покластися.

3 Якщо хтось далекий від футболу скаже, що Шева грає за «Ювентус», ти:
а) посмієшся над ним; **б)** скористаєшся нагодою показати свою перевагу; **в)** поясниш, що Шева грає за «Мілан».

4 Чи здатний ти щиро розділити чужу радість або успіх?
а) часом; **б)** так, коли у мене все гаразд; **в)** безперечно!

5 Чи помічаєш ти, що деякі справи, які легко сам зробив би, віддаєш іншим? **а)** авжеж, і це роблю навмисно; **б)** еге, коли мені зле; **в)** ні.

6 Життя — це боротьба, і ти хотів би перемоги над:
а) собою; **б)** недоброзичливцями; **в)** своїм становищем.

7 Людина завжди отримує по заслузі?
а) так; **б)** ні; **в)** інколи.

8 Чи буде коли-небудь людство щасливим?
а) ні, це нереально; **б)** може, й так, але не скоро; **в)** гадаю, це від нас залежить.

9 Яке з наступних визначень тобі до вподоби:
а) життя — це джунґлі, і я боротимусь за місце під сонцем; **б)** життя — пустеля, а я живу в ній, як умію; **в)** життя — сторінка у загальній книзі людства, яку кожен пише сам.

А тепер підрахуй свої бали.

	а	б	в
1	3	2	1
2	3	2	1
3	2	3	1
4	2	3	1
5	3	2	1
6	1	2	3
7	1	3	2
8	3	2	1
9	3	2	1

9–11 балів. Твій девіз: один день життя добряка кращий за столітнє існування скупердяги. Твої чесноти — відчуття краси та благородства, а вільну енергію ти витрачаєш не на себе любимого, а на інших. Може, й трохи пафосно, але це щира правда.

12–22 бали. Може, тобі бракує волі й віри в себе? Як казали давні: сила у знанні, а ти бредеш життям наосліп, і всяк намагається збити тебе з пантелику. Звідси — страхи та розчарування, підозри, образи. Частіше думай — кажуть, це корисно. А надто тобі.

22–24 бали. Придивись до себе — ти раб своїх бажань та примх, до всього ладний причепити цінник. І твоє завдання у житті — примірювати їх на себе за допомогою інших. Статки, статки і ще раз статки, а де ж радість загального благополуччя? Сумно!

Системний блок байкера

Пропоную твоїй увазі черговий шедевр. Цього разу від компанії «Chopper Computers» із Колорадо, США. Розробники створили прототип системного блока в стилі чопера, якому для повної схожості зі справжнім мотоциклом не вистачає тільки коліс і керма. Однодюймові сталеві трубки використовуються в корпусі як дорожніх чоперів, так і нового системного блока. Сидіння останнього кріпиться на петлях для простішого доступу до блока енергопостачання. Материнська плата розташована на спеціальній таці, що легко висувається. Цей комп'ютер має надшвидкісні записуючі пристрої, здвоєний процесор «AMD Athlon X2 4800+», 2 Гб оперативної пам'яті і дуальну відеокарту «XFX Nvidia 7800GT». Але на відміну від мотоциклів, ця крихітка дуже тиха, тому що має рідинне охолодження. До нього залишилося зробити мишку у вигляді керма — і можна називати себе справжнім байкером!

6-мегапіксельний камерофон!

Компанія «Grundig» представила на виставці в Барселоні свій новий винахід — «Grundig X5000» — 6-мегапіксельну цифрову камеру, MP3-плеєр, диктофон і, звичайно ж, телефон одночасно. Камера з чотириразовим оптичним зумом підтримує 22 режими зйомки, а також нічну зйомку і зйомку при яскравому сонці. Довжина відеозапису обмежена тільки об'ємом пам'яті, але її можна розширити до 2 Гб за допомогою карт пам'яті miniSD. Роздільна здатність вбудованого дисплею «Grundig X5000» складає 680×240 пікселів і відображає 16,7 млн. відтінків кольорів, завдяки цьому при перегляді записаних кліпів здається, що дивишся телевізор, хоча камерофон має також TV-вихід для можливості перегляду знятого матеріалу на великому екрані. MP3-плеєр оснащений шістьма режимами еквалайзера, включаючи рок, поп, джаз. MP3-мелодії можна буде використовувати як рингтони. Незважаючи на підтримку величезної кількості функцій, він досить легкий і компактний, вага — 118 г, а розмір — 89×46×23 мм.

Склянка для прийому таблеток

Для тих, кому ковтати таблетки досить проблематично, є альтернативне рішення — спеціальна пластикова склянка зі спеціальною «поличкою» для таблетки. Коли ти будеш робити ковток, таблетка разом із рідиною буде потрапляти відразу в горло, не затримуючись у роті. Важко сказати, чи дійсно така склянка полегшить долю тих, хто приймає таблетки, чи вона підходить лише для теорії, але коштує зовсім недорого — усього 3,99 долара. Так що можна спробувати, хоча краще загартовуватися і не хворіти.

Липучка для фотоапарата

Нарешті тепер можна не чіплятися до перехожих із проханням сфотографувати вас, тому що тепер є пристосування, здатне полегшити життя багатьом фотографам-любителям. Так званий «MonsterPod» по суті є присоском, що кріпиться з одного боку до фотоапарата, а іншим може прикріплюватися під будь-яким кутом (навіть догори ногами!) практично до будь-якої поверхні: пластику, дерева, сталі, скла. Складається «MonsterPod» з особливого запатентованого матеріалу — еластичного полімеру віскоеластик, здатного легко прилипати до поверхні й утримуватися на ній скільки треба — хоч хвилину, хоч годину. Виробники гарантують, що за допомогою «MonsterPod» фотоапарат можна буде закріплювати на різних поверхнях більш ніж 3000 разів.

Комп'ютер вгадує думки

Уявним зусиллям можна накачати м'язи, а телепати поглядом пересувають предмети — про все це ми вже чули, нам би щось і справді корисне! Щоб сидіти на печі і командувати, не злізаючи з неї. А краще не командувати — бо все одно треба докладати зусиль: рот відкривати, звуки видавати. Нам би тільки думати і фантазувати. Будь ласка! Прогрес дійшов до того, що створив особливий комп'ютер, і не просто якийсь черговий удосконалений Pentium, а розумну hands free-машину. Вона вміє вгадувати думки. Мишка і клавіатура перетворюються в рудимент давно минулих днів, адже керувати розробкою німецьких учених можна прямо розумом, без всіляких посередників. Ім'я цієї «диво-машини» — Berlin Brain-Computer Interface. Перед сеансом людина повинна надягнути на голову шолом із вмонтованими електродами, що заміряють електричну активність головного мозку, іншими словами — біотоки, і уявляти собі рух правої або лівої руки для керування курсором. Рухатися при цьому зовсім необов'язково. З такими темпами незабаром почнемо джиу-джицу вивчати як Нео в «Матриці».

http://3design.zai.ru/w/

Для творчих людей

«Привіт, це я, Сайт. Ще мене називають домашньою сторінкою, хом'яком (хоумпейдж) і ще хтозна як. Гадаю, ми потоваришуємо». Такими словами зустрінуть тебе на головній сторінці цього сайта. Його власник — Сергій Катаєв — людина творча і не тільки, але на сайті розповідається саме про його творчість. Захоплюється він малюванням і моделюванням. Крім того, Сергій із задоволенням ділиться своїми знаннями з іншими. У відповідних розділах сайта можна знайти ілюстровані уроки з 3D-моделювання, малювання на графічному планшеті, ліплення, фотографії, а ще ти знайдеш там підказки зі створення власних комп'ютерних ігор. Як бачиш, автор сайта — особистість багатогранна. Якщо тобі цікаві ці теми — ти знайдеш щось корисне для себе.

http://www.yugzone.ru

Всебічний розвиток можливостей людини

Немає меж для досконалості! Особливо, якщо це стосується розвитку своїх можливостей. Тому починай процес самовдосконалення з допомогою матеріалів цього сайта. На його сторінках зібрано багато корисної і цікавої інформації про надшвидке читання і розвиток пам'яті, про психологію і езотерику... Як тобі ідея освоїти «фоточитання»? Якщо освоїти цю техніку уявного фотографування друкованої сторінки, то можна навчитися читати зі швидкістю 25 тисяч (!!!) слів за хвилину, запам'ятовуючи інформацію майже дослівно! Або розділ, присвячений іспитам. Тут ти знайдеш вичерпні рекомендації на усі випадки екзаменаційного життя.

http://steelhorses.narod.ru/

Байкерам про байки

Любителям верхової їзди на сталевих конях не треба пояснювати, хто такий байкер (від англійського «biker» — *мотоцикл*). Власне, для них і створений цей сайт. А присвячений він насамперед мотоциклам у стилі чопер. Нагадаю, що це таке. Умовно байки розділяють на 5 основних категорій: спортивні (обтічні форми, великі швидкості, красиві костюми), кросовики (це ті, котрі по горах стрибають), шляховики (призначені для довгих переїздів), індуро (поєднання кросовика і шляховика) і чопер (мотоцикл, зібраний самостійно або перероблений із заводського). Той, хто займається створенням свого чуда техніки, знайде багато цікавого на сайті.

http://lady-sims.ucoz.ru/

Клуб любителів «Sims-2»

Уподобання у всіх різні — хтось будинки будує, а хтось — родини створює... в комп'ютері. Хоча навіщо довго розповідати — назва сайта говорить сама за себе — любителям «Sims-2» присвячується! Тут ти зможеш брати участь у конкурсах, розміщати свої фотографії на тему «Sims-2» та статті. А в окремому розділі виставляються весільні сукні, прикраси та інші аксесуари для сімсок-дівчаток. У всякому разі поспілкуватися з такими ж, як і ти, фанатами гри, що розуміють тебе з півслова, на форумі сайта можна запросто.

http://www.shipmodeling.ru/

Верф на столі

Все або майже все, що пов'язано із судномоделізмом і з моделями кораблів, можна знайти на цьому сайті. Рекомендації з вибору матеріалів і необхідних інструментів, технології моделювання і креслення суден, спеціальна література і словник морських термінів... У численних розділах розміщені статті, ілюстрації, фотографії, історичні довідки й описи кораблів. Знаючі люди розкажуть про тонкощі судномодельної справи. Ти дізнаєшся про корабельні пропорції, описані ще в Табелі Петра I, а заодно прочитаєш захоплюючу історію походження вантажних міток, навчишся відрізняти за формою одягу моряків різних флотів, прогуляєшся галереями багатьох морських музеїв. Крім того, на сайті багато матеріалів про стародавні кораблі різних континентів. Загалом, подивитися є на що.

http://www.outdoorukraine.com/

Гірські походи

Незабаром літо. Час подумати про активний відпочинок. А що може бути більш активним і захоплюючим, аніж похід у гори? Автори сайта — досвідчені туристи, розуміються на цій справі, тому й організовують піші походи по горах Криму і Карпат. Для участі не потрібно спеціальної підготовки — тільки бажання й уміння ходити. На сайті розміщений календар походів, що починаються вже з квітня і продовжуються до листопада включно. Один із найрізноманітніших і насичених маршрутів горами Криму — «Вода і Каміння». За один тиждень ти побачиш Долину примар, карстові печери, водоспади і середньовічні руїни. Щодня — новий ландшафт: буковий ліс, тінисті ущелини, вигадливі скелі, пориті карстовими лійками плоскогір'я. А карпатський маршрут, що проходить по Чорногорському хребті — найпопулярнішій місцині Українських Карпат! Хмари під ногами, божевільний вітер і фантастичні пейзажі стануть твоїми супутниками дорогою до Чорного замка на Чорній горі. Це казка! Тож відчуй себе лицарем, врятуй принцесу! До речі, принцеси усіх віків також запрошуються в похід.

Український політ у футбольний світ

— Знаєш, одна з фірм вирішила пошити найбільшу в світі футболку, яка матиме кольори нашої національної збірної. Проте організатори не дозволять нашим уболівальникам нею скористатися на трибунах у Німеччині, — вдумливо сказав Пундик, дорогою до спортзалу.

— А висітиме вона на високих будинках у тих містах, де гратиме наша збірна на чемпіонаті світу, — додав я.

— Як гадаєш, скільки матчів наші футболісти зіграють на мундіалі?

— Три у груповому турнірі, це точно. Я особисто вірю, що у нашої команди хороші шанси посісти одне з двох перших місць та вийти з групи.

— А може, ти розповіси мені про останні настрої у таборі нашої збірної?

— Звісно, я ж слідкую за усім, що стосується нашої команди...

Наш футбол

Футбол у нашій країні сміливо можна назвати спортом номер один. В історії київського «Динамо» є дві перемоги у Кубку Кубків та виграш Суперкубка УЄФА. Саме ці яскраві перемоги й надихають любителів цієї гри на нові успіхи. Та попри те, останнім часом наші футбольні клуби на європейській арені не показують особливих результатів. Найвищим досягненням у Лізі Чемпіонів був вихід київського «Динамо» до чвертьфіналу, а у Кубку УЄФА ще скромніші позиції.

Є ще в нашій історії три «Золоті м'ячі», які завоювали Олег Блохін, Ігор Бєланов та Андрій Шевченко. У минулому році вони зустрілися на святкуванні 30-річчя з дня отримання першого такого трофею Олегом Блохіним. Одним словом, є на кого рівнятися молодим футболістам.

Щодо нашої національної збірної, то спершу було декілька невдалих спроб пробитися у фінальну частину європейських та світової першостей. У групових турнірах наші футболісти посідали другі місця, виходили у плей-оф і... на чемпіонати чомусь їхали наші суперники. А наші гравці ставали звичайними уболівальниками і могли лише спостерігати за перебігом змагань. Та нарешті в останньому відбірковому циклі нам таки пощастило. І з чиєїсь легкої руки наші футболісти поїдуть у червні цього року до Німеччини і будуть однією із 32-х команд, що боротимуться за медалі світового чемпіонату.

У групі «смерті»

Нелегким був шлях до цього. «Україна потрапила до групи «смерті» — вираз, який був на устах одразу після жеребкування. На відбірковому етапі нам у суперники було визначено греків — чемпіонів Європи, збірну Туреччини — бронзового призера чемпіонату світу та досить сильну збірну Данії, яка виступала на всіх останніх футбольних форумах. Грузія, Албанія та Казахстан теж могли піднести сюрприз. На першій же прес-конференції наш тренер Олег Блохін заявив, що збірна України посяде перше місце у групі. Дуже багато скептиків вважали це нереальним і не вірили у вдалу гру наших хлопців.

Але вже перші матчі показали, що це нам під силу, наша збірна захопила лідерство у групі. Після перемоги над збірною Греції та особливо у Стамбулі над турками стало зрозумілим, що ми зможемо врешті посісти перше місце і напряму, без ігор плей-оф, вперше вийти у фінальну частину розіграшу. І це сталося. Після нічиєї у Грузії у передостанньому турі наша збірна стала недосяжною. У 12 іграх наші футболісти отримали 7 перемог, 4 матчі зіграли у нічию і лише один раз програли, та й то в останньому матчі з турками, який уже нічого для нас не вирішував.

Тепер уже й наша збірна належить до футбольної еліти, українській збірній нині також присвоєно статус фаворитів групи. І це вже позитивні результати. За словами Олега Блохіна, останнім часом чи не докорінно змінилося ставлення до нашого колективу: його відверто побоюються, а значить — і поважають. Це було наочно видно перед жеребкуванням відбіркових груп до наступного важливого футбольного форуму — чемпіонату Європи 2008 року.

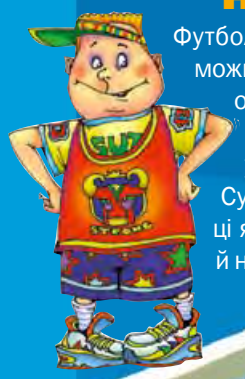

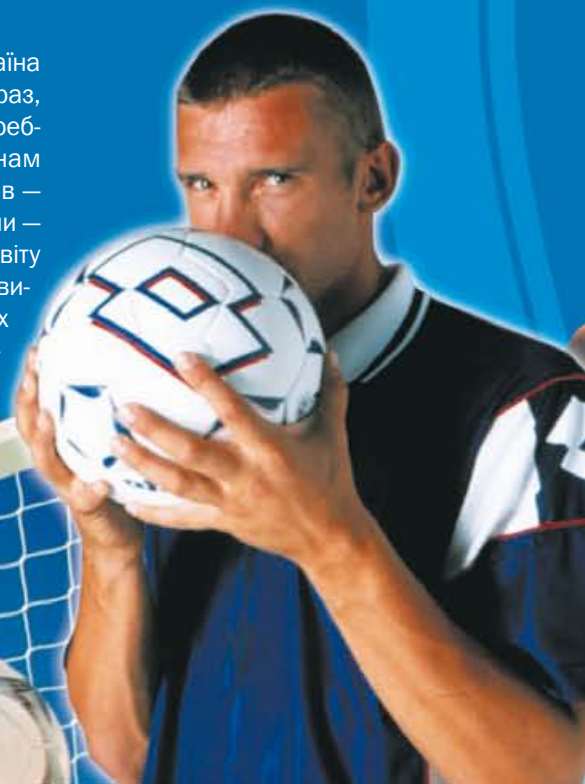

Плюси та мінуси

Не всім збірним та не всім відомим гравцям щастить продемонструвати свої найкращі якості на світових форумах. Трапляється так, що або збірна туди не потрапляє, як це було з голландцями, або гравець отримує травму. Та найчастіше невдачі списують на тривалий виснажливий марафон національних чемпіонатів і, мовляв, у фінальній частині гравці стомлені і вже не мають змоги викладатися на всі сто. Прикладів можна навести багато, адже виграє завжди хтось один, а невдах набагато більше. Не останню роль у цьому відіграють, звісно, і тренери. Хто, наприклад, міг повірити, що збірна Греції стане чемпіоном Європи на останній першості? Але ж сталося! То чому наші футболісти не можуть стати чемпіонами світу, як цього побажав їм наш Президент на зустрічі з футболістами? Пригадуєш, В. А. Ющенко подарував їм ікону, а вони йому — м'яча з автографами...

Які проблеми виникають у підготовці нашої команди? У першу чергу Олег Блохін вважає, що йому не вистачає тренерських кадрів для повноцінного збору інформації про наших суперників. І це він говорить попри те, що Володимир Веремєєв спостерігає за виступами збірної Тунісу, Олег Кузнецов збирає інформацію про Саудівську Аравію. Сам Блохін разом з Андрієм Балем у зимове міжсезоння виїжджав на тренувальні збори наших провідних клубів «Динамо», Шахтаря» та «Дніпра». Чи вдасться добре підготуватися до зустрічей з опонентами — питання поки що залишається відкритим.

Другим мінусом у підготовці збірної можна назвати недосконалий календар товариських матчів. У першому цьогорічному спарингу з Азербайджаном, який відбувся 28 лютого у Баку, було яскраво видно незіграність наших футболістів. Зрозуміло, що наш тренерський штаб не ставив завдання будь-що перемогти. Нічия більше була потрібна молодій команді наших суперників. Але ж гра наших футболістів відверто не вражала і була далекою від рівня фіналу світової першості. Не було Андрія Шевченка, і роль лідера у першому таймі на себе пробував узяти Андрій Воронін. Та звелася вона більше до розмов та суперечок з арбітром. До плюсів у цьому матчі можна віднести сухий дебют двадцятирічного воротаря Богдана Шуста. У разі належної роботи з нього вийде суперворотар, який за два-три роки може грати у команді рівня «Челсі». Залишається сподіватися на закономірність — за невдалими товариськими матчами у нас слідували успішні офіційні двобої.

Наступний збір національна команда проведе на початку червня, безпосередньо перед вирішальними матчами. Заплановано спаринги з Люксембургом, Італією та ще з однією збірною. Але чи вистачить часу, щоб налагодити взаєморозуміння між футболістами. Можна буде ще поекспериментувати зі складом, але хотілося б, щоб окремі ланки між собою порозумілися краще. Треба буде вже й основний склад визначати...

Претенденти на поїздку

Основні надії на успіх нашої збірної ми пов'язуємо з вдалою грою Андрія Шевченка — кумира мільйонів любителів футболу, і не лише в Україні. У Андрія зараз непогано йдуть справи в італійській першості та кубкових матчах. А якщо врахувати, що володар «Золотого м'яча», престижної премії «Golden Foot» та інших титулів не має зіркової хвороби, то наші шанси ще більше збільшуються.

До другого ешелону кращих гравців збірної можна віднести Олександра Шовковського, Андрія Вороніна, Анатолія Тимощука, Андрія Гусина, Сергія Реброва, Владислава Ващука, Сергія Федорова. Від їхньої гри багато в чому залежатимуть результати вирішальних двобоїв. Звісно, що важко порівнювати внесок кожного з них у попередні перемоги у відбіркових матчах. Кожен мав своє амплуа, свій стиль гри, своє завдання від тренера. Але ж може статися так, що не вони, а хтось з прогресуючих молодих гравців зможе заявити про себе на весь світ. Хто це буде — Руслан Ротань, Володимир Єзерський, Олег Гусєв, Олександр Рикун, Андрій Несмачний чи хтось із неназваних? Головне, щоб ми могли радіти перемогам нашої збірної. Кого запросить Олег Блохін на збір і хто потрапить у заповітну заявку, буде відомо у кінці травня. Хай щастить усім, хто захищатиме блакитно-жовті кольори нашого прапора!

НАСТАВНИКИ ЗБІРНОЇ

Важливу роль у подоланні перешкод на шляху до чемпіонату світу відіграє не лише команда, але й тренерський штаб. Він же готує нашу команду до вдалого виступу у фінальній частині, що відбудеться влітку в Німеччині. Хто ж вони? У першу чергу, всі наші теперішні тренери пройшли школу В. В. Лобановського...

Олег Блохін

Дата народження: 5.11.1953 року.
Місце народження: м. Київ.
Сімейний стан: одружений, дочка Ірина.
Кар'єра футболіста: «Динамо» Київ — 1969–1987, «Форвест» Австрія — 1988–1989, «Аріс» Кіпр — 1989–1990, збірні ФІФА, УЄФА та Європи.
Досягнення: 7-разовий чемпіон СРСР, 5-разовий володар Кубка СРСР, 5 разів ставав кращим бомбардиром року, володар Кубка Кубків 1975 та 1986 рр., суперкубка УЄФА — 1975 р.; кращий футболіст України 1972–1982 (окрім 1979); за збірну СРСР провів 112 ігор, забив 47 голів; учасник чемпіонатів світу 1972, 1986; бронзовий призер Олімпіад 1972, 1980; володар Золотого м'яча 1975 року.
Кар'єра тренера: «Олімпіакос» Греція — 1990–1993, ПАОК Греція — 1993–1994, 1998, «Іонікос» Греція — 1994–1997, 1999–2001, АЕК Греція — 1998–1999, «Чорноморець» Одеса — 1997; володар Кубка Греції; головний тренер збірної України — з вересня 2003 р.

ВИХОВАНЕЦЬ ДИНАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ

На відміну від багатьох своїх однолітків, які часто не знають, куди скерувати власну надмірну енергію, Олег ніколи не перебирав видів спорту, перш ніж зупинитися на одному. Він обрав футбол ще у ранньому дитинстві, незважаючи на те, що його мама хотіла з нього зробити легкоатлета, адже сама захоплювалася бігом.

У 10 років Олега прийняли у дитячу школу «Динамо» Київ. Особливих фізичних даних у хлопця не було, але любов до м'яча, жага до забивання голів, динамічність та надмірна рухливість давали про себе знати. Тренери не могли не помітити його талант і тому надали йому місце у дублі динамівського клубу. Олег Блохін виступав за юніорську, юнацьку та молодіжну збірні. З останньою командою у 20 років він завоював срібну медаль молодіжного чемпіонату Європи.

ВІД НОВАЧКА ДО РЕКОРДСМЕНА

Спершу молодому футболітсу Блохіну видавалося, що досвідчені партнери мало і погано взаємодіють з ним. Тому він часто, заволодівши м'ячем, намагався здійснити сольний прохід, розраховуючи на власні сили та сподіваючись на свою велику швидкість. Але коли з часом Олег позбувся непотрібної метушні, характерної для всіх новачків, партнери скоро зрозуміли, що він уже майже зрівнявся з ними — досвідченими гравцями. Тоді на нього почали грати, йому віддавали паси у найскладніших ситуаціях.

Пройшов час, і сталося так, що Олег Блохін досить швидко з новачка перетворився у лідера рідної команди, став кращим бомбардиром сезону, а через декілька років — і капітаном збірної.

У 1975 році, коли «Динамо» виграло Кубок Кубків та Суперкубок, до Блохіна прийшло міжнародне визнання. На той час Олег уже визначав командну гру і задавав їй тон. Він впевнено взаємодіяв з партнерами, маневрував в атаці, рішуче брався за відбір при втраті м'яча, організовував комбінації. Незабутнім для вболівальників усієї Європи став гол, який Блохін забив у ворота мюнхенської «Баварії», обігравши німецький захист на чолі з уславленим Францом Беккенбауером. В тому році він не просто став найкращим футболістом Європи, а встановив свій перший рекорд, набравши в опитуванні «Франс-Футболу» 122 бали із 130 можливих!

За подальшу свою футбольну кар'єру Заслужений майстер спорту Олег Блохін став володарем всіляких особистих рекордів. Так, наприклад, він провів найбільше матчів за збірну та найбільше у чемпіонаті — 432, забив найбільше голів за збірну та у чемпіонаті — 211, його 15 разів називали у числі кращих гравців сезону (при цьому 13 разів під першим номером!) Єдине, у чому не пощастило Олегу Блохіну, так це виграти медалі європейської або світової першості. Проте він ще може це надолужити. Щоправда, уже як тренер.

НА ТРЕНЕРСЬКІЙ НИВІ

Після завершення виступів за київське «Динамо» Олег Блохін спершу рік пограв у Австрії, а потім на Кіпрі. Зігравши свій прощальний матч, у якому зустрілися наші ветерани з футбольними зірками світового футболу, Олег Блохін повісив бутси на гвіздок та... пішов у тренери. Спершу він очолив грецький «Олімпіакос», у якому на той час виступали Олег Протасов, Генадій Литовченко та Юрій Савичев. Справи у нашого уславленого футболіста пішли досить добре — його команда двічі ставала срібним призером грецької першості та один раз при цьому виграла Кубок Греції. Та й інші клуби, які він очолював у цій же країні, прогресували, піднімаючись на вищі сходинки у чемпіонаті. Вдячні греки у 2002 році навіть приїхали до Києва на матч з місцевими динамівцями, котрий був присвячений 50-річчю їхнього тренера. А вже через рік Олегу Блохіну випала честь очолити нашу збірну.

Перед ним стояло дуже важке завдання — вивести команду у фінальну частину чемпіонату світу. Олег Володимирович з честю з ним справився. Мільйони українських уболівальників за це йому дуже вдячні. Віриться, що на цьому тренерські здобутки Блохіна не завершаться. У нього є потенціал, і він його проявить.

Олег Кузнецов

Дата народження: 22.03.1963 року.
Місце народження: м. Магдебург, НДР.
Перші тренери: Мирослав Мандрик та Леонід Ринський.
Кар'єра футболіста: «Десна» Чернігів (1981–1982), «Динамо» Київ (1983–1990 та 1995), «Глазго Рейнджерс» Шотландія (1990–1994), «Маккабі» Хайфа, Ізраїль (1994), «ЦСКА-Борисфен» Київ (1995).
Досягнення футболіста: 3-разовий чемпіон СРСР, 35-разовий володар Кубка СРСР, володар Кубка Кубків 1986 р., чемпіон Шотландії 1992-1993 рр., володар Кубка Шотландії 1993 р. За збірну СРСР зіграв 63 матчі, забив 1 гол. Срібний призер чемпіонату Європи 1988 р. Учасник чемпіонатів світу 1986 та 1990 р., учасник чемпіонату Європи 1992 р.
Кар'єра тренера: «ЦСКА» Київ — 2001–2002, «Динамо» Київ — 2002–2003. З жовтня 2003 р. — помічник головного тренера національної збірної України.

ЗАХИСНИК З ЧЕРНІГОВА

Славне стародавнє місто Чернігів... Воно подарувало нам двох видатних спортсменів — баскетболіста Олександра Волкова та футболіста Олега Кузнецова. Вони ровесники, у ДЮСШ вчилися одночасно і дружать досі. У дитинстві Олег був звичайним хлопцем, зірок з неба не ловив і про якісь зоряні часи зовсім не мріяв. Сім років займався у футбольній секції і от нарешті прийшов час визначатися з подальшою спортивною кар'єрою. Але у той час ніхто з тренерів елітних клубів не проявляв особливого інтересу до футболіста Кузнецова. Тому він вирішив спробувати свої сили у любительських командах рідного Чернігова...

Та тривало так не довго, Олег потрапив на очі Юхиму Школьникову, і той взяв хлопця у «Десну», що в той час виступала у другій союзній лізі. Олег Кузнецов грав переважно у захисті, іноді його пробували в ролі опорного півзахисника. Та де б він не виступав, завжди у першу чергу думав про захист власних воріт. Вибір було зроблено, можливо, через те, що ще у підлітковому віці він мав досить хороший зріст і добре навчився грати головою.

У ДИНАМІВСЬКІЙ ФУТБОЛЦІ

Не багато молодих футболістів можуть похвалитися відмовою від переходу у київське «Динамо», а от Кузнецов свого часу поступив саме так. На той час у захисті столичного клубу грали Балтача, Журавльов, Сорокаліт. Та й у дублі чекали свого зоряного часу хлопці, які вже виступали за різні юнацькі збірні. У деякій мірі Олег злякався конкуренції. Та й ветерани «Десни» радили ще рік почекати, мовляв, встигнеш ще відполірувати лавку запасних. Плюс до того, у сім'ї Кузнецових був культ московського «Спартака», і в Олега не лежала душа до київської команди. Але в Росію не запрошували, а рости хотілося, й Олег через рік «здався».

Він добре пам'ятає свою першу зустріч з метром В. В. Лобановським, який сказав приблизно таке: «Молодець, що приїхав, ми хочемо бачити тебе у нашій команді. Те, як складеться твоя доля, у першу чергу залежить від тебе самого. Грати поки що будеш у дублі, жити у гуртожитку та отримуватимеш таку-то зарплату». Олег не побоявся затриматися у дублі. Саме так і сталося, уже через рік, тобто у 1983 році, він дебютував в основному складі. Невдовзі став майстром персональної опіки найнебезпечніших форвардів. При цьому він ніколи не звужував своїх обов'язків і намагався відповідати за весь захист.

МІЖНАРОДНЕ ВИЗНАННЯ

На європейській арені про Олега заговорили після виграшу в 1986 році Кубка Кубків. Але апогеєм у кар'єрі захисника Кузнецова можна вважати 1988 рік, коли радянська збірна завоювала срібні нагороди континентальної першості. Саме тоді усі побачили, як він вправно впорався з Ліннекером, Манчіні, Віаллі...
Після цього чемпіонату багато київських гравців роз'їхалися грати у закордонні клуби. Не став винятком і Кузнецов — він переїхав до Шотландії. Там досить вдало виступав, особливо, коли до «Рейнджерса» перебрався й Олексій Михайличенко. Проте, травмувавши коліно, Олег довго лікувався і вже потім грав, як він сам зізнається, «на одній нозі».

ОЛЕГ ВОЛОДИМИРОВИЧ–2

Після завершення футбольної кар'єри Олег Кузнецов деякий час займався рекламною діяльністю у банку. У вільний час грав з колегами по роботі у міні-футбол. Повернення у футбол відбулося, коли Володимир Безсонов запропонував допомогти тренувати «ЦСКА-Борисфен». Потім Кузнецов працював з Михайлом Фоменком, аж поки сам не став головним тренером цієї ж команди, яка змінила назву на «Арсенал». Через рік Михайличенко запросив Кузнецова до київського «Динамо». Паралельно він допомагав Леоніду Буряку в національній збірній. Зараз Олег Володимирович Кузнецов співпрацює зі своїм тезкою Блохіним, з яким вони колись разом грали за «Динамо» та збірну. І грали досить класно. Хай щастить йому і на тренерській ниві!

НЕ ДЖАЗ І НЕ БЛЮЗ...

Джексоне! Ходи-но сюди! Послухай, яка гарна мелодія.
— Це ж композиція у стилі соул.
— А що воно таке? Про R&B я вже чула, про реп та регі ти теж розповідав. Про блюз я сама читала. А ось про соул ти нічого нам не розказуєш. То що ж воно за музика така і хто її співає?
— Розумієш, Кицю, якщо у кількох словах сказати... якби ми могли послухати, що співає душа хорошої людини, коли їй сумно, то неодмінно почули би блюз. А якщо послухати, що співає душа хорошої, але сумної темношкірої людини — це і буде соул. А якщо детально...

КУХНЯ СОУЛУ

Соул прийшов до нас із 50-х років минулого століття. Він — живий спогад про расову нерівність і часи боротьби чорношкірих за свої права. Її учасники стверджували, що чорні, на відміну від білих, не дали світу державних систем, що нищать людину, і технічних відкриттів, зате вони відрізняються особливою духовністю і душевністю, які врятують світ. Все, що належало до «чорної культури», американці стали називати словом «соул» («soul» — «душа»). Найпопулярніший серед чорних музичний напрям було також названо «соул».
Музика соул — своєрідна реакція на перетворення R&B в рок-н-рол, адресований білій молодіжній аудиторії. Від решти стилів соул відрізняється напористим вокалом із специфічними вокальними пасажами і мелізами. Мелізи — це довгі мелодійні пасажі, що виконуються на одному диханні і на один рядок тексту. Також у соулі рифи (короткі мелодійні партії, що періодично повторюються) виконувалися не гітарою, як у рок-музиці, а мідними духовими інструментами. Тут відчутні й елементи джазу.
Якщо бути більш точним, то для «приготування» правильного соулу слід взяти 2 чайні ложки R&B, додати щіпку госпелу і попросити легендарного Рея Чарлза усе це ретельно перемішати. Його називають «хрещеним батьком соулу», і він був перший, хто насмілився зробити мікс цих двох абсолютно різних напрямків. Суспільству такий експеримент не сподобався. Але наполегливість Чарлза і гонитва за новими формами у музиці зробили свою справу — в 1959 році альбом «What Would I Say» («Що я хотів би сказати») досяг мільйонного тиражу. Крім Рея Чарлза, біля витоків соулу стоять Сем Кук і Джеймс Браун.
У соулі можна виділити безліч стилів.

Два головних отримали найменування за назвами фірм, що видавали подібні записи. Фірма «Мотаун», створена Беррі Горді в 1959 р. в Детройті, зробила ставку на приєднання соулу до американської поп-музики. Серед її зірок — Стіві Уандер, Дайана Росс, гурт «Temptation». Фірма «Стекс», заснована в 1960 році, знаходилася в Мемфісі, на Півдні США, і випускала більш емоційний і близький до R&B варіант соулу. Найяскравішим його представником був Отіс Реддінг.
При всій популярності соул у 60-х роках залишався музикою лише афроамериканців: чимало гітів посідали перші місця у списках популярності в категорії R&B, але не входили в гіт-паради поп-музики. Звідси і бажання співаків розширити аудиторію, пригладивши свій продукт, і усунути його «темношкіру» основу. Поступово соул втратив суспільне значення.
Для композицій стало характерне складне аранжування, що виконувалося великою кількістю інструментів, нав'язливі мелодії і солодкоголосий вокал. Добре поставлені голоси змінили пристрасну манеру співу.
І хоча згодом соул відродився, але був уже дещо змінений і навіть назву отримав іншу — фанк. Але про це вже розповімо іншим разом.

ВЧИТЕЛІ-МЕТАЛІСТИ

Ти хотів би, щоб твоїм вчителем був бас-гітарист гурту «Metallica» Джейсон Ньюстед? Якщо ти обдарований, тоді в тебе є така можливість, бо музикант зібрався стати шкільним вчителем музики і готовий навчати обдарованих дітей. Робитиме він це за підтримки благодійної дитячої організації «Little Kids Rock». Одна група щасливчиків уже встигла побувати у студії музиканта. Мабуть, у такого вчителя проблем з дисципліною не виникатиме.

ТИСЯЧНА СКРИПКА СТРАДИВАРІ

Життя багатьох відомих людей часто-густо пов'язане з легендами. Ось, наприклад, історія життя відомого скрипаля Страдиварі. Кажуть, що одного разу якийсь старець напророчив музиканту (який, окрім того, що був відомим композитором, також займався виготовленням скрипок), що той помре одразу, як закінчить свою тисячну скрипку. І старий мав рацію, бо саме так і сталось — за своє життя Страдиварі змайстрував не більше й не менше — рівно одну тисячу інструментів. От і як після цього не вірити у ворожбу та пророцтва?

ДОВГА КАР'ЄРА

Як гадаєш, до скількох років може тривати музична кар'єра? Комусь вдається дотягти до 60-ти, комусь ледве до 40-ка, та от щоб до 106-ти!!! Це ще раз доводить істинність думки по те, що не перевелися ще на нашій землі таланти! Бо є в Україні одна бабуся, яка у своїх 106 заспівала пісню спільно з проектом відомого композитора та аранжувальника Дмитра Ципердюка «DazzleDreams». Як відомо, «DazzleDreams» створює сучасну музику з використанням автентичного українського співу, записаного збирачами музики у Карпатах, на Волині і Поліссі.

БЕТХОВЕН І БІДНІ

Коли до відомого музиканта Бетховена підходили на вулиці жебраки і просили грошей, класик на ходу діставав аркуш чистого паперу і одразу ж писав на ньому ноти до якоїсь щойно вигаданої ним мелодії. А тоді відносив їх до найближчої музичної крамниці і продавав. І щойно вийшовши, негайно віддавав гроші бідним. Ось такі благородні й геніальні були класики.

КЛАСИКА + МОДЕРН

ЩО ж це робиться у світі музики? Панки «Sex Pistols» переспівали гімн Великобританії, гурт «Beatles» — англійську народну пісню «My Bonny», «Animals» — стару американську баладу «The House of Rising Sun»... Дуже часто трапляється, що рок-музиканти переспівують арії з опер, класичні чи народні твори, та от щоб навпаки, таке трапляється рідко. Знаменитий оперний співак Лучіано Паваротті взяв участь у записі нової версії легендарної пісні групи «Deep Purple» — «Smoke On The Water». Виявляється, тенор уже 40 років приятелює з лідером рокерів Яном Ґіланом, який і запропонував італійцеві такий доволі оригінальний дует.

ПОЛІТИКИ — В МУЗИКУ, А МУЗИКАНТИ — В ПОЛІТИКУ

Політика та музика переплітаються все тісніше і тісніше. Одного понеділкового вечора радник президента США з питань національної безпеки Кондоліза Райс виступала на церемонії вручення державної премії «Національна медаль мистецтв». І окрім самого вручення медалей, Кондоліза Райс виконала на фортепіано в дуеті із всесвітньо відомим віолончелістом Йо Йо Ма сонату «До-мінор» Брамса. Очевидці повідомляють, що виконання було бездоганним. А от шотландські музиканти «Franz Ferdinand», у свою чергу, виступали в Шотландському парламенті. Але виступали саме з концертом, а не з політичними промовами. Концерт мав на меті привернути увагу шотландських парламентарів до підтримки музичної індустрії. До речі, і без цього концерту економіка Шотландії щороку від музичного бізнесу отримує понад 100 мільйонів фунтів прибутку.

ЗАКОНОСЛУХНЯНІ НІМЦІ

Німецька статистика підрахувала, скільки ж німців, які мають у світі репутацію законослухняних і дисциплінованих, користуються можливістю скачувати з Інтернету музику і записувати її на CD. Виявляється, минулого року 5 мільйонів німців нелегально завантажили до себе на комп'ютери 500 мільйонів пісень. Тобто по 100 пісень на кожного порушника! Ось така законослухняна нація!

НАВІЩО МУЗИКАНТАМ НАГОРОДИ?

Виявляється, призові статуетки мають не тільки декоративне, але й практичне призначення. Як у випадку співака Джеймса Бланта. Якось хлопець повернувся з чергової церемонії нагородження. Зайшовши до кімнати, він побачив якусь фігуру. Було дуже темно і він ніяк не міг знайти кнопки виклику персоналу. Перше, що потрапило йому під руку, була щойно вручена нагорода. Статуетка ця доволі масивна. Тож він взяв її в руку і вдарив нею злодія. Той відлетів до балкона, але, прийшовши до тями, моментально стрибнув униз і втік. «Тепер я розумію справжнє призначення всіх цих нагород», — з іронією сказав Джеймс.

ВИБІР ДІТЕЙ

У світі існує безліч різних музичних нагород, серед них яскраво вирізняється американська «Kids' Choice Awards». Це нагорода, яку присуджують звичайні діти за різні досягнення дорослих у культурі. Згідно з традицією всі знаменитості на цьогорічній церемонії були облиті зеленим слизом, який і відповідає кольору дитячого каналу «Nickelodeon». Цього року під «обстріл» попали Пінк та «Destiny's Child», учасники гурту «Green Day», канадська співачка Авріл Лавін, Ашер, Ліндсей Лохан і багато інших.

Ліричний колумбієць

Він народився 9 серпня 1972 року в невеличкому містечку Медельїн у Колумбії. В дитинстві його називали Хуанесом — ім'ям, яке виникло з поєднання імен Хуан та Естебан. Музикою він почав займатися з семи років. Його батько та старші брати навчили малого Хуанеса основних елементів гри на гітарі та колумбійських ритмів.

Шлях до слави

У 16 років він створив власний гурт «Ekhymosis», в якому сам став і солістом, і гітаристом. Квартет з медичною назвою грав важкий рок. Після кількох років, проведених разом, «Ekhymosis» на власні кошти записують свій перший диск під назвою «Ekhymosis», який розповсюдили серед друзів. Згодом вони вирішили зробити новий запис. Цього разу їм поталанило більше.

У студії, де записувалися «Ekhymosis», опинився представник компанії «Codiscos», який запропонував хлопцям контракт. Перший офіційний CD гурту називався «Nino Gigante» («Дитина-велетень», 1993 рік). За всю історію свого існування, а це аж 11 років, гурт записав 7 дисків, кожен з яких був досить вдалим. Але з часом хлопці зрозуміли, що разом їм вже не так цікаво, тому вирішили розійтися.

Залишивши «Ekhymosis», Хуанес продовжував писати пісні. І зібравши достатній творчий багаж, у 1998 році він поїхав до Лос-Анджелеса. Написавши 40 пісень, Хуанес відіслав демозапис до Густаво Сантаолальї — широко відомого у колі іспаномовної рок-музики. Музика Густаво припала до душі, і він запропонував співакові розпочати роботу над альбомом.

Його перший сольний альбом «Fíjate Bien» вийшов у 2000 році і був досить успішним. Завдяки йому в 29 років Хуанес став музичним відкриттям року. Він отримав 7 номінацій на премію «Ґреммі Латино-2001». Після року великого тріумфу і визнання Хуанес повертається з новим альбомом «Un día normal», котрий вийшов у травні 2002 року. Цей альбом розійшовся по світі тиражем 1,8 мільйона копій. І за нього співака знову відмітили у 4 номінаціях «Ґреммі Латино».

Щоб розширити свою аудиторію, співак зважився на світове концертне турне. Він відвідав чимало країн Європи. І лише навесні 2004 року зміг розпочати роботу над третім альбомом «Mi sangre». Реліз альбому відбувся 28 вересня 2004 року, а вже в лютому 2005 Хуанес розпочав новий концертний тур.

У червні 2005 року вийшов подвійний CD Хуанеса «Mi Sangre 2005 Tour Edition», в котрому поряд з піснями з попереднього альбому стоять акустичні версії деяких пісень. У 2005 році він отримав премію «Lo Nuestro» як артист року в категорії «Рок» і три премії «Ґреммі Латино». Журнал «Time» назвав його в числі 100 найвпливовіших людей світу. Музика Хуанеса відрізняється від усього, що ми чули раніше, його творчість просто унікальна. Але він сам, як справжній ас, вважає, що те, що він робить — звичайна буденна справа.

ХРОНОГРАФ

01.06.2002 «INXS» повернулися на сцену після смерті Майкла Хатченса. Його замінив Джон Стівенс.

12.06.1965 «Бітлз» отримали Орден Британської Імперії. Вперше найвищу нагороду Британії отримали поп-музиканти.

13.06.2002 Стінга включено до Залу Слави композиторів разом з його колегою Баррі Маніловим.

18.06.1983 «Yello» випустили перший «тримірний» диск, який в основному містив графічні матеріали і продавався в комплекті з 3D-окулярами.

ХІТ-ТОП-10

Цього місяця «Клас» слухав:

О. Скрипка і Ані Лорак — «Карлсонг»
«Хвилю Тримай» — «Якби всі люди...»
Мадонна — «Sorry»
Шакіра — «Hips Don't Lie»
Лаам — «Petite Soeur»
Таркан — «Bounce»
«Plazma» — «Save»
«Амега» — «Убегаю»
Лінда — «Я украду»
Брітні Спірс — «And Then We Kiss»

Голубоока підкорювачка сердець

Штрихи до портрета

- Першу премію у дитячому конкурсі «Співаночка-джазочка» Тіна отримала в 11 років.
- У 1998 році посіла перше місце на фестивалі «Таланти твої, Україно».
- У 2003 році стала солісткою ансамблю пісні і танцю Військових сил України. Того ж року її обрали на роль в мюзиклі «Екватор».
- У 2005 році — учасниця Доброчинного Балу в Лондоні в Королівській резиденції.
- Друга премія на Міжнародному конкурсі вокалістів в Юрмалі «Нова хвиля».
- Зараз студентка факультету менеджменту та логістики Національного авіаційного університету.

Коли вона народилася, на вулиці стояв 50-градусний мороз! Воно й не дивно, адже сталося це 25 січня в далекому містечку Оротукані, що у Магаданській області. Але важливо те, що не знаючи, у який день вона народилася, батьки назвали дівчинку Тетяною. Дивний збіг чи Боже благословення?.. Скоріш за все останнє, бо дівчинка мала вдачу — сильний голос і палке бажання стати справжньою співачкою. Цього року вона представлятиме Україну на всесвітньому конкурсі «Євробачення». А ми триматимемо за неї кулаки.

Народжена співати

Маленька Тіна почала співати ще у два роки. Це було своєрідне спілкування зі світом — дівчинка залюбки перетворювала цей процес в гамми, перекладаючи кожне слово на ноти. Згодом співи Тіни набули «концертного характеру» — жодне родинне свято не обходилося без виступу майбутньої зірки.

У 1992 році родина Тіни вирішила повернутись до рідного Івано-Франківська. На той час шестирічна дівчинка вдало виступала на ранках у дитячому садочку. І все здавалося зрозумілим, тим більше, що свою майбутню професію Тіна вже остаточно визначила: «Я буду співачкою!»

Але коли родина повернулася до Івано-Франківська, з'ясувалося, що прийом документів у музичні школи міста закінчено. На щастя, вчителька музичної школи, всупереч правилам і на власний ризик, занесла маленьку Тіну до вже існуючого складу учнів. Бо коли вона почула спів дівчинки — зрозуміла, що такий талант не має лишитися напризволяще.

Після закінчення музичної школи Тіна продовжила освіту в Київському музичному училищі імені Глієра на факультеті співу, за фахом естрадний вокал. А на четвертому курсі здібності Тіни як співачки оцінили на державному рівні — училище подало прохання на державну стипендію для обдарованої студентки.

Вона вміє дивувати своєю майстерністю. Наприклад, ще в 1999 році, коли Тіна ще зовсім підлітком брала участь у відомому дитячому фестивалі «Чорноморські Ігри», її виступ було оцінено не тільки високими балами, але й шаленими оплесками поважного журі фестивалю. Це тобі про щось говорить?

Зараз Тіна Кароль, яка на собі відчула всю вагу, що випадає на плечі дитини на шляху до визнання, хоче втілити у життя свою давню мрію — зробити проект, який би підтримував і допомагав обдарованим дітям України. І в першу чергу тим дітям, які, маючи божий дар, не мають багатих батьків, а відповідно і можливості вдосконалити цей дар, щоб потім дарувати його людям.

Чутки

З'явилася інформація про те, що цього року віртуальна група «Gorillaz» може припинити своє існування. Про це повідомив Ремі Кабака, який виконує у команді функцію барабанщика. За його словами, музиканти хочуть відпочити одне від одного. Паралельно з цим була оприлюднена й інша новина з табору «Gorillaz». Згідно з нею, Ремі сам вирішив піти з групи, тому що має інші проекти, але на функціональність «Gorillaz» це ніяк не вплине.

MP3-презентація

Нова зірка французької хаус-музики Vitalic презентує усім шанувальникам свій дебютний альбом. Віталік — це псевдонім парижанина Паскаля Арбе, колишнього нашого співвітчизника. В роки юності молодого музиканта надихала творчість Джорджіо Мородеро та німецької групи «Kraftwerk», а пізніше — «Daft Punk» та «Prodigy». Якщо прислухатися, то вплив цей досить помітний в альбомі «Ok Cowboy» — першій, але дуже переконливій заявці на статус законодавця моди в електронному жанрі.

ЧИ ПУНКТУАЛЬНА ТИ ЛЮДИНА?

У твоїй кімнаті є годинник?

Робиш ранкову гімнастику?

До школи мусиш доїжджати?

Так

Ні

Тобі доводилося падати у калюжу?

Знаєш, як написати число «сто» римськими цифрами?

Картярські фокуси показуєш друзям?

Танцюєш народні танці?

Підстрибуєш від радості?

Користуєшся щіткою для волосся?

Покриваєш нігті лаком?

Тобі подобається італійська мова?

Маєш улюбленого художника?

Вмієш грати на гітарі?

Тобі подобається жити у місті?

Гамбургери їси щотижня?

Біжиш у їдальню після дзвінка на перерву?

Поливаєш грядки або вазони?

Маєш друзів серед сусідів?

У тебе є молодший брат або сестра?

Обігруєш своїх батьків у шахи?

Фентезі — твій улюблений жанр?

Гадаєш, українські футболісти стануть чемпіонами світу —2006?

Плануєш відпочинок на канікулах?

Домашні завдання встигаєш зробити на перервах?

Даєш нездійсненні обіцянки?

У портфель все складаєш звечора?

Обідаєш у визначений час?

На побачення приходиш вчасно?

Ти у всьому стараєшся дотримувати гасла «Сказано — зроблено!» І це добре, адже твої однокласники та друзі у тобі бачать надійного товариша, який дотримує слова у всіх ділах.

Ти намагаєшся вчасно прийти до школи, зі школи, на заняття у свою улюблену спортивну секцію. Але щодо іншого, то краще тобі наставити свій годинник так, щоб він випереджав усі інші.

Тобі краще не призначати побачення. У тебе завжди знайдуться причини, щоб на нього запізнитися. Ти так про них переконливо розповідатимеш, що на тебе навіть не можна образитися.

Теорія ймовірності — твій улюблений предмет. Ти завжди намагаєшся довести, що зробити щось вчасно є неймовірною подією. Твої вчинки співзвучні з прогнозом погоди.

СЕРПАНТИНОВИЙ КРОСВОРД

Наступного місяця у Німеччині стартує фінальна частина світової першості з футболу. 32 країни розіграють місця на п'єдесталі. Хто стане чемпіоном? Як виступить наша збірна? Хто з наших футболістів заб'є перший гол? В очікуванні відповідей на ці та інші запитання Класна компанія пропонує тобі розглянути прапори усіх 32 країн, що представлені на світовому футбольному форумі. Потім у буквеній мозаїці відшукати назви цих країн та викреслити їх ламаними лініями, що не перетинаються між собою. Хай щастить!

Гральні кубики

Якось ввечері цікавим фокусом вирішив розважити друзів наш меломан. Він поставив перед Класиками на столику прозору банку. У ній на дні всі побачили звичайний кольоровий кубик. Джексон накрив банку кришкою, взяв її в руки і потряс трохи, промовляючи якісь магічні слова. А коли знову поставив банку на місце, відбулося справжнє диво — всі присутні побачили, що той кольоровий кубик зник, а замість нього у банці знаходяться чотири звичайні гральні кубики. Джексон зняв кришку, перевернув банку і висипав кубики на стіл. Як це кольоровий кубик перетворився на чотири менших?

Секрет цього фокуса у деяких приготуваннях. Перш за все слід вибрати прозору банку з високою кришкою. У цій кришці й буде ховатися наш великий кольоровий кубик. Його треба виготовити з тонкого картону так, щоб він мав п'ять граней. Його висота має бути на 3-5 мм меншою від висоти кришки. Якщо кубик покласти на дно банки відсутньою стороною донизу, то ніхто не знатиме, що це є неповний кубик. Так-от, у нього заздалегідь кладуть гральні кубики або один гральний кубик (усе залежить від розмірів кольорового кубика). На верхню грань кубика з внутрішньої сторони приклеюють невеличкий магніт, а на кришку зсередини — залізну пластину.

Коли фокусник бере банку і починає нею трясти, кубик підстрибує до кришки і зависає там. Його утримує магніт, а глядачі про це не здогадуються, адже кубик захований у кришці. Вони бачать лише гральні кубики на дні банки. Виконувати цей фокус потрібно злагоджено, можна розповідати про останні досягнення у науці, яка займається переміщенням предметів у просторі. Кубик зсередини та металеву пластинку доречно пофарбувати під колір кришки. Особливого приладдя фокус не вимагає, а тому ти можеш сміло підготуватися до показу та дивувати друзів.

Сума нижніх карт

ДуКлас, який нещодавно повернувся з подорожі, вирішив теплого травневого вечора розважити Класенят, що зібралися на вечорниці на подвір'ї. Щоб вразити публіку, він узяв частину колоди карт: від сімок до туза. Потім запросив одного із хлопців у помічники й запропонував йому витягти із колоди будь-які чотири карти і не показувати їх йому. Джо, якого маг викликав собі на допомогу, виконав побажання фокусника. Тоді ДуКлас, вийшовши поближче до глядачів, став спиною до стола і наказав:

— Поклади ці чотири карти поряд на стіл малюнком догори. Припустимо, що туз має 11 очок, король, дама, валет та десятка — по 10 очок, дев'ятка — 9, вісімка — 8 і сімка — 7 очок. Зрозуміло? Добре, тоді на кожну з вибраних тобою карт доклади таку кількість карт, щоб у сумі отримати 15 очок. Наприклад, на туза слід покласти 4 карти, на валета — 5, на сімку — 8 карт і т. д.

Коли спортсмен акуратно розклав карти на чотири купки, він дав сигнал фокуснику. Той підійшов до стола і взяв решту колоди карт в руки.

— Зауважте, — звернувся він до решти Класиків, піднявши карти зі стола, — я не заглядаю у карти, що залишилися.

Після цього ДуКлас спробував кинути карти на стіл, але вони розлетілися, фокусник почав збирати їх докупи і заодно розказувати:

— Назвати вибрані чотири карти я не зможу, але ось суму очок на них спробую відгадати.

Звісно, ДуКлас зробив це стовідсотково вірно. Тоді Джо вийняв чотири нижні карти, показав їх глядачам, і всі разом підрахували суму очок на них. Вона і була саме тим числом, яке щойно із блискавичною точністю вгадав ДуКлас.

І ти так зможеш дивувати друзів, коли знатимеш секрет цього фокуса. А весь секрет його в тому, що ілюзіоністу важливо підрахувати, скільки карт залишилося у колоді на столі. Рахуючи їх, наш фокусник, розповідав нам баєчки про суму очок на картах. Після цього він додав до числа карт 32 і назвав суму, як суму очок на чотирьох картах, які витягнув Джо. Тут головне правильно порахувати карти, недбало кинувши їх на столі, щоб потім, збираючи їх і відволікаючи увагу глядачів, все добре порахувати.

Куля і кульки

Знаєте, а фокус із кубиками може мати продовження! — заявив Ковба-сан і вийшов до друзів на зміну меломанові. У руках він тримав велику пластмасову кулю.

Щоб усі побачили, що вона міцна, котисько навіть кілька разів прокотив її по підлозі, потім по столі, підкинув та зловив. Одним словом, грався нею, немов м'ячиком. І тут Ковба-сан зайшов за стіл, підкинув кулю в повітрі і раптом зробив перекид вбік. А куля тим часом впала за стіл, але недолетіла до підлоги — і всі побачили і почули, як на підлогу впала не одна, а багато маленьких пластмасових кульок. Оце так диво!

Насправді ніякого дива не відбувається. Уся справа в тім, що за столом прилаштовано щось схоже на сачок, яким ловлять метеликів. Сачок має дірку, яка затягнута ниткою. Тут лежать маленькі кульки. Коли у нього падає велика куля, то вона своєю вагою рве нитку, і з сачка вилітають малі кульки. А велика куля тим часом зависає у сачку. Ось і все диво, якого не повинні бачити глядачі. Роль великої пластикової кулі може відігравати звичайний м'яч, а малими кульками можуть служити тенісні м'ячики. Сачок можна зробити, зігнувши обруч з дроту, на який натягнути марлю. Хочеш подивувати друзів? Тоді зроби це нехитре пристосування, потренуйся і вперед.

Невидима нитка

Показати цей фокус Колібрик вирішив прямо у Класі. Витяг він з кишені сірникову коробку, дістав звідти один сірник та підпалив. За мить він його загасив і взявся на нього намотувати «невидиму нитку». У якийсь момент він зробив різкий рух, немовби потягнув за «невидиму нитку», і цієї ж миті сірник зламався навпіл.

Секрет цього фокуса багатьом відомий, тому його краще показувати молодшим братам чи сестрам. Коли сірник згорить на 2/3, затисни його у лівій руці між великим та вказівним пальцями. До нижнього, необгорілого кінця сірника приклади ніготь середнього пальця. А в момент, коли ти завершиш намотувати «невидиму нитку» і зробиш різкий рух, потрібно нігтем середнього пальця лівої руки провести по неспаленому кінцеві сірника. Сірник від цього зламається навпіл. Щоб глядачі не помітили руху середнього пальця, приверни їхню увагу до верхньої частини сірника «акуратним намотуванням невидимої нитки» зі словами: «От зараз і головку сірника закутаємо у нитку. А чи у всіх глядачів є головний убір?..»

Солодкий маг

Ну якщо вже Ковба-сан такий фокус видав, тоді я покажу свій ілюзіон, — сказав Пундик і став поруч з невеликим столиком, за яким щойно стрибав котяра.

У руках гурман тримає звичайну тарілку. Він навіть передав її для огляду, щоб усі переконалися, що вона звичайнісінька тарілка, з якої він снідав сьогодні вранці. Коли глядачі повернули тарілку, фокусник поставив її на стіл, взяв зі стола хустинку і продемонстрував її глядачам з обох боків, мовляв, вона теж без секретів. Потім він накрив хустинкою порожню тарілку і щось над нею почаклував. Тоді взявся пальцями лівої руки за середину хустинки і підняв її над тарілкою так, що усім добре було видно вільно звисаючі чотири кінці хустинки. Другою рукою Пундик декілька разів провів по хустинці — і тут з неї на тарілку почали падати... цукерки. Де ж вони взялися?

А солодощі були заховані за столиком. Справа у тім, що у кришку стола зі сторони фокусника треба заздалегідь вбити невеличкого цвяшка (але так, щоб його не помітили інші фокусники, які теж можуть показувати фокуси за тим самим столом), і перед тим, як починати фокус, на ньому слід повісити невеличкий мішечок з цукерками. Мішечок має за формою нагадувати перевернуту римську цифру V. Щоб цукерки з нього не випадали завчасу, він закритий клапаном. Показуючи глядачам тарілку, фокусник ставить її на стіл поблизу мішечка з цукерками. Потім накриває хустинкою так, щоб під нею був той секретний мішечок. Після цього фокуснику залишається вправно взяти хустинку так, щоб прихопити і мішечок. Глядачі думають, що піднято лише хустинку, а фокусник тим часом її гладить і робить усе, щоб відкрити непомітно клапан у мішечку. Як тільки йому це вдається, починається солодкий дощ із цукерок.

Звичайно, перед виходом до глядачів слід декілька разів потренуватися. Варто добре розібратися з тим мішечком та його клапаном. Тут є два важливих моменти: зняти мішечок з цвяшка та вправно відкрити клапан. А цукерки вже й самі сипатимуться на тарілку. Важливо також, щоб за ними не впав на тарілку і мішечок.

Футбол-прогноз

Хочеш виграти фотоколаж із володарем «Золотого м'яча» Андрієм Шевченком?! Тоді відгадай результат фінального матчу чемпіонату світу, що відбудеться 9 липня у Німеччині. Надішли **до 10 червня 2006 року на адресу редакції** свій прогноз щодо результату цього вирішального двобою. На окремому аркуші або зверху на конверті чи листівці обов'язково вкажи назви країн-фіналістів та рахунок матчу між ними. **На конверті зроби позначку «Футбол-прогноз ЧС-2006».** Успіхів тобі бажає вся Класна компанія!

Футбоулінг

Нещодавно у нашому місті відкрився престижний боулінгклуб. Звісно, всі наші хлопці мріяли у ньому побувати, але їх туди не пустили. Малі ще. Та й досить дороге це задоволення. Але пограти все ж кортить! Тож і вирішили наші розумники свій боулінг влаштувати. І ніяких дорогих кеглів чи спеціального покриття.

На звичайнісінькому відкритому майданчику з твердим покриттям Колібрик, Джо і Джексон намалювали коло діаметром до 1 метра. У ньому позначили шість кружечків (діаметром до 10 см) так, що вони утворили трикутник (дивися малюнок). У кожне маленьке коло поставили порожній півторалітровий пластик. На відстані 3–7 м (усе залежить від віку та майстерності гравців) від великого кола провели першу стартову лінію. Потім через кожні півметра провели ще чотири паралельні лінії (дивися малюнок).

Брати участь у грі може будь-яка кількість гравців. Грали Класики, виконуючи ходи по черзі, яку встановили жеребкуванням (черговість можна розіграти лічилкою). Завдання кожного гравця полягало у тому, щоб найвлучніше копнути м'яча і збити ним якомога більше пластиків у колі.

Хлопці розпочали гру, встановивши м'яча за першою від кола стартовою лінією, тобто у класі школярів. Наступні класи можна назвати так: юнаки, дублери, майстри, заслужені майстри — усе, як у футболі.

Після кожної спроби гравець сумував кількість збитих ним пластиків. Той, кому вдалося збити 21 пластик, переходив у другий клас, тобто починав виступати у юнацькій першості, встановлюючи м'яч за другою лінією. Переможцем гри став Джо, бо йому першому вдалося збити 21 пластик в останньому класі заслужених майстрів. Йому було присвоєно почесне звання «Ас футбоулінгу».

Необов'язково грати до 21 збитого пластика, це може бути й менше число. Щоб не бігати за м'ячем, пластики найкраще розставляти під стіною, де немає вікон, або під парканом. Збиті пластики за домовленістю розставляє гравець, який наступним вступає до гри. Ти можеш запитати, для чого малювати велике коло? Річ у тім, що Класні герої грають у футбоулінг з додатковим правилом — збитими вони вважають лише пластики, які повністю вилетіли за коло. Ті, що лежать у колі чи хоча б трішки закривають лінію кола, не зараховуються. Зацікавила тебе наша гра? Мерщій скликай друзів, обирайте свій варіант гри і перемагайте!

Морквини і зайці

Коли всі кеглі було збито, надвір вийшла Киця. З вікна вона спостерігала за грою хлопців і, сама цього не бажаючи, придумала нову гру. А щоб не забути її новоспечені правили, вирішила разом з хлопцями зіграти.

Її гру можна було провести на тому ж ігровому полі. Але звичні пластики в ній вже виконуватимуть роль морквин. Їх слід встановити у колі–«грядці». Хтось один з хлопців мав виконувати роль охоронця. Його обрали жеребкуванням. Решта гравців виконували роль зайців. Завдання зайців полягало у тому, щоб викрасти усі морквини з грядки. До кого із зайців доторкнеться охоронець, той вибуває з гри.

Ось така гра на кмітливість. Найспритніший та найрозумніший заєць у наступному розіграші виконуватиме роль охоронця. Грають до тих пір, поки більшість гравців не побуває у ролі охоронця.

Ще може бути такий варіант гри: охоронець стоїть біля розставлених пластиків, а зайці утворюють коло. Хтось один з них бере у руки м'яча. Завдання зайців полягає у тому, щоб позбивати м'ячем усі встановлені пластики. Охоронець оберігає їх, відбиваючи м'яча.

Піднімати та ставити пластики заборонено. Як тільки зайцям вдається збити усі пластики, визначають нового охоронця. Ним стає гравець, який «вирвав останню морквину». А колишній охоронець приєднується до зайців.

Букет для Киці

Як ти гадаєш, коли хлопці частіше дарують дівчатам квіти — навесні, влітку чи восени? А з власного досвіду що скажеш? Погоджуєшся, що саме навесні? Гаразд, як би там не було, але Класні герої вигадали гру, яку можна грати навіть взимку. І важливо, що букет завжди буде зі свіжозірваних квітів. І тобі не доведеться бігти на вулицю, щоб виконати забаганку якоїсь красуні. Треба лише зібрати за столом компанію гравців і, озброївшись всім необхідним, можна відправитися за квітами на галявину, що зображена на вкладці журналу.

Брати участь у грі може 2–4 гравці. Кожен з них повинен мати аркуш паперу, ручку чи олівець та фішку, роль якої може виконувати будь-який дрібний предмет — кубик, ґудзик, м'ячик. Для гри також знадобиться гральний кубик з позначками від 1 до 6. Перед початком гри жеребкуванням розігрують стартові поля (тобто хто гратиме за якого Класного героя) і встановлюють на них свої фішки.

Мета гри полягає у тому, щоб якнайшвидше зібрати букет для Киці чи іншої дівчини з трьох квіток та літери, з яких складаються назви цих квітів. Грають виконуючи ходи по черзі. На кожному ході гравець кидає кубика і згідно з його показами переміщає свою фішку, відраховуючи ігрові поля у будь-якому напрямку, намагаючись стати на якусь із квіток чи потрібну літеру, що входить у назву квітки. При цьому слід дотримуватися таких правил:

- коли фішка зупиняється на оранжевому ігровому полі з букетом, то гравець отримує право перемістити її на будь-яке інше таке ж поле;
- заборонено перестрибувати червоні ігрові поля, на яких зображено кактуси — їх потрібно обходити;
- заборонено зупинятися на голубих ігрових полях, що символізують воду, але їх можна перестрибнути;
- на одному ігровому полі може знаходитися лише одна фішка;
- заборонено збивати фішки суперника, їх можна перестрибувати;
- заборонено двічі поспіль зупинятися фішкою на одному й тому ж ігровому полі.

Як тільки гравцеві вдається стати фішкою на якусь з тринадцяти квіток, вважається, що він її «зірвав». Після цього він записує на аркуші паперу назву цієї квітки. У наступних ходах гравець мусить стати на ігрові поля з буквами, що входять у назву взятої квітки. Як тільки його фішка зупиняється на якійсь із потрібних літер, гравець викреслює цю літеру в написаній назві квітки. Після того як гравцеві вдається викреслити усі літери з написаної назви квіточки, він отримує право «зривати» наступну рослинку. Причому зауваж, що букви у назві квітки викреслюються в будь-якому порядку.

Кожну квітку можна «зірвати» лише один раз. Тобто інший гравець цю ж квітку вдруге «зірвати» не може, але може фішкою ставати у подальшій грі на ігрове поле, де вона зображена.

Коли у грі беруть участь троє-четверо гравців, то вони грають до тих пір, аж поки комусь не пощастить викреслити назви трьох квіток. Якщо ж гравців двоє, то вони можуть збирати букет з п'яти квіток. Для перемоги у цій грі важливо обрати правильну тактику. Бо іноді можна «зірвати» квітку з довшою назвою, а іноді варто поборотися за коротшу. При цьому не слід забувати про можливість переходу по зелених ігрових полях. Усе залежить від ігрової ситуації. Словом, збирай друзів, обирай правильну тактику та перемагай! І даруй квіти не лише Киці!

✱ Увага! Призова гра «Класна мандрівка» на звороті плаката

У яку країну?

Зараз лише травень, а більшість школярів уже розплановують свої канікули. Перш за все ті, хто мріє здійснити якусь мандрівку, особливо за кордон. Наш Колібрик минулого тижня звернувся до туристичної агенції, і йому запропонували декілька різних варіантів. Одні були дорогі, інші не підходили по часу, одним словом, наш вундеркінд не вибрав одразу, а вирішив порадитися з друзями. І от йому стало відомо, що його однокласник Андрій поїде влітку до Болгарії, Володя з паралельного класу планує побувати у Греції, а сусід Дмитро відмовився назвати країну, з якою він мріє познайомитися, проте сказав, що, мабуть, літо проведе десь на півночі від України... Як ти гадаєш, чи можна встановити, у якій країні побуває Дмитро, якщо подумати логічно? Скажу тобі по секрету, що Колібрик досить швидко розшифрував Дмитра. А ти зможеш?

Розбите вікно

Тобі, мабуть, не раз доводилося бути свідком того, як у запалі гри м'яч летить пряменько... у шибку. Так було і цього разу, коли хлопці відпрацьовували удари з футбегу. Директор школи «випадково проходив поруч» і почав розпитувати учнів, які були поряд з вікном. Ось що вони відповіли: **Андрій**: «Це не Борис. Це зробив Валентин». **Борис**: «Це не Андрій. Розбив вікно Григорій». **Валентин**: «Це не Григорій. Це Борис розбив». **Григорій**: «Це не Дмитро. Розбив вікно Андрій». **Дмитро**: «Це не Валентин. Розбив його Григорій». Директор уважно вислухав ці твердження, зрозумів, що половина з них є невірними, але все ж вирахував того, хто розбив вікно. А ти можеш встановити? Врахуй, що п'ять істинних тверджень тобі в цьому допоможуть.

До станції

Англійські автовиробники працюють над тим, щоб через декілька років можна було з найдальшої окраїни Лондона дістатися до центу міста за 4-5 хвилин. Це приблизно 30-40 кілометрів. Зробити це можна буде лише на літаючих таксі. При цьому вони гарантують, що коштуватиме така послуга трішки дорожче, ніж у звичайному автомобілі. Ну, і як тобі, віриться? А тим часом уяви собі дещо іншу картину. Троє іноземних туристів заблукали у степу на півдні України. Довідалися вони, що за 60 кілометрів від них знаходиться залізнична станція, з якої через три години відправляється поїзд до Києва. Усе, чим їм змогли допомогти місцеві мешканці, це старенький мотоцикл, на якому може їхати не більше двох осіб зі швидкістю 50 км/год. Пішки мандрівники долають 5 км/год. Як ти гадаєш, чи встигнуть вони на поїзд?

Жеребкування

В одному казковому королівстві великої шкоди мешканцям завдавав місцевий дракон Кон. Король, у якого було три дочки-красуні, оголосив, що лицар, який здолає це страховище, візьме собі за дружину найстаршу дочку. Довго чекали мешканці країни чи ні, але лицар знайшовся. Він отримав перемогу у двобої з драконом і приніс у королівство спокій. Усі почали готуватися до весілля...

Та лицар-герой взяв і закохався у середущу принцесу. Але найстаршій та середущій принцесам було байдуже, хто з них вийде заміж за принца, та от наймолодша королівська дочка була дуже цим збентежена — вона палко закохалася у того лицаря-переможця.

Не позаздриш королю, він потрапив у скрутне становище — обіцяна була старша дочка, лицар хоче одружитися з середньою, але ж тоді наймолодша буде ображена. Що робити? Один з королівських радників запропонував провести жеребкування. Монету кидати вони не стали, принцес же троє! Усе було набагато оригінальніше. Взяли три абсолютно однакові каструльки, налили у них однакову кількість звичайнісінької води і накрили їх однаковими кришечками. Потім поставили їх на вогонь і, звичайно, однаково нагрівали. При цьому король оголосив, що лицар одружиться з тією принцесою, в каструльці якої вода закипить найшвидше...

Хто з дівчат пішов під вінець того дня? Відповідь на це запитання є історичною таємницею. Та от стовідсотково відомо, що останньою закипіла вода у каструльці наймолодшої дочки. А тепер спробуй пояснити чому?

Зубні щітки

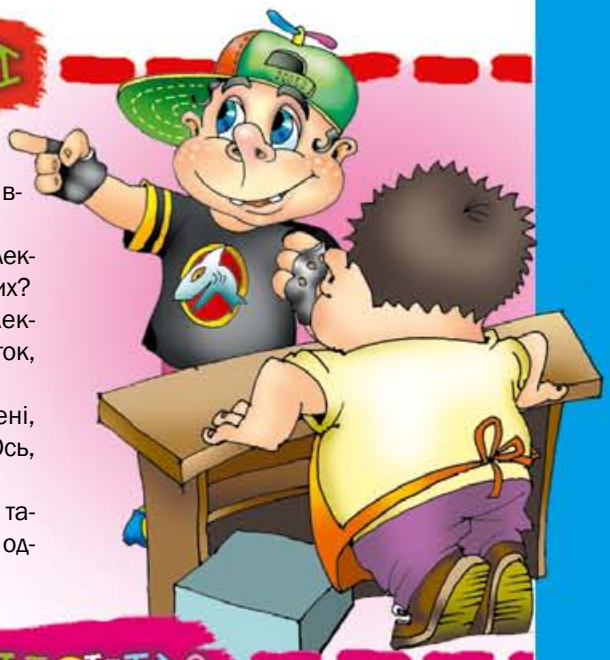

Чи доводилося тобі чути про зубну щітку для мандрівників, яка має порожнисту ручку, в яку можна набрати зубної пасти? Хороша ідея, правда? Але, виявляється, ще більшою популярністю зараз користуються зубні щітки «Soladey-2», які вбирають сонячну енергію і чистять зуби електронами. При цьому вони не лише чистять, але й відбілюють зуби. І не потрібно ні пасти, ні води. Саме таку щітку задумав купити собі наш Джексон. Зайшов він у магазин і побачив, що щітка «Soladey-2» коштує стільки ж, як три звичайні щітки. «Це ж зовсім недорого, треба купити не лише собі, а й друзям», — втішився наш меломан і запитав:

— Скільки будуть коштувати 7 отих електронних зубних щіток та 4 звичайних?

— На 24 гривні дорожче, ніж 4 електронних та 7 звичайних зубних щіток, — відповів з гумором продавець.

— Та ви не жартуйте, а подайте мені, будь ласка, те, що я у вас прошу. Ось, візьміть гроші...

Тобі, можливо, і не довелося бачити таку зубну щітку, але скажи, скільки за одну таку заплатив Джексон?

Дивні запитання-чка

Цікаво, а в англійців є 9 травня? — запитала Киця у Пундика та професора Крапки, які йшли поруч з нею.

— Звісно, що немає, — одразу ж відповів Пундик.

Наш учений останнім часом настільки заклопотаний екологічними проблемами, що прослухав відповідь і запитав про своє:

— Ви вірите, що скоро ми будемо їсти гамбургери з упаковкою, в яку їх загортатимуть?

Діти переглянулися.

— Вона буде зроблена з харчових продуктів на основі сахарози із різними смаками, — продовжив Крапка.

— Та це ж супер, тоді менше людей голодуватиме, — підсумувала Киця.

— Але ж у нас і так уже ніхто не голодує, — сказав Пундик.

— Як би не так. Он біля мене живе сім'я, у якої постійно виникають проблеми з харчами.

— Вони що, не хочуть працювати, чи у тій сім'ї дітей багато? — здивовано запитав Пундик.

— Не знаю, — знітилася Киця. — Але хлопчина мені якось на запитання про його сім'ю відповів: «У мене два брати, у кожного мого брата є по два брати, а в кожного брата мого брата теж є по два брати. У нас немає жодної сестри. Скільки дітей у моїй сім'ї, здогадайся самостійно. Па-па!»

Так-от і ти полічи дітей у тій сім'ї та подумай, чи правильною була відповідь Пундика на перше запитання Киці.

Усе просто

Джомолунгма давно мріяв потрапити у збірну команду міста з баскетболу. Відвідував секцію, брав участь у всіх шкільних та міських змаганнях. І ось він поїхав з командою у сусіднє місто на тренувальний товариський матч. Наші хлопці обіграли суперників, а ті запросили їх на вечірку, де була музика, солодкий стіл, ігри, конкурси...

Після повернення Джо розповів Класним героям про один з конкурсів, який називався «Усе просто». Насправді він був зовсім не простим і команда нашого міста у ньому почувалася набагато гірше, ніж на баскетбольному майданчику. Та все ж виграла, незважаючи на те, що завдання було важкуватим і полягало воно у тому, що треба було пояснити деякі ситуації, які з першого погляду виглядали або нереальними, або просто загадковими, та мали при цьому цілком логічне пояснення. Ось декілька з них:

а) Біжить чоловік, за ним юрба чоловіків. «Не бачити вам золота!» — вигукує він і стріляє.

б) Один чоловік протягом півгодини не звертав уваги на годинник. У результаті цього втратив чималу суму грошей.

в) Наперереріз юнакові кинувся інший молодий чоловік і сильно копнув його в ногу. Це бачать міліціонери, але навіть не роблять спроби арештувати хулігана.

г) Вісім чоловіків по черзі падають вниз із десятиметрової висоти.

д) Австралієць Джон Харлінгер установив світовий рекорд, пройшовши 1400 км від Відня до Парижа за 55 днів. Він рухався з середньою швидкістю 2,4 км/год. Зробив це він у 1900 році, але його рекорд є неперевершеним і досі. Що в цьому є особливого?

Спробуй і ти самостійно пояснити ці ситуації. Врахуй при цьому, що організатори вечірки загадували їх для того, щоб показати, що спортсмени не вміють логічно мислити.

кросворди від Дукласа

СКАНДИНАВСЬКИЙ КРОСВОРД

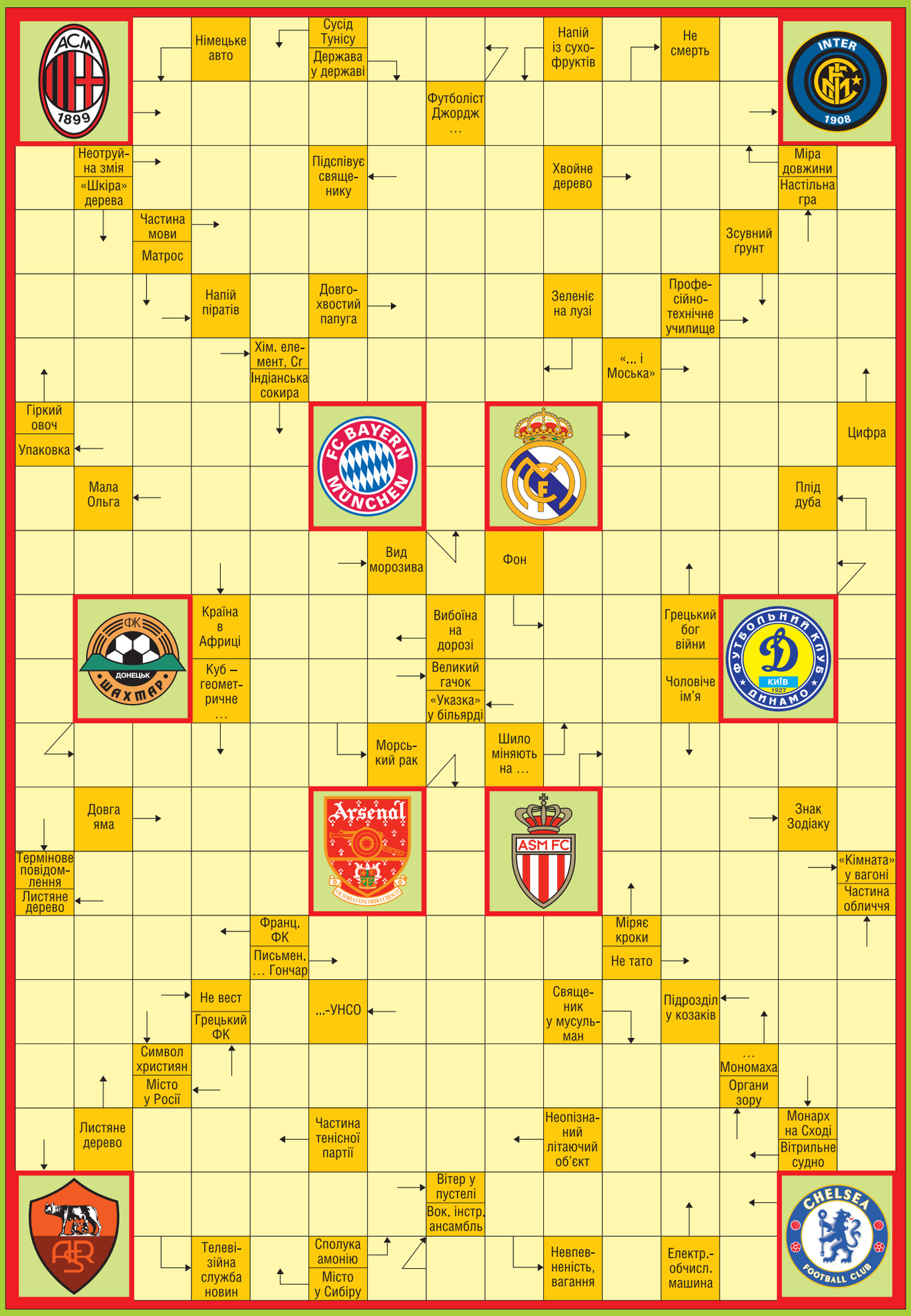

П'ятибуквений кросворд

● Слова вписуються за годинниковою стрілкою.

В японських кросвордах зашифровані малюнки. Завдання — відтворити зображення за числами, які зазначені зліва від рядочків і над колонками. У кольорових кросвордах групи з різним забарвленням необов'язково мають бути розділені однією чи кількома вільними клітинками, вони можуть стояти поряд. У цьому номері використані кросворди:

- **Валентини Друб** (смт. Решетилівка, Полтавська обл.);
- **Сергія Сищика** (м. Сміла, Черкаська обл.);
- **Вікторії Горбатюк** (смт. Теплик, Вінницька обл.);
- **Олега Подрі** (с. Малинці, Чернівецька обл.);
- **Сергія та Ельвіри Нудьгів** (с. Глинськ, Сумська обл.);
- **Оксани Коваленко** (с. Будище, Черкаська обл.);
- **Ганни Стецько** (с. Губник, Вінницька обл.);
- **Олександри Власенко** (смт. Козельщина, Полтавська обл.);
- **Олександри Паровай** (с. Ковалівка, Вінницька обл.);
- **Марії Попович** (м. Львів);
- **Олени Олійник** (с. Полосків, Хмельницька обл.);
- **Віталія Птиця** (с. Переволока, Тернопільська обл.);
- **Ірини Гримайло** (с. Буркачі, Волинська обл.);
- **Антоніни Корень** (м. Дубровиця, Рівненська обл.).

Надсилай і ти свої кросворди! Але обов'язково перевір, чи вони розв'язуються. Можеш зробити це самостійно або попросити своїх друзів.

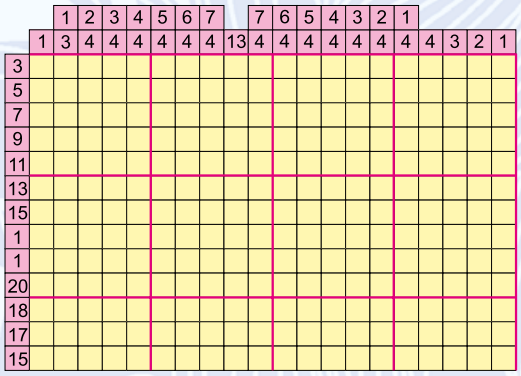

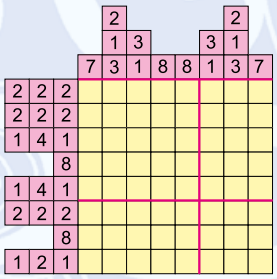

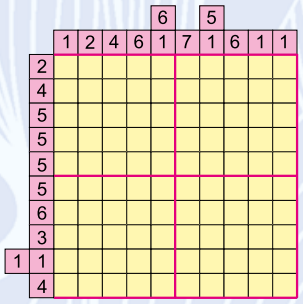

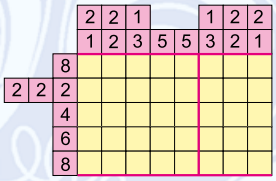

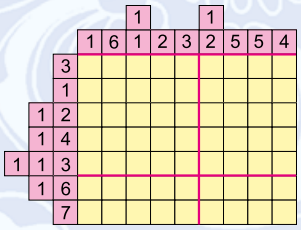

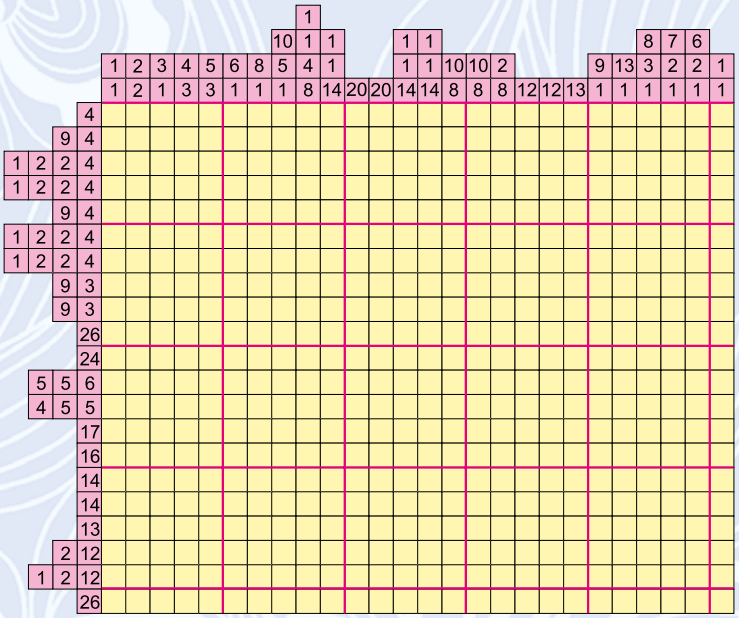

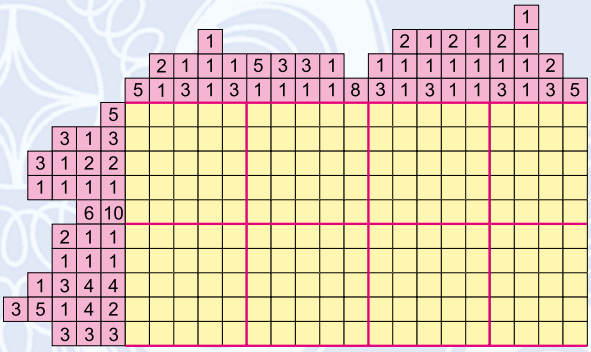

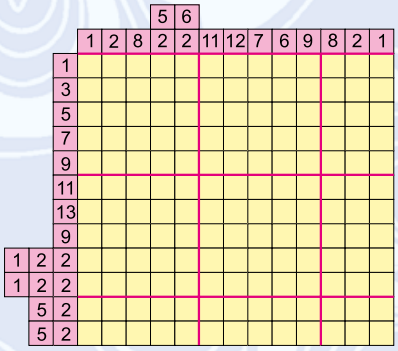

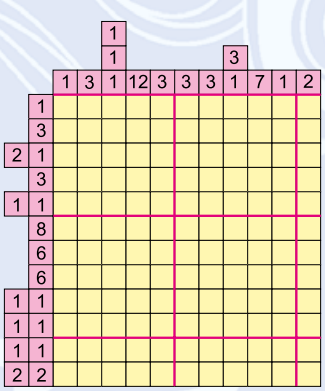

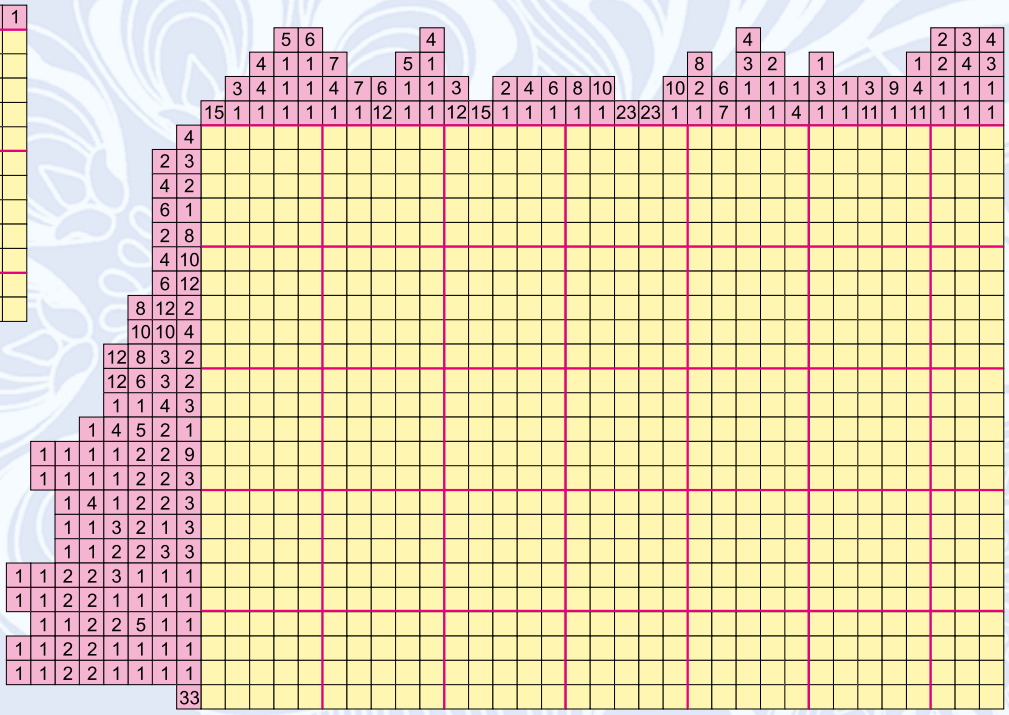

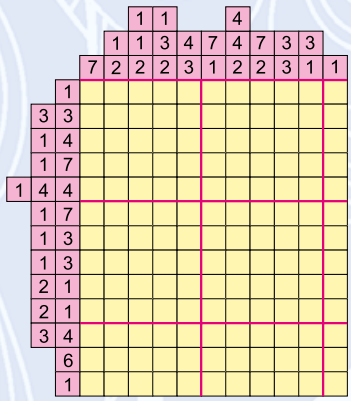
1 1 4
1 1 3 4 7 4 7 3 3
7 2 2 2 3 1 2 2 3 1 1
1
3 3
1 4
1 7
1 4 4
1 7
1 3
1 3
2 1
2 1
3 4
6
1

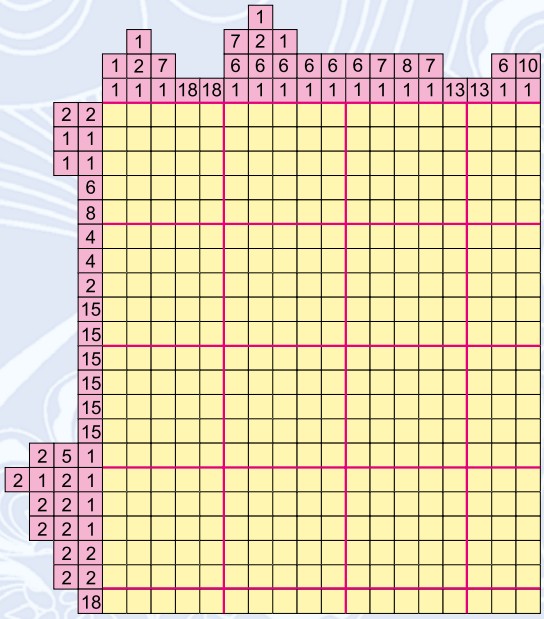
1
7 2 1
1 2 7 6 6 6 6 6 6 7 8 7 6 10
1 1 1 18 18 1 1 1 1 1 1 1 1 1 13 13 1 1
2 2
1 1
1 1
6
8
4
4
2
15
15
15
15
15
15
2 5 1
2 1 2 1
2 2 1
2 2 1
2 2
2 2
18

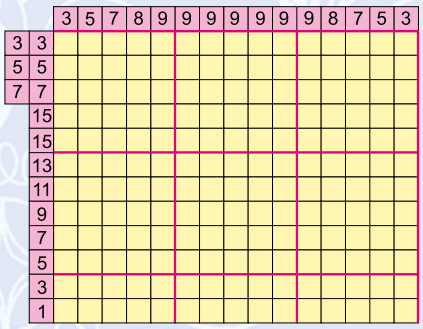
3 5 7 8 9 9 9 9 9 9 9 8 7 5 3
3 3
5 5
7 7
15
15
13
11
9
7
5
3
1

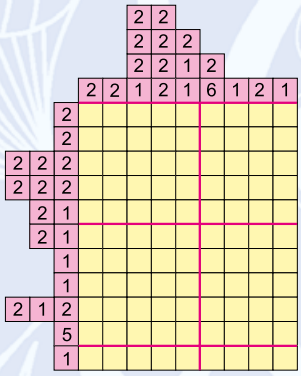
2 2
2 2 2
2 2 1 2
2 2 1 2 1 6 1 2 1
2
2
2 2 2
2 2 2
2 1
2 1
1
1
2 1 2
5
1

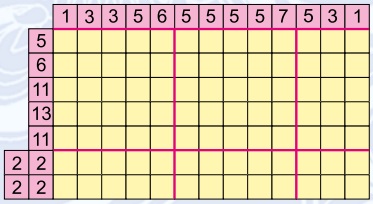
1 3 3 5 6 5 5 5 5 7 5 3 1
5
6
11
13
11
2 2
2 2

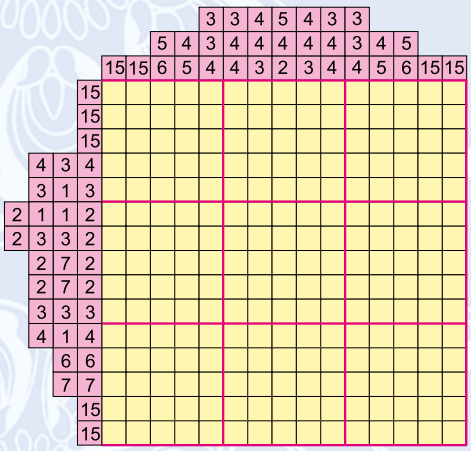
3 3 4 5 4 3 3
5 4 3 4 4 4 4 4 3 4 5
15 15 6 5 4 4 3 2 3 4 4 5 6 15 15
15
15
15
4 3 4
3 1 3
2 1 1 2
2 3 3 2
2 7 2
2 7 2
3 3 3
4 1 4
6 6
7 7
15
15

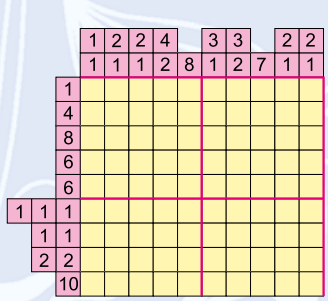
1 2 2 4 3 3 2 2
1 1 1 2 8 1 2 7 1 1
1
4
8
6
6
1 1 1
1 1
2 2
10

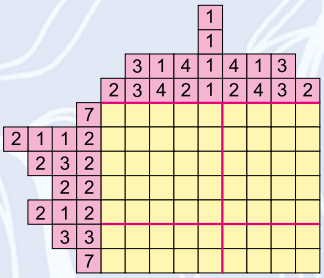
1
1
3 1 4 1 4 1 3
2 3 4 2 1 2 4 3 2
7
2 1 1 2
2 3 2
2 2
2 1 2
3 3
7

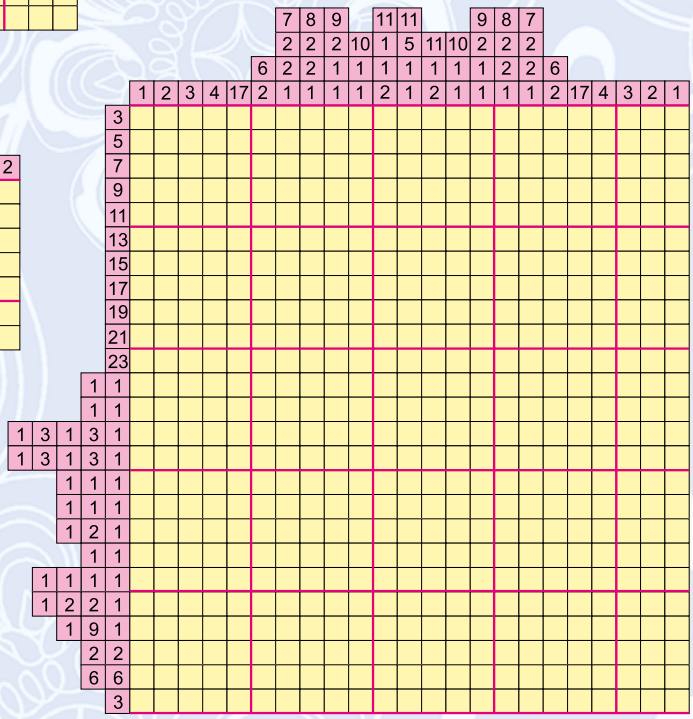
7 8 9 11 11 9 8 7
2 2 2 10 1 5 11 10 2 2 2
6 2 2 1 1 1 1 1 1 1 2 2 6
1 2 3 4 17 2 1 1 1 1 2 1 2 1 1 1 1 2 17 4 3 2 1
3
5
7
9
11
13
15
17
19
21
23
1 1
1 1
1 3 1 3 1
1 3 1 3 1
1 1 1
1 1 1
1 2 1
1 1
1 1 1 1
1 2 2 1
1 9 1
2 2
6 6
3

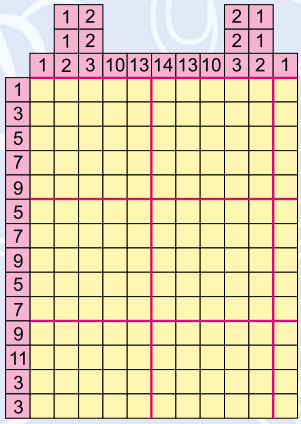
1 2 2 1
1 2 2 1
1 2 3 10 13 14 13 10 3 2 1
1
3
5
7
9
5
7
9
5
7
9
11
3
3

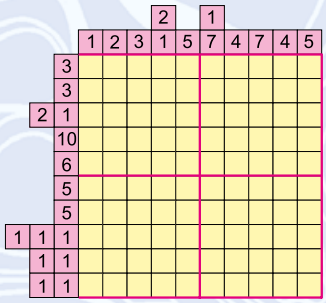
2 1
1 2 3 1 5 7 4 7 4 5
3
3
2 1
10
6
5
5
1 1 1
1 1
1 1

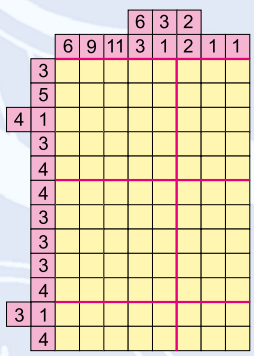
6 3 2
6 9 11 3 1 2 1 1
3
5
4 1
3
4
4
3
3
3
4
3 1
4

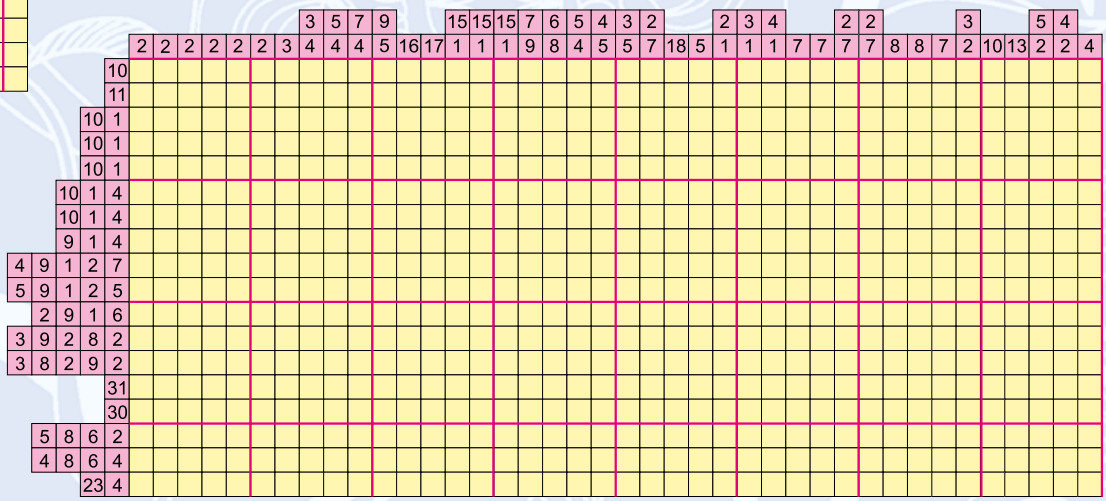
3 5 7 9 15 15 15 7 6 5 4 3 2 2 3 4 2 2 3 5 4
2 2 2 2 2 2 3 4 4 4 5 16 17 1 1 1 9 8 4 5 5 7 18 5 1 1 1 7 7 7 7 8 8 7 2 10 13 2 2 4
10
11
10 1
10 1
10 1
10 1 4
10 1 4
9 1 4
4 9 1 2 7
5 9 1 2 5
2 9 1 6
3 9 2 8 2
3 8 2 9 2
31
30
5 8 6 2
4 8 6 4
23 4

1 Дістав з кишені Колібрик сірникову коробку. Потряс нею, показуючи, що у ній є сірники, а потім висипав їх на стіл і сказав: «Якщо я поділю всі сірники на три рівні купки, то один виявиться зайвим. Я відкладу його, а також одну з купок. Ті сірники, що залишаться, я знову поділю на три рівні купки. У мене виявиться ще один зайвий сірник, і я його та одну з купок відкладу у бік. Сірники, що залишилися, поділю на три рівні купки, і у мене знову буде один зайвий сірник. Скажіть, скільки сірників я висипав на стіл?» Надіслав ***Андрій Омельницький із с. Смиківці Тернопільської області.***

2 У другу неділю травня ми святкуємо День матері. ***Андрій Вознюк з Дрогобича Львівської області*** на честь цього склав задачку, в якій задіяв ще п'ять свят та їх числові значення. Так-от, Андрій повідомляє, що на свої іменини, у день Святого Миколая та на Новий рік він отримав деяку суму грошей у гривнях. За них він купив три подарунки: для своєї дівчини на День закоханих та 8-Березня і для мами на це ж весняне свято. Скільки гривень йому потрібно попросити у батька, щоб зробити мамі подарунок на її травневе свято?

3 Розгадай та впиши слова у кросворд ***Юлі Карацюби з Тернополя.*** У виділеному стовпчику отримаєш назву обласного центру України.

1. ... Врунгель
2. ...-розбійник
3. ... Мюнхгаузен
4. «... качечка»
5. Він від діда втік і від баби втік
6. «... і кривда»
7. «Алі-Баба і сорок ...»
8. «Фарбований ...»
9. Подруга Буратіна

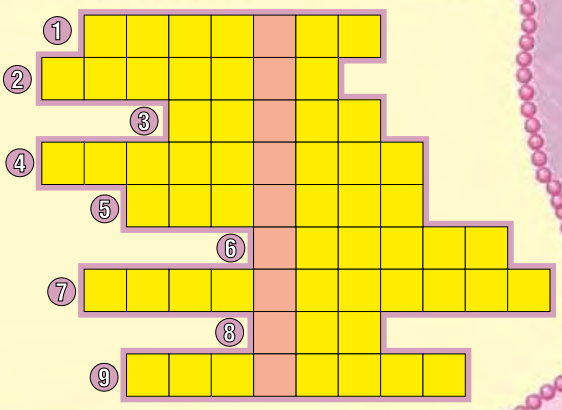

4 Перестав один сірник так, щоб справджувалася рівність. Надіслав ***Андрій Омельницький зі Смиківців Тернопільської області.***

5 У кросвордну сітку, яку надіслала ***Ольга Осадча з смт. Холми Чернігівської області,*** впиши імена Класних героїв.

6 Впиши прізвища акторів у кросворд ***Анни Омелюк з с. Милуші Волинської області*** й у виділеному стовпчику отримаєш ім'я одного з її улюблених Класних героїв.

1. Ніколь ...
2. Орландо ...
3. Камерон ...
4. Сестри ...
5. Чак ...
6. Барбара ...
7. Міла ...

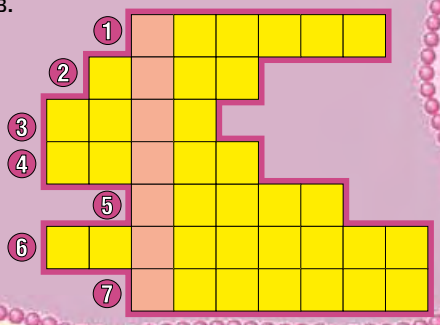

7 Розанаграмуй назви країн, які заанаграмували ***Ігор Магера з Тернополя*** та ***Надія Скальська з Кіровограда.***

С А Т І Р Я В →
Т І Я Л І А →
К И С А К Е М →
Т И К А Й →
К О М А Н О →
Ц Е Р І Г Я →
В І Т А Л Я →
І Н А Д Я →

8 Заміни зірочки цифрами так, щоб виконувалися усі рівності. Надіслали ***Вікторія Терещенко з с. Преображенка Запорізької області*** та ***Олександр Токар з Чернігова.***

9

РИС+ЛИС+СОБАКА+КОМАР = ☐☐☐☐

ХОМ'ЯК+КЛАС+СМІХ+ЖУРБА = ☐☐☐☐

БІБ+ГРАБ+КВАС+ПАРТА = ☐☐☐☐

ОСЕЛ+СЛОН+ЗВІР+ЗМІЯ = ☐☐☐☐

Розв'язком словесних рівнянь ***Віктора Пономарчука з Луганська*** є чотирибуквені слова, які утворено з букв-доданків. При цьому з кожного слова-доданка взято по одній букві, а от по якій, здогадайся сам.

10

У квадратну сітку, яку надіслав ***Василь Невмержицький з с. Оленичі Житомирської області,*** впиши числа від 1 до 9 так, щоб вони не повторювалися у жодному рядочку, стовпчику та квадраті.

	8	7		4	3			6
2		6	7		8	1		
3		1	6		5	7	9	8
	2	5				6	3	7
7			2		6		8	
6	3		4		7	9	1	2
1		4	3	8		5		9
5					1	8		
8	9	2		6	4		7	1

11

Впиши у цей килимок числа, щоб використати лише три різні цифри від 1 до 9 так, щоб виконувалися усі рівності. Надіслав ***М. Сорвачов з с. Тишків Одеської області.***

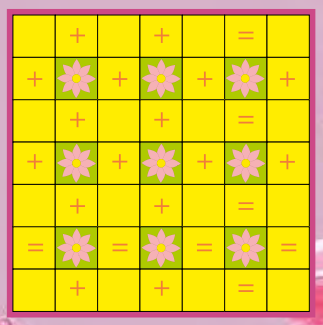

12

У цьому році ми святкуємо ювілейний день народження Івана Яковича Франка. Розгадай кросворд ***Тетяни Хоміцької з Тернополя*** й у виділеному стовпчику отримаєш рік його народження.

1. Рік народження Лесі Українки
2. Рік народження Павла Тичини
3. Рік народження Максима Рильського
4. Рік смерті Тараса Шевченка

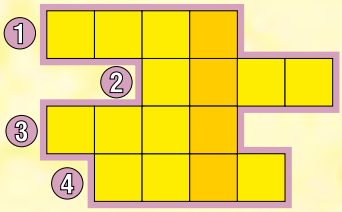

13

Розгадай та впиши слова у кросворд ***Мар'яни Синяк з с. Двірець Хмельницької області.*** Зробиш усе вірно, то у виділеному стовпчику отримаєш назву одного із семи чудес світу.

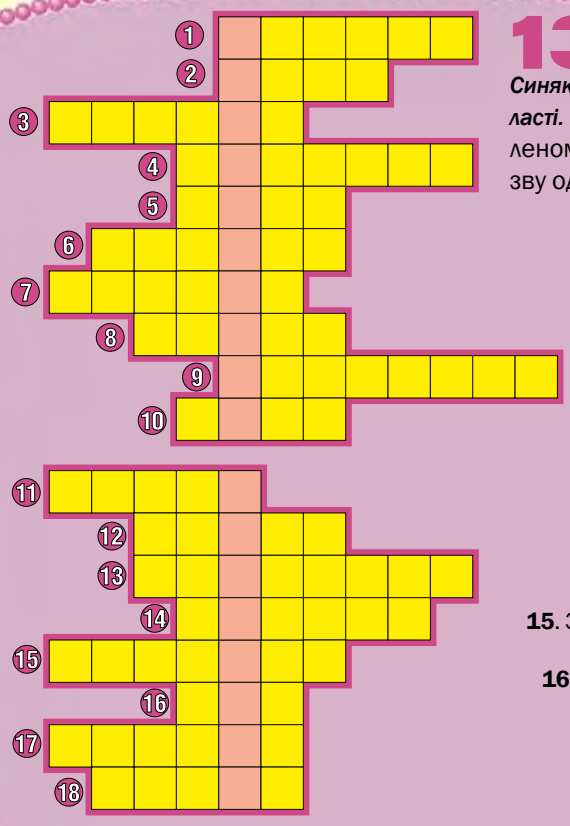

1. Річка у Вавилоні
2. Дружина Зевса
3. Князь Ярослав ...
4. Вожак рабів у Ст. Римі
5. Верховний грецький бог
6. Підземне царство
7. Грецький бог ковальства
8. Руська княгиня
9. ... Русь
10. Богиня перемоги у греків
11. Гора богів
12. Підземна ріка у Ст. Греції
13. Богиня краси і кохання
14. Правитель Ст. Єгипту
15. З 1113 по 1125 рік правив Володимир ...
16. Запорізька ... виникла у 1556 році
17. Сестра Кия
18. Князь Пилип ...

Читай у наступному «класі»

У всьому винне літо...

Книжка для Киці

Who is хто?

Ешлі Джадд — нове ім'я Голлівуду

Музичні посиденьки

Вибух енергії під іменем Laam

Люби і знай свій рідний край!

Тараканівський форт

Класний спорт

Дайвінг — морська казка

Поряд з нами

Морський коник

Terra Incognita

Хто живе на Місяці?

Передплата!

2006 2в

Щоб провести гарно час, запроси у гості

КЛАС!

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ

КЛАС®

передплатний індекс

40240